

tre

bứt phá & đột phá

TƯỜNG NĂNG TIẾN

thú nhồi bông

DU UYÊN

nội gián trung quốc

VŨ HIẾN

sài gòn ngày ấy

TRANG NGUYỄN

cái nhau mè

NGUYỄN THẠCH GIANG

chuyện trầu cau

TRẦN LÝ LÊ

Du hành khỏa thân!!!

ĐÀO DUY HÒA

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trê?

Trê cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trê đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRÊ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRÊ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRÊ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRÊ ALABAMA

205.277-6597

TRÊ TENNESSEE

901.300-2399

TRÊ BILOXI-MS

228.205-0337

TRÊ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRÊ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRÊ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRÊ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trần Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trê, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRÊ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trê.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Chiếc lồng đèn ông sao của bố tôi
5		Mộc Mạc	Tìm ngọc
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Nội gián Trung Quốc
9	AN SINH XÃ HỘI	Angie Hồ Quang	
10	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Chuyện trâu cau
12	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ	
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Bay về phía ngọn thác thiên đường
16	TRUYỆN NGẮN	Nguyễn Thạch Giang	Cái nhau mèo
20		Tám Vạn	Nhạc sĩ Hoài Linh & căn nhà màu tím
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Thú nhồi bông
27	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Khối Rubik
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Chào hỏi
29	PHỤ NỮ THANH LỊCH	Mộc Lan	Đi máy bay
30		Cổ Ngự	Một thế vận hội thành công ngoài mong đợi
34	CHUYỆN CỦA NÀNG	Ngân Bình	Khi Nàng độc thân
38		Tạ Phong Tần	Nghệ thuật khen
40	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Cung thủ không tay
43	MÈO VẬT	Hoàng Hương	Làm sạch ống hút (drinking straw)
44	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Uyển Ca	Một niên khóa chặt vật
47	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Máy khoan không dây
48	THỜI TRANG	Điều Cô Nường	Áo khoác hiện đại
50	TRANG THƠ	Thi Vũ	
52		Tiểu Lục Thân Phong	Mê đồ đen
55	BẠN CÓ BIẾT	Lâm Đình	Cơ hội cho người mua nhà
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Tô bún nước lèo
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KA	Trẻ	Kem
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ	Trang Nguyễn	Sài Gòn ngày ấy
63	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Phụ được “chồng” già
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Tết Trung Thu ở Nhật
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Tiền An Sinh Xã Hội bị sụt giảm
66	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Trúc Chi	Báo Văn Học. ở ngôi nhà Nguyễn Mộng Giác
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Mở rộng không gian
72	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sáu tám	
74	TRONG HẦM RƯỢU	Hoàng Hải Thủy	Chả cá Lý Trần Quán
79	KIẾN THỰC PHỔ THÔNG	Phượng Nghi	Vài thức mắc thường ngày
80		Cổ Ngự	Trên mây...
82	TRUYỆN NGẮN	Hồ Đắc Vũ	Quản khuyến “Jacko”
86		Đào Duy Hòa	Du hành khóa thân!!!
89		Đào Thị Thanh Tuyền	Cá cơm
92		Gió Vivu	Đường vào bãi tha ma
94		Phi Hùng	Bảng khuảng Trung Thu... xưa!
96	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Sư sãi thời... mặt pháp
99	BIẾM HỌA	Trẻ	
102	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ	
104	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	
108	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	Bút Phá & Đột Phá
113	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Chiếc lồng đèn ông sao của bố tôi

NHƯ SAO

Sắp đến Rằm Tháng Tám tức Tết Trung Thu.

Tết Trung Thu rước đèn đi chơi

Em rước đèn đi khắp phố phường

Đèn ông sao với đèn cá chép

Đèn thiên nga với đèn bướm bướm

Em rước đèn này đến cung trăng

Bài ca *Rước Đèn Tháng Tám* của Đức Quỳnh qua hơn nửa thế kỷ vẫn còn vang trong trí nhớ của nhiều người khi vầng trăng của mùa thu sáng rực rỡ trên bầu trời. Vâng, đúng vậy. Tết Trung Thu là ngày vui của các bé trên khắp cả nước ngày nào. Ngoài chuyện được bố mẹ dẫn đi chơi, đón ánh trăng rằm, cùng nhau phá cỗ thì những chiếc lồng đèn ông sao là những món quà không thể thiếu đối với trẻ con. Ôi, làm sao quên chiếc lồng đèn ông sao của bố làm cho tôi hồi còn bé tí ở quê nhà.

Nhìn cảnh ấy, người lớn chúng ta cảm thấy bồi hồi nhớ về kỷ niệm. Nhìn những chiếc lồng đèn cá chép được thắp lên bằng những cây nến nhỏ, các em tụ tập quanh nhau, cùng nhau chia lửa sẽ tạo nên không khí háo hức và sự gắn gũi, gắn kết nhau hơn.

Ngày nay vì cuộc sống bận rộn nên thầy tôi, mẹ và con cái không còn đủ thời gian để cùng nhau làm một chiếc lồng đèn KiBu nhân ngày tết Rằm Tháng Tám. Đó là một điều đáng tiếc.

Thế nhưng đối với tôi dù công việc có bận rộn đến đâu tôi vẫn không ngần ngại bỏ chút thời gian cùng con cái tự tay “chế tạo” ra một vài chiếc lồng đèn mang thương hiệu “không đụng hàng”. Ấy là vì mỗi lần thấy con tôi hình thành xong một “tác phẩm”, vợ tôi thường trêu: “lồng đèn ông sao thấy con anh làm ra vừa đẹp mà lạ hết sức, chắc chắn hỏng sợ đụng hàng đâu!”

Và cứ mỗi lần như thế, cha con

tôi lại ôm bụng cười. Thú thật, bà xã nói đúng quá còn gì, bởi lẽ khi bắt tay vào làm lồng đèn KiBu, tôi thường để cho các con mặc sức sáng tạo miễn sao nó là lồng đèn ông sao là “ô kê” rồi.

Nói gì thì nói, cứ mỗi dịp Rằm Trung Thu về khi ngồi làm lồng đèn KiBu cùng các con tôi vẫn bồi hồi nhớ về thời thơ ấu của mình. Những kỷ niệm bên chiếc đèn ống bơ được làm từ những lon sữa bò, những mẩu bánh trung thu tí tẹo ba mẹ mua cho vẫn như còn mãi trong trí nhớ. Để hôm nay dù cuộc sống khá đầy đủ việc bỏ tiền ra mua vài chiếc lồng đèn cho con cái xem ra là điều đơn giản nhất nhưng tôi đã không làm thế. Được vui Rằm Trung Thu, được thưởng thức bằng những “sản phẩm” do mình làm ra chắc chắn sẽ giúp con cái nhận thức được giá trị của một cái Tết Trung Thu đúng nghĩa.

NS

(TRANG WEB TUỔI THƠ)

Tìm ngọc

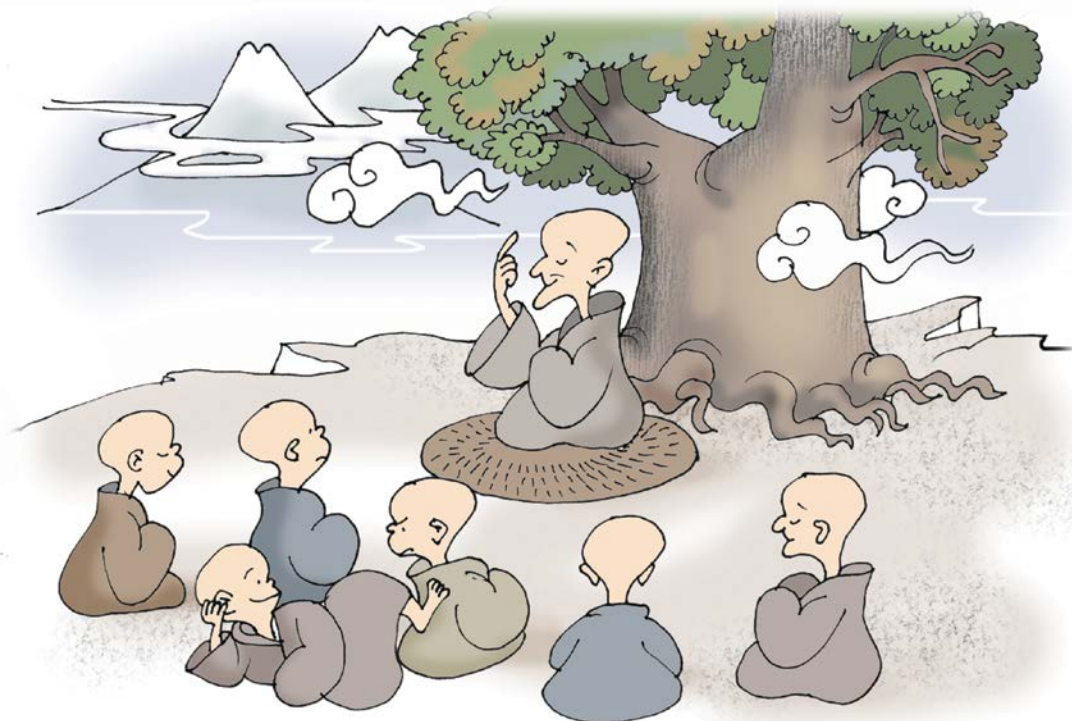
MỘC MẠC

Sư ông kể chuyện: Ngày xưa, có một đoàn người đi tìm ngọc trong núi đá. Qua bao nhiêu là gian nan khó nhọc họ mới tìm được viên bảo châu lẫn trong những tảng đá rắn. Đoàn người mừng rỡ vô cùng, rủ nhau chuẩn bị ra về. Nhưng thay vì mang ngọc về ngay phố thị, lòng tham khiến họ tản mác đi khắp các hốc núi để tìm búa đục, xà beng, lều chõng ... cộng thêm hy vọng tìm thêm ngọc hoặc thứ gì đó quý giá hơn. Trong lúc tìm, đoàn người chia rẽ, họ bắt đầu cãi nhau về phần của từng người sau khi chia chác, rồi họ đánh nhau, từ nhẹ nhàng tới quyết sống còn ... Và cuối cùng, cả đám ôm ngọc chết ở chân núi trước khi tìm đủ công cụ.

Trò nhận xét: Bạch thầy, chuyện thật khó tin.

- Ô! Chuyện xưa đó nào đã thấm vào đâu, cho đến ngày nay người ta vẫn còn rủ nhau đi tìm ngọc, ngọc chưa thấy mà họ còn mất hết thời giờ để khảo chuyện, xích mích, ăn uống, giải trí, v.v. và bỏ cuộc ... nữa kia.

Trò thấm ý nín thinh.

BẢO HUÂN

Nội gián Trung Quốc

Cách đây gần 5 năm, tại một buổi tiệc ở Bắc Kinh kỷ niệm 70 năm ngày đảng cộng sản Trung Quốc nắm quyền, một bức ảnh chụp bà Linda Sun đang đứng tại Đại lễ đường Nhân dân với nụ cười nở trên môi, phía sau là quốc huy Trung Quốc.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Trong các thông tin của truyền thông Trung Quốc, bà Sun được xác định là đại diện của một nhóm cố vấn cho đảng ở ngoại quốc. Không có thông tin nào đề cập đến công việc chính của bà tại Hoa Kỳ - là phụ tá cao cấp của Thống đốc New York khi đó là Andrew Cuomo.

Chuyến đi trên là một trong số nhiều chuyến đi đến Trung Quốc của bà Sun cho thấy ngay cả khi đang là phụ tá cho thống đốc, bà Sun vẫn được tiếp cận với những giới chức cao cấp trong nội bộ đảng - một vị trí có thể mang lại nhiều quyền lợi cá nhân ở Trung Quốc.

Bản cáo trạng

Hiện nay, bà Sun đang phải đối mặt với một bản cáo trạng liên bang cáo buộc bà đã hành động theo lệnh của Bắc Kinh để tác động đến chính sách của tiểu bang New York đối với Trung Quốc. Nhờ những hoạt động nội gián mà chồng bà, Christopher Hu, một nhà xuất cảng tôm hùm và chủ một tiệm rượu, đã giành được những hợp đồng kinh doanh béo bở ở Trung Quốc, giúp hỗ trợ cho lối sống xa hoa của hai vợ chồng trong đó họ làm chủ hai căn nhà trị giá nhiều triệu đô la ở New York và Hawaii và những chiếc xe sang trọng trong đó có chiếc Ferrari

mới mua năm 2024.

Bà Linda Sun, 40 tuổi, bị buộc 8 tội danh hình sự, bao gồm hoạt động như một tác nhân cho chính phủ ngoại quốc mà không trình báo cho Bộ Tư pháp (unregistered agent), gian lận chiếu khán và âm mưu rửa tiền. Ông chồng Christopher Hu cũng bị buộc tội gian lận ngân hàng và âm mưu rửa tiền.

Bộ Tư pháp cáo buộc rằng trong các chức vụ làm việc cho Thống đốc Kathy Hochul và thống đốc tiền nhiệm Andrew Cuomo, bà Sun đã liên kết với các đại diện của chính phủ Trung Quốc để tác động đến chính sách của tiểu bang

Kiểu móc nối quan hệ trong các cáo buộc của bản cáo trạng là những hoạt động rất quen thuộc trong vấn nạn tham nhũng ở Trung Quốc. Theo nhận định của một chuyên gia nghiên cứu về vấn đề tham nhũng ở Trung Quốc, không có công việc kinh doanh nào được thực hiện một cách suôn sẻ ở Trung Quốc mà không có móc nối quan hệ. Họ là các viên chức chính phủ, các thành viên gia đình của họ - chồng, con trai, họ hàng thân thiết – tất cả tham gia vào việc làm ăn, kinh doanh.

Bản cáo trạng cho biết bà Sun hành động "theo lệnh, theo chỉ đạo hoặc theo yêu cầu" của đại diện chính quyền Trung Quốc và đảng cộng sản để tham gia vào các hoạt động chính trị nhằm gây ảnh hưởng đến công

chúng, bao gồm cả chính quyền New York về các vấn đề mà Bắc Kinh và đảng cộng sản quan tâm.

Bản cáo trạng trích dẫn việc bà Sun thường xuyên liên lạc với "Viên chức-1 của Trung Quốc", một nhân vật được xác định là Tổng lãnh sự Trung Quốc tại New York, Huang Ping. Hai người từng xuất hiện chung trên một sân khấu tại lãnh sự quán Trung Quốc vào dịp Tết Nguyên Đán năm 2023, và bản cáo trạng cho biết đầu bếp riêng của viên chức Trung Quốc này đã nhiều lần nấu món vịt muối, đặc sản của thành phố Nam Kinh cũng là quê quán của bà Sun, và được giao đến tận nhà của bà.

Các hoạt động

Bản cáo trạng cáo buộc

rằng bà Sun đã tạo điều kiện thuận lợi cho các giới chức Trung Quốc như giúp họ tiếp cận với thống đốc, giúp những người khác có được chiếu khán vào Hoa Kỳ, bao gồm cả việc làm giả chữ ký, và gây ảnh hưởng đến các thông điệp của chính quyền tiểu bang New York về các vấn đề khiến Bắc Kinh khó chịu, như quan hệ giữa Hoa Kỳ với Đài Loan và việc Hoa Kỳ đặc biệt quan tâm đến chính sách đối xử bất công của chính quyền Trung Quốc với nhóm thiểu số người Hồi Hột (Uyghur) ở Tân Cương.

Sinh ra tại Nam Kinh, thành phố miền đông Trung Quốc, bà Sun di cư sang Hoa Kỳ với cha mẹ lúc 5 tuổi, theo học tại các trường học hàng đầu trước khi làm việc trong các cơ quan của

chính quyền.

Khi còn ở tuổi thiếu niên, bà Sun đã giành được giải thưởng về hoạt động ích lợi công cộng từ thị trưởng thành phố New York khi đó là Rudy Giuliani cho các công việc như đại diện gây quỹ của một nhóm cộng đồng người Châu Á ở New York. Theo tiểu sử cá nhân và thông tin trên trang mạng LinkedIn hiện đã bị xóa, sau khi lấy bằng tại Đại học Barnard và Đại học Columbia, bà Sun tham gia vào chính trường của tiểu bang,

Ban đầu làm việc với các chính trị gia người gốc Hoa khác ở New York, Sun làm đại diện thương mại cho tiểu bang và đến năm 2018 làm việc tại các văn phòng điều hành của cựu Thống đốc Cuomo, tham gia vào các hoạt động liên quan đến đa sắc tộc và đa văn hoá. Bà tiếp tục giữ chức vụ cao sau khi Thống đốc Hochul kế nhiệm Cuomo.

Làm việc cho các thống đốc, bà Sun đóng vai trò là người liên lạc với cộng đồng người Châu Á đông đảo của New York và đặc biệt là cộng đồng người Hoa.

Tại đại sứ quán Trung Quốc trong dịp Tết Nguyên Đán 2023- U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

Với chức vụ và trách nhiệm nói trên có nghĩa là đôi khi bà Sun đại diện cho tiểu bang New York tại các sự kiện cộng đồng trong đó có một số chương trình do các nhà ngoại giao Trung Quốc hoặc các tổ chức thân chính quyền Trung Quốc tổ chức, chẳng hạn như các nhóm yêu nước liên kết với Bắc Kinh.

Bên cạnh các văn phòng ngoại giao chính thức của Trung Quốc, Bắc Kinh còn mở rộng ảnh hưởng của họ vào Hoa Kỳ thông qua một tổ chức của đảng được gọi là Ban Công tác Mặt trận Thống nhất, nhằm liên kết với một loạt các nhóm hoạt động được gọi là hiệp hội yêu nước hoặc hiệp hội đồng hương.

Móc nối quan hệ

Từng là một thí sinh tham gia thi hoa hậu, hình bà Sun nổi bật trong các bức ảnh và

video do các nhóm đăng tải, mà phần đông trong các bức ảnh đó là những người đàn ông với cách ăn mặc hầu như giống nhau. Trong số những người trong ảnh chụp chung với bà Sun có Shi Qiangping, nhân vật đứng đầu một liên đoàn doanh nhân và quen biết rộng rãi giới có quyền lực ở Trung Quốc mà bản cáo trạng liên kết nhân vật này với các nỗ lực giúp đỡ doanh nghiệp xuất cảng tôm hùm của chồng bà Sun theo yêu cầu của bà.

Giống như bà Sun, Shi cũng có mặt tại Bắc Kinh để dự lễ kỷ niệm của đảng vào năm 2019. Trong một trang thông tin chính thức của Trung Quốc, bà Sun không được xác định đúng chức danh trong chính quyền tiểu bang New York của bà vào thời điểm đó, tức phó giám đốc văn phòng đa sắc tộc của Thống đốc Cuomo, mà chỉ một cách

mơ hồ là chủ tịch Ủy ban Thanh niên của một liên đoàn doanh nhân. Bà cũng được chụp ảnh vài ngày sau đó tại một lễ kỷ niệm khác trong khuôn viên của Nhà khách Quốc gia Điều ngư đài.

Hơn một năm trước đó, vào tháng 2 năm 2018, bà Sun đứng giữa trong một bức ảnh chụp với các nhà lãnh đạo của Liên đoàn Hoa kiều Trung Quốc, cùng với nhân vật Shi, và là đại diện cho liên đoàn doanh nhân.

Bản cáo trạng trích dẫn các trao đổi thư từ năm 2018 cho biết Shi và người đứng đầu tập đoàn Hà Nam "tiếp tục hỗ trợ" công việc kinh doanh của ông Hu (chồng bà Sun) ở Trung Quốc theo yêu cầu của bà Sun để đổi lấy sự tham gia của bà trong các cuộc họp của liên đoàn. Và vào tháng 5 năm 2018, ông Hu đã cung cấp cho Shi

một tài liệu có tiêu đề "Thỏa thuận gia nhập dự án tôm hùm".

Hai năm trước đó, theo một bài báo xuất hiện trên một số nhật báo tại tiểu bang Maine, ông Hu đã nhận được hợp đồng để xuất cảng tôm hùm sang Trung Quốc thông qua một công ty ở New York có tên là Foodie Fisherman LLC, với số lượng hơn nửa triệu ký tôm hùm mỗi năm.

Nếu bất kỳ ai chưa biết hay còn mơ hồ về các hoạt động gây ảnh hưởng của chính quyền Trung Quốc thì nên đọc bản cáo trạng của Bộ Tư pháp nói tới ở trên. Hệ thống pháp luật ở Hoa Kỳ (không giống như thứ pháp luật tùy tiện ở Trung Quốc) luôn đối xử với tất cả các cá nhân có liên quan là vô tội cho đến khi họ được chứng minh điều ngược lại. Tuy nhiên, các chi tiết trong bản cáo trạng cho thấy có cơ sở vững chắc. Bản cáo trạng cũng gửi đi một thông điệp, đặc biệt là tới các giới chức trong chính quyền từ tiểu bang đến liên bang, rằng hãy cảnh giác khi làm việc với người Trung Quốc đại lục, nhất là khi họ còn mang theo quà tặng. Không có thứ gì từ Trung Quốc là miễn phí cả.

VH

Tài sản và cuộc sống xa hoa
- THE DAILY MAIL

LỜI GIỚI THIỆU: Angie Hồ Quang đến Hoa Kỳ năm 1984 theo diện tị nạn, bà quyết định chọn con đường phục vụ đồng hương. Khởi đầu, bà là Giám đốc cơ quan tìm việc làm cho người Việt. Năm 1991, bà làm cho sở An Sinh Xã Hội đến 2020. Bà thường xuyên cộng tác với báo chí, các trang web, các đài phát thanh và truyền hình nhằm hướng dẫn đồng hương trong các luật lệ và các chương trình ASXH. Trẻ hân hạnh được sự cộng tác của bà, và độc giả ở khắp nơi có thể viết thư gửi qua bưu điện hoặc email nhờ bà Angie Hồ Quang giúp đỡ các vấn đề về An sinh Xã hội. Thư từ xin gửi về: Mục "An Sinh Xã Hội"

3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044 hoặc Email: bientap@trenews.net

HỎI

Kính chào bà Angie Hồ Quang,

Chúng tôi có những thắc mắc dưới đây về vấn đề thủ tục hành chánh mong bà giúp giải đáp, thành thật cảm ơn bà nhiều:

1- Khi vợ chồng tôi ly dị cách đây 26 năm thì tôi là người chăm sóc và đại diện quyền lợi An sinh cho đứa con bị down syndrome của chúng tôi. Vì nay tôi hay đau yếu, nếu có chuyện chẳng may gì, chồng cũ tôi sẽ thay tôi chăm sóc và đại diện cho đứa con bệnh tật này, để hợp pháp cho sự thay thế này, thì chúng tôi cần làm thủ tục giấy tờ gì và ở đâu?

2- Lâu nay tôi là người đứng tên nhà section 8 để ở cho 2 mẹ con, nếu tôi có chuyện gì không còn nữa, thì cái voucher này đứa con bệnh tật của tôi có được đứng tên để tiếp tục hưởng quyền lợi nữa hay không? Nếu người cha của cháu là đại diện kế tiếp, sẽ làm những giấy tờ thủ tục gì để hợp pháp sử dụng cái voucher này để cha con cùng ở?

TRẢ LỜI

Đối với người có hội chứng down, đương sự không đủ sáng suốt để trông coi hay quyết định bất cứ việc gì cho chính bản thân mình. Với căn bệnh này cháu sẽ được nhận SSI (chương trình trợ cấp lợi tức bổ sung). SSI nhằm giúp đỡ cho người tuổi trên 65, tàn tật hay mù lòa có thu nhập và tài sản hạn chế. Thông thường hội chứng down được chẩn đoán ngay những ngày còn là trẻ sơ sinh. Do đó cha mẹ có thể tiến hành ngay thủ tục xin SSI cho con của mình. Tuy nhiên vì là trẻ vị thành niên nên cơ quan An sinh xã hội sẽ xét đến thu nhập và tài sản của cha mẹ hoặc cha hay mẹ nếu cha mẹ không còn sống chung với nhau. Nếu cháu bé sống chung với cả cha mẹ thì tổng số tài sản của gia đình 3 người được phép có tới 5,000.00. Nếu chỉ sống với cha hay mẹ thì mức tài sản của bệnh nhân và một phụ huynh sẽ là 4,000.00.

Sau khi hồ sơ được chấp thuận thì người nuôi dạy con sẽ nộp đơn với sở An sinh xã hội để là người đại diện cho con mình. Từ chuyên môn của ASXH đó là Representative Payee.

Nhân nói về chuyện xin SSI cho trẻ em khuyết tật, xin lưu ý có một vài trường hợp rằng cháu bé thật sự bị tật nguyên nhưng nếu thu nhập và tài sản của cha mẹ cao hơn mức chính phủ cho phép thì đơn sẽ bị từ chối. Dù vậy, một khi đứa bé bước vào tuổi 18 thì vấn đề thu nhập cũng như tài sản của cha mẹ không còn áp dụng nữa.

Nhiệm vụ của người đại diện lãnh

tiền là dùng số tiền SSI, hiện nay là \$943.00/tháng để chi trả những nhu cầu cần thiết cho người bệnh, chu toàn vấn đề ăn ở.

Trong trường hợp Bà không còn sức khoẻ hay vì lý do gì không đảm nhận được vai trò Representative Payee cho con thì cha của đứa trẻ sẽ liên lạc với sở An sinh xã hội để nộp một đơn mới qua mẫu SSA 11. Ngoài ra phải xuất trình số An sinh xã hội cũng như căn cước của người nộp đơn.

Vì là công việc quản lý tiền bạc của người bệnh tật, người đại diện lãnh tiền cần lưu trữ những chứng từ về chi tiêu.

Hiện nay cơ quan An sinh xã hội chủ trương chuyển ngân trực tiếp, do đó người cha cần mở một trương mục ngân hàng để chỉ nhận số tiền SSI cho con mình mà thôi. Và trên trương mục cần ghi như sau:

Tên người cha FOR

Tên người con

và không bao giờ lẫn lộn tiền của người đại diện lãnh tiền vào trương mục này.

Sang câu hỏi thứ hai, nếu không may bà qua đời, voucher sẽ thuộc về người con. Khi ấy có hai chọn lựa: một là người cha đứng cùng voucher với đứa con, hai là người cha có thể xin ở chung để chăm sóc đứa con và với vai trò là living aid, cơ quan tài trợ gia cư sẽ không tính thu nhập của người living aid.

AHQ

Chuyện trầu cau

Trầu cau trong tiếng Việt đi đôi với hôn nhân, cưới hỏi khi chàng trai hỏi cưới một cô gái mang theo sính lễ là một mâm trầu cau. Món quà [biểu tượng của sự quắn quýt] ấy được nhà gái chia sẻ với thân nhân để báo tin vui. Mấy lá trầu và vài quả cau. Trầu cau cũng là biểu tượng của “mẹ già”, một phụ nữ nhai trầu quanh năm; đến nơi thiếu trầu cau là nhớ nhung, là “buồn miệng” vì thèm [vì nghiện] như người quen thuốc lá thiếu khói. Uể oải, buồn ngủ, nhức đầu...; đây đủ các triệu chứng của người nghiện thiếu thuốc.

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

người dùng nhả bã sau khi nuốt nước miếng trộn chung với trầu cau nhai nát. Sách vở ghi chép tục nhai trầu lan truyền sang Ấn Độ rồi Ba Tư...

Thủa nhỏ, phe ta chỉ thấy mấy bà già [trầu] nhai trầu; lúc đi chơi Ấn

Độ, Miến Điện mới thấy cả nam nhân trẻ tuổi cũng nhai trầu và nhổ nước miếng, bã trầu khắp nơi khi ... xong việc. Bất gặp cái nhìn lạ lẫm của Đế Mèn, người nhai trầu cười toe khoe hàm răng khắp khảnh, nâu vàng

vì nhựa trầu cau. Có lần bạn bè bên Ấn, sau khi ăn bữa tối, họ dừng chân tại xe hàng rong để mua trầu cau tèm sẵn, nhai cho ... sạch miệng. Phe ta cũng được mời một miếng, *miếng trầu là đầu câu chuyện* nhưng thực ra là cuối câu chuyện vì mùi hôi nồng và vị chát lè của trầu cau. Nhai thử vài lần thì Đế Mèn đành thất lễ, lắc đầu và nhả cái món trầu cau ấy vào khăn giấy mang theo về khách sạn mà vứt bỏ. Cha mẹ ơi!

Mới đây, xem sách báo Đế Mèn lại thấy món trầu cau đang được quảng cáo kịch liệt tại Đài Loan, qua các cô gái trẻ trung xinh đẹp đứng bán hàng, kiểu *binh mới nhưng rượu cũ*

Dưới cái nhìn của y học, trầu cau là một sản phẩm gây nghiện ngập như thuốc lá, thuốc lào, caffeine.

Nhai trầu cau là chuyện rất cũ, rất xưa từ thủa Đồ Đồng, Đồ Đá của cư dân vùng Đông Nam Á và các hòn đảo phụ cận nơi sinh trưởng của các giống cau. Lá trầu được nhai chung với một vài miếng cau,

Vua chúa được dâng trầu cau

xì. Ngó mấy tấm hình hấp dẫn ấy đổ ai đảm bảo món trầu cau dính dáng đến mấy bà già trầu!

Câu chuyện do phó nhòm Constanze Han kể lại khi thăm viếng Taipei vào năm 2022, gặp gỡ các người đẹp bán trầu cau hay “betel nut girls”. Thoạt tiên, phóng viên tưởng các cô gái ấy là ... “sex worker” vì ăn mặc khá hở hang lộ liễu nhưng Đài Loan đâu có cấp giấy phép bán dâm như bên Amsterdam? Thế là mỗi tò mò trở thành câu chuyện đầy hình ảnh bắt mắt.

Các người đẹp Đài Loan nọ chỉ bán trầu cau mà không dính dáng chi đến chuyện giường chiếu. Họ đứng sau các quầy hàng chẳng đèn neon xanh đỏ rực rỡ, tèm từng miếng trầu với vài mảnh cau thêm chút vôi rồi trao cho khách hàng. Ăn mặc đẹp ít quần áo thì nhận được nhiều huê hồng hơn, tựa tựa như các cô gái trong quán rượu bên trời Tây. Chỉ có thế. Công việc bán trầu cau mang lại khoảng 700 Mỹ kim/tháng cho 6 ngày làm việc mỗi tuần. Nhẹ nhàng nhưng không kém khó khăn vì đi đứng trên giày cao gót cả ngày!?

“Hiện tượng” bán trầu cau kiểu sexy kể trên xuất hiện trong thập niên 60 của thế kỷ trước, quầy hàng Shuangdong Betel Nut Stand, tại thôn quê trung tâm Đài Loan; các cô gái bán trầu cau được gọi là “Shuangdong Girls”

Shuangdong Girls. NGUỒN: TAIPEITIMES.COM

trong bài bản quảng cáo. Đến những năm 2000 thì quầy hàng trầu cau chẳng đèn neon rực rỡ xuất hiện khắp nơi trên hòn đảo ấy, từ các quán bên đường đến những xe hàng đậu trên đường phố đô thị. Người bán hàng luôn luôn là các phụ nữ trẻ tuổi!?

Đọc bài báo rồi phe ta lẫn thẩn chuyện cũ, chuyện xưa rồi mảy mò tìm hiểu, món trầu cau kia phải vô cùng hấp dẫn với bá tánh già trẻ, nam nữ để có thể lưu truyền cả mấy ngàn năm dù Đế Mèn chẳng kham nổi miếng trầu nhỏ xíu hồi nọ!?

Lá trầu xuất phát từ loại dây leo betel (Piper betle), nhai chung với hạt cau hay trái areca (còn gọi là “betel nuts”) thêm chút vôi và thành món “betel quid” hay “pan”, “paan”.

Lá trầu có thể được thay thế bằng sợi thuốc lá [phơi khô]. Thế là hợp chất arecoline thành hình với đầy đủ dược tính kích thích hệ thần kinh. Người nhai trầu cảm thấy dễ chịu, khoan khoái, thêm năng lực để làm việc. Không lạ là người dùng ghiền trầu cau.

Trầu cau chứa nhiều dược tính. Nhai trầu cau thường xuyên dẫn đến những hệ quả về sức khỏe, thông thường nhất là chứng ung thư vòm họng, ung thư thực quản và các chứng bệnh tim mạch. Phụ nữ mang thai nhai trầu cau có thể sẩy thai, sanh non và đứa con ra đời thiếu cân lượng.

Nhai trầu cau nhiều mang lại các triệu chứng tựa tựa như uống cà phê, nước giải khát chứa lượng caffeine cao: chóng mặt,

nôn mửa, loạn nhịp tim, truy mạch ... Một lượng cau khoảng 8-30 grams có thể gây tử vong.

Trầu cau tương tác với một số dược phẩm, làm giảm hiệu năng của thuốc hoặc gia tăng phản ứng phụ:

- Anticholinergic drugs
- Các loại antihistamines chữa dị ứng
- Thuốc chữa trầm cảm (antidepressants) như Nardil, tranlylcypromine (Parnate),
- Thuốc chữa chứng glaucoma như Pilocar
- Thuốc trị bệnh Alzheimer như Aricept, Cognex
- Thuốc trị ung thư như Dororubicin

Danh sách tương tác khá dài nên khi nhai trầu cau cần hỏi ý kiến bác sĩ.

Nhai trầu cau cho vui miệng [và khoan khoái] đã đành nhưng phải kiểm ống nhổ để nhổ bã hay nhổ nước miếng thì bất tiện quá, làm sao vừa lang thang vừa khuân theo cái ống nhổ? Chẳng lẽ lại len lén tìm gốc cây khuất mắt bá tánh để nhổ cái món vừa nhai kia như quý nam nhân tìm chỗ giải quyết bầu tâm sự? Mất vệ sinh công cộng quá xá!

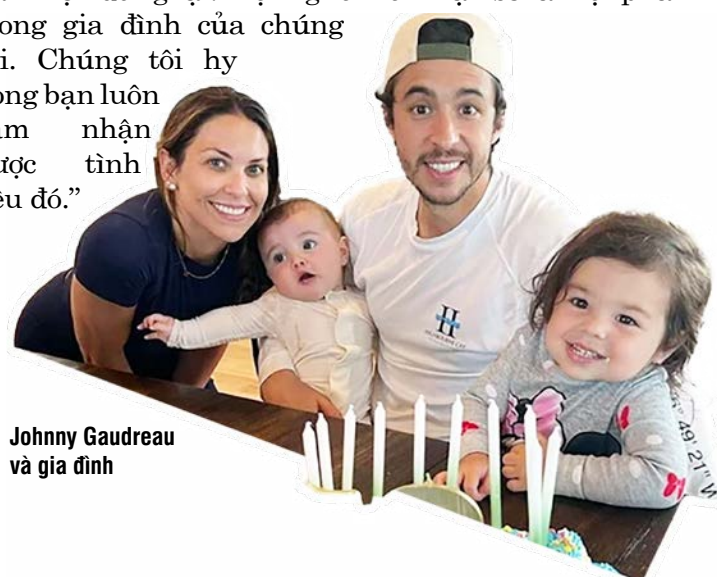
Hẳn là Đế Mèn không ghiền, không ưa chuộng trầu cau nên mới sẫm soi nhìn ngắm món thưởng ngoạn ấy khát khe như thế chẳng?!

TLL

Lan tỏa tình thương

Tháng trước, ngày 29-2024 là ngày cuối cùng của danh thủ khúc côn cầu Johnny Gaudreau. Johnny và em trai là Matthew đang đạp xe ở khu Oldmans Township (New Jersey) thì một gã say rượu lạc tay lái tông chết hai người tại chỗ. Johnny Gaudreau là tuyển thủ của đội Columbus Blue Jackets (Ohio), và anh cũng là tuyển thủ quốc gia của đội hockey Hoa Kỳ. Anh ra đi khi đang trên đỉnh cao phong độ ở tuổi 31, đáng thương nhất là Meredith - vợ Johnny- đang có bầu. Những người ái mộ lập ra quỹ GoFundMe \$30,000 giúp cô trang trải chi phí. Nhưng chỉ một ngày sau, con số đã vượt xa dự tính là \$546,172 và đến nay chưa có dấu hiệu dừng lại. Một người nói “Bạn sẽ là một phần trong gia đình của chúng

tôi. Chúng tôi hy vọng bạn luôn cảm nhận được tình yêu đó.”

Johnny Gaudreau và gia đình

Người cao nhất Paris Olympic

Sau giải Olympic chính thức tại Pháp, là giải Olympic cho người khuyết tật, diễn ra ngày 28-8-2024 đến ngày 8-9-2024. Điều đáng nói là người cao nhất tại Olympic lần này và trong lịch sử Olympic là một lực sĩ khuyết tật. Đấu thủ bóng chuyên Morteza Mehrzad (Iran). Với chiều cao 2.47 mét, anh cũng là người cao thứ nhì thế giới hiện nay.

Người cao nhất thế giới là Sultan Kosen (Thổ Nhĩ Kỳ) anh đang giữ Kỷ lục Guinness Thế giới về người đàn ông cao nhất hiện nay là 2.51 mét. Người cao nhất trong lịch sử loài người là Robert Wadlow (Mỹ: 1918 - 1940), chiều cao 2.72m của anh đến nay vẫn chưa có ai vượt qua.

Morteza đã cùng đội Iran giành được 2 huy chương vàng Paralympic 2016 tại Rio de Janeiro (Brazil) và Paralympic 2020 Tokyo (Nhật).

Morteza Mehrzad (thứ 2, trái qua, và đồng đội)

Sân vận động lớn nhất thế giới

Maroc khoe mô hình sân vận động lớn nhất thế giới, với sức chứa 115,000 chỗ ngồi, sẽ được xây ở thành phố Casablanca (ảnh dưới, hình trên). Maroc đồng tổ chức giải FIFA World Cup 2030 với Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha. Thành phố Casablanca của Maroc là nơi được chọn để đá trận chung kết.

Kỷ lục sân vận động lớn nhất thế giới hiện nay là sân vận động Mùng 1 Tháng 5 Rungrado (Rungrado 1st of May Stadium) ở Bình Nhưỡng, Bắc Hàn với sức chứa 114,000 người. Tuy nhiên, việc bảo trì sân vận động này rất nhàn nhã, không phải do đầu tư kỹ thuật tân tiến mà vắng hoe như chùa bà Đanh (hình dưới).

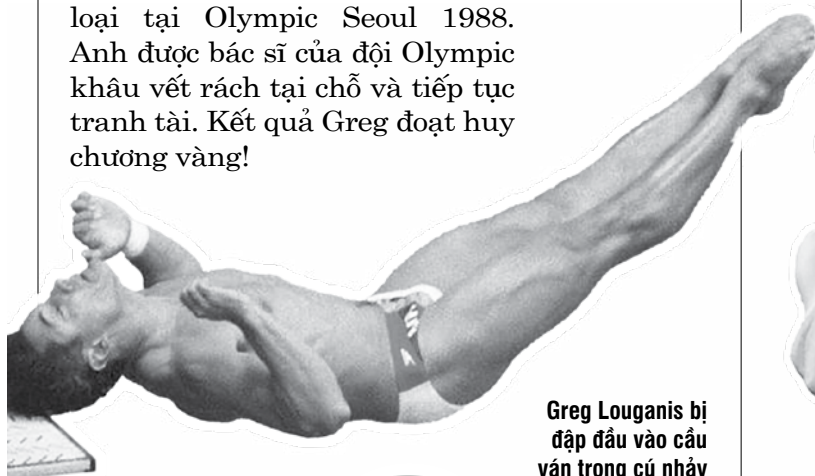

Ngày này năm xưa...

19-9

1988

lực sĩ nhảy cầu ván (diving board) Greg Louganis (Mỹ) bị đập đầu vào miếng ván trong vòng sơ loại tại Olympic Seoul 1988. Anh được bác sĩ của đội Olympic khâu vết rách tại chỗ và tiếp tục tranh tài. Kết quả Greg đoạt huy chương vàng!

Greg Louganis bị đập đầu vào cầu ván trong cú nhảy thứ nhất

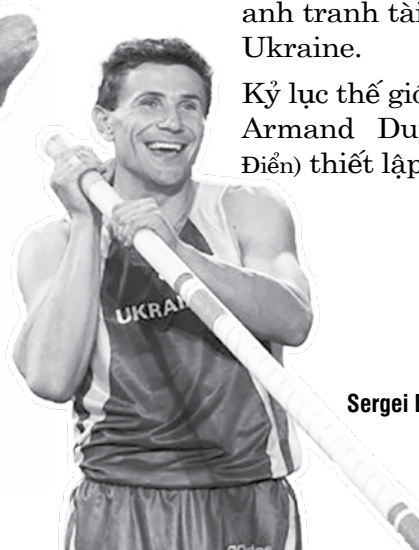

21-9

1988

Sergei Boebka (Ukraine) lập kỷ lục thế giới môn nhảy sào sau khi vượt qua độ cao 6.13 mét. Boebka trước kia thi đấu cho đội Liên-Xô, sau khi Liên-Xô tan rã, anh tranh tài dưới màu áo Ukraine.

Kỷ lục thế giới hiện nay do Armand Duplantis (Thụy Điển) thiết lập là 6.26 mét.

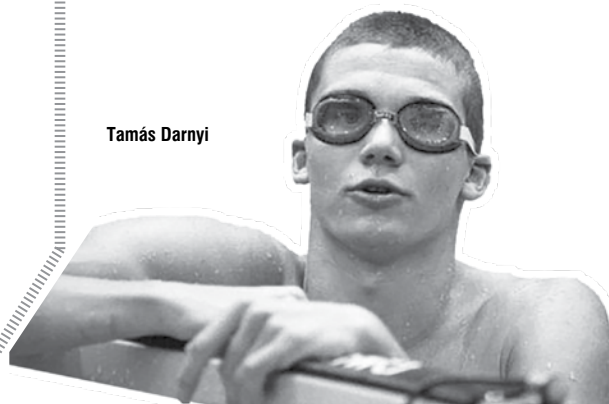

Sergei Boebka

21-9

1988

tại Thế vận hội Seoul 1988, lực sĩ bơi lội Tamás Darnyi (Hungary) lập kỷ lục thế giới ở cự ly 400 mét và huy chương vàng khác ở 200 mét medley double [hỗn hợp các dạng bơi butterfly (bơi bướm), backstroke (bơi ngửa), breaststroke (bơi ếch), và freestyle (bơi sải)].

Tamás Darnyi

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

OCT 12

THÂN HỮU

NAM HOA KỲ vs PANAMA

8:00 PM CDT | SÂN Q2 STADIUM, AUSTIN, TEXAS, USAI

OCT 15

THÂN HỮU

NAM HOA KỲ vs MEXICO

9:30 PM CDT | SÂN ESTADIO OLÍMPICO PASCUAL GUERRERO, SANTIAGO DE CALI, COLOMBIA

OCT 16

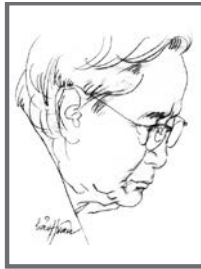
FIFA U17 WORLD CUP

NỮ U-17 US vs SPAIN

3:00 PM CDT | SÂN FÉLIX SÁNCHEZ STADIUM, SANTO DOMINGO, DOMINICAN REPUBLIC

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Bay về phía ngọn thác thiên đường

Bạn hiền thơ ấu ơi,

Hôm nay là thời gian của Lễ Trung Thu, hãy cùng nhau nhớ lại đèn ông sao, với đèn cá chép. Đèn thiên nga với đèn bướm bướm / Em rước đèn đi khắp phố phường. Trẻ con nhà nghèo thì có đèn ống bơ. Cũng vui đáo để em nhỉ.

Nhân Tết Trung Thu đang về, nhìn lên ông trăng và mơ đến Chú Cuội, anh muốn kể cho em nghe một truyện của tuổi thơ bây giờ với nhiều ý nghĩa. Đây, em nghe nhé.

Nhớ không, thời thơ ấu ấy, không có điện thoại nhà và cellphone như bây giờ, chúng ta nói chuyện với nhau bằng “điện thoại ống bơ”. Ôi, thô sơ là thế, mà cũng vui đáo để. Và rồi, tới lúc tôi đưa bạn nhỏ đi xem phim *Le Ballon Rouge* (Quả bóng đỏ), tới đoạn cuối phim, khi thấy cậu bé bay lên cùng chùm bong bóng đủ màu dưới bầu trời thành phố Paris, thì cả bạn cùng tôi đều mơ ước một ngày chúng ta sẽ được bay cùng với những quả bóng như cậu bé kia.

Tất cả chỉ là chuyện trong mơ thôi, nhưng nó làm cho cuộc sống này vui hơn và có ý nghĩa hơn. Cũng như trong câu chuyện cảm động và vui nhộn sau đây từ cuốn *phim UP* của đạo diễn Pete Docter, bạn nhỏ và tôi sẽ theo Carl và Russell cùng với ngôi nhà bay theo chùm bong bóng màu khổng lồ về hướng Ngọn Thác Thiên Đường.

Carl Fredricksen là một cậu bé hay e thẹn và ít nói. Cậu thường mơ ước bay vòng quanh thế giới với quả bóng bay của mình. Một hôm, Carl tình cờ lạc vào căn nhà hoang của cô bé sún răng và nghịch như con trai tên Ellie, và rồi phát hiện ra rằng cả hai đứa

cùng có chung mơ ước đi khám phá thế giới như thần tượng của chúng là nhà thám hiểm lừng danh Charles F. Muntz. Căn nhà hoang cô bé biến thành “câu lạc bộ phiêu lưu” của hai đứa. Cô gắn cho cậu chiếc huy hiệu câu lạc bộ làm bằng nắp chai nước ngọt (nắp phéng), và cô khoe với cậu cuốn “My adventure book”, quyển sách phiêu lưu mạo hiểm của cô, trong đó cô dành hẳn phần lớn, vẫn còn để trống, để ghi lại những “chiến công” cô sẽ thực hiện sau này. Trang đầu tiên là bức vẽ ngôi nhà nhỏ bên đỉnh Ngọn Thác Thiên Đường ở vùng rừng Nam Mỹ, một giấc mơ lớn. Và cô bắt Carl giữ lời hứa đi đến nơi đó cùng với cô.

Thời gian trôi qua, hai đứa cùng chơi đùa hồn nhiên bên nhau. Và rồi lớn lên, họ kết hôn thành vợ thành chồng. Căn nhà hoang câu lạc bộ ngày xưa nay trở thành ngôi nhà của họ. Chỉ trong một vài năm, họ dựng được tổ ấm riêng cho mình. “In a couple of years they have built a home sweet home”. Cô gái nắn nót viết tên hai người lên thùng thư, Carl & Ellie, nhưng chàng trai Carl vụng về để lại nguyên dấu một bàn tay trên thùng thư mới sơn, thế là Ellie lập tức quét sơn vào tay in ngay bàn tay mình lên cạnh bàn tay chàng.

Với nghề bán bong bóng và gác sở thú, hai người sống những năm tháng vui vẻ hạnh phúc bên nhau.

Dưới tán cây cổ thụ trên đồi, họ cùng gửi mơ ước của mình qua những đám mây. Tối đến, trên 2 chiếc ghế bành kê sát, anh và cô cùng nắm tay nhau đọc sách.

Năm tháng qua... Tóc hai người dần bạc. Cho đến một hôm, ôi buồn biết bao bạn hiền thơ ấu ơi, Ellie không còn bước nổi lên ngọn đồi ngày xưa nữa. Xem tới đoạn này, hiền nội là Dung rừng rừng nước mắt (hồi ôi, hiền nội của Nguyễn nay cũng đã đi xa như Ellie), nghĩ tới ngày chia tay. Ellie yếu đi và rồi qua đời. Quyển sách "My Adventure Book" còn đỏ với những trang để trắng. Thịnh thoảng Carl vẫn mở ra xem và buồn xuống ngậm ngùi. Trong phòng, hai chiếc ghế ngày xưa, giờ một chiếc để trống, trên đó còn vắt chiếc khăn quàng cổ của Ellie. Chiếc bàn cà phê bây giờ chỉ có một cái tách, đầu bàn bên kia không người ngồi.

Với Carl, thời gian như lá rụng dần... Thành phố bây giờ đổi khác, với những ngôi nhà cao tầng mọc lên chung quanh, nhưng Carl nhất định không chịu rời đi. Cho đến một hôm xảy ra cuộc đánh nhau với một công nhân xây cất vì người này cho xe tới làm gãy thùng thư kỷ niệm của Carl và Ellie, chính quyền thành phố nhân vụ này ra lệnh cho Carl phải về ở tại nhà hưu trí Shady Oaks Retirement Home. Carl lúc này đã 78 tuổi, chợt nhớ lại giấc mơ của Ellie là đem ngôi nhà hai người tới Ngọn Thác Thiên Đường, ông bèn dùng hàng ngàn quả bóng bay để kéo ngôi nhà lên, bắt đầu cuộc hành trình về miền hoang dã xứ Nam Mỹ. Thấp từng theo ông, bất ngờ có thêm cậu bé Russell, cũng là một nhà thám hiểm vùng đất hoang dã, đang cố gắng đi tìm chiếc huy chương cuối

cùng qua công tác giúp đỡ những người già lão.

Căn nhà của Carl và Ellie giờ đang bay dưới chùm bong bóng khổng lồ. Bay qua thành phố, qua rừng, qua suối. Bong cơn bão âm âm kéo tới làm ngôi nhà với Carl và Russell trên đó suýt lâm nguy. Nhưng rồi bão qua đi. Lúc này, Carl và Russell đã có thể nhìn thấy Ngọn Thác Thiên Đường từ xa. Họ đang ở trên bờ một con vực lớn. Cả hai bước xuống và kéo ngôi nhà đi theo, hy vọng sẽ tới được Thác Nước lúc những quả bóng còn hơi. Đang đi, Russell bỗng thấy một con chim cao lớn, màu sắc rực rỡ như công, bèn kết bạn và đặt tên cho nó là Kevin. Sau đó, họ gặp con chó Dug. Cả hai con đều biết nói tiếng người nhờ một bộ máy đeo ở cổ. Chủ của Dug chính là nhà thám hiểm Charles Muntz, ông vẫn còn lưu lại vùng Nam Mỹ qua nhiều thập niên với hy vọng bắt được giống chim lạ còn sống (chính là Kevin) mang về làm chiến tích riêng.

Lúc đầu, Carl vui mừng vì gặp được thần tượng, nhưng rồi khám phá ra rằng Muntz sẵn sàng làm bất cứ điều gì dẫu tàn ác để bắt cho được Kevin. Do đó, Carl muốn cứu Kevin và chạy trốn khỏi Muntz. Nhờ Kevin và Dug, Carl thoát khỏi đàn chó ngao hung dữ của Muntz, nhưng Kevin không may bị thương. Trong khi giúp Kevin thì Muntz cùng đàn chó ngao kéo tới, phóng lửa đốt ngôi nhà của Carl. Ngôi nhà sau đó được cứu khỏi ngọn lửa nhưng Kevin bị bắt và Muntz cùng đàn chó cao chạy xa bay.

Và rồi Carl cũng đã đưa được ngôi nhà của Ellie đến bờ Ngọn Thác đúng với ý nguyện của nàng. Trong ngôi nhà kỷ niệm, Carl lại gặp cuốn sách hình của Ellie và

tìm thấy lại những kỷ niệm của hai người và lời ghi cuối cùng của Ellie cảm ơn Carl đã thực hiện ý nguyện của nàng và giờ đây Carl hãy lên đường một mình. Phấn khích vì ý nguyện của Ellie đã thành hiện thực, Carl bước ra trước nhà và đưa mắt nhìn trời mây. Lúc này, Russell đã bỏ đi và đang bị Muntz rượt đuổi. Carl quăng hết đồ đạc trong nhà đi để cho ngôi nhà có thể tiếp tục bay, đuổi theo Muntz - ông này đang có Dug bên cạnh. Russell nhờ sợi dây buộc vào người đã lao vào phi thuyền của Muntz nhưng bị đàn chó vây bắt. Carl và Dug cũng đã cặp vào phi thuyền. Cuộc rượt đuổi náo động và vui nhộn tiếp diễn cho đến khi phe của Carl toàn thắng, trở về trái đất.

Trong cuộc lễ tiếp đón lúc trở về, Carl gắn huy chương tưởng thưởng công lao và tấm lòng của Russell. Bạn hiền thơ ấu ơi, đó là chiếc huy chương nắp phénng ngày xưa Ellie đã gắn cho Carl buổi đầu hai người gặp nhau. Chỉ một vật nhỏ bé đó thôi (chiếc nắp phénng) đã khuấy động không gian và thời gian, đem quá khứ nối liền hiện tại, khiến trái tim đau ai đó rung lên như ngọn lá cuối cùng trước gió. Kết thúc như vậy là đẹp. Ngôi nhà của Ellie đã đến được Ngọn Thác Thiên Đường. Ước nguyện ngày xưa đã trở thành sự thật. Nhưng sao nghĩ tới Ellie và mối tình thơ dại của hai người, lòng Nguyễn này lại cảm thấy bồi hồi. Họ chỉ là những hình họa bằng máy computer chứ có phải người thật đâu, vậy mà cũng gây xúc động. Thương cho Ellie. Và thương cho Carl đã một mình thực hiện cuộc hành trình tới Ngọn Thác Thiên Đường. Carl hay chính là Nguyễn này. Ôi, nhân sinh huyền huyền...

TN

BẢO HUÂN

Cái nhau mèo

NGUYỄN THẠCH GIANG
SAN JOSE, CA

Một buổi trưa tôi ra sau hè ngồi trên ghế xích đu vừa ăn bánh mì vừa đọc báo trên Internet, có một con mèo hoang đứng gần đó thấy tôi nó kêu meo meo nhìn tôi ăn một cách rất tội nghiệp. Tôi nghĩ nó đói nên thả cho nó một miếng thịt, nó nhìn tôi lăm lét rồi từ từ bước lại ăn. Lúc nó ăn tôi thấy trên lưng nó có một vết thương còn rướm máu, giống như bị một người nào dùng dao chém nó. Tôi bước vào nhà lấy hai miếng thịt gà luộc cho nó ăn thêm, cùng một tuýp dầu bôi ngoài da sát trùng hiệu “neosporin”. Lúc nó ăn tôi nhẹ bước đến gần bôi thuốc sát trùng lên vết thương của nó. Nó đứng yên mà không bỏ chạy như những con mèo hoang khác. Ăn xong nó đi tới chỗ nhà kho ở góc vườn nằm nghỉ.

Ngày hôm sau tôi ra sau vườn thấy nó cũng còn lảng

vảng ở đó, tôi cho nó ăn và thấy vết thương trên lưng của nó đã liền mặt. Và cứ thế ngày nào tôi cũng cho nó ăn, nó ngày một dạn dĩ và lẩn quẩn gần bên tôi mỗi khi tôi ngồi trên ghế xích đu hay tưới cây làm cỏ. Đôi lúc nó tỏ ra thân thiện lấy đầu cọ cọ vào chân tôi. Một hôm tôi ngồi trên ghế xích đu nghe nhạc và đọc báo trên Internet, nó tự nhiên nhảy lên nằm cạnh một bên, làm như nó là “con mèo cưng” của tôi không bằng, tôi thấy nó có mấy cái vú, à, thì ra đây là một con mèo cái.

Mấy ngày tôi không thấy con mèo sau vườn, tưởng nó bỏ đi đâu rồi, bất chợt hôm nay thấy tôi nó từ trong nhà kho chui ra từ từ tiến lại gần. Trên miệng nó ngậm một cái gì đến trước mặt tôi nhả xuống, một cái bọc nhỏ nhất nhau có dính một chút máu. Lúc đầu tôi tưởng nó tha thức ăn ở đâu về, sau nghĩ lại hay

là cái nhau của nó, té ra nó có chữa vừa đẻ con, vậy mà mấy hôm trước thấy bụng nó bị tôi cứ tưởng nó mập. Hôm nay nó mang cái nhau lại tặng tôi, tôi bán tén bán nghi, hồi nào tới giờ có thấy cái nhau mèo ra sao mà biết, nhưng tôi cũng lượm lên để lên cái đĩa phơi trên nóc nhà. Chờ mấy ngày cho thiệt khô tôi bỏ vô bịch ny long xếp lại cho gọn bỏ vô bốp. Lúc còn nhỏ ở Việt Nam tôi có nghe kể, người nào lượm được cái nhau mèo, chơi cỡ bạc sẽ rất đỏ, thần bài Hongkong cũng chịu thua.

Tôi ra quán cà phê không quên mang theo cái bốp có đựng “cái nhau mèo”. Tôi nhập bọn đám thanh niên trẻ chơi bài xập xám ăn chi, tụi này chơi lớn ăn thua bạc trăm. Tôi có bao nhiêu tiền dốc hết lảng thử thời vận. Bài của tôi đỏ một cách kỳ lạ, tụi nó làm đủ cách xóc, chẻ, đổi bài mới mà vẫn chịu

thua. Đánh chừng hơn một tiếng tụi nó thua hết tiền, bỏ chạy không chơi với tôi nữa, bài của tôi đồ quá. Tôi hứng chí lái xe lên sông bài “Bay 101” thử coi cái nhau mèo nó kỳ diệu như thế nào.

Tối thứ Bảy casino đông nghẹt người chơi không còn chỗ đậu xe. Tôi đi lòng vòng xem xét tình hình, lâu ngày trở lại đây thấy khác lạ hơn khi trước, có rất nhiều người chơi lớn, ôm cả hộp tiền chip mấy chục ngàn chơi tay đôi với nhà cái. Tôi móc tiền đổi chip ngồi xuống bàn chơi bài xập xám bảy lá (double hand poker), ván đầu tiên được 4 con xì, ván thứ nhì thùng phá sảnh, cha mẹ ơi! Hồi nào tối giờ tôi chơi bài từ thua tới huê, giờ đặt đầu trúng đó. Tôi thắng liên tiếp mấy ván sau đó, chơi đầu được chừng nửa tiếng tôi ăn hơn 5 ngàn, tôi đứng dậy đổi chip ngồi uống cà phê. Sau đó tôi đến bàn chơi bài baccarat, có một nhóm nam thanh nữ tú người Trung quốc đang hào hứng cá cược, chắc là con nhà giàu du học, đi học nhưng xài tiền bạc ngàn. Tôi móc tiền đặt thử, thắng! Sau đó thắng mấy ván liên tiếp, mạnh tay tôi cứ đặt nhồi nên thắng lớn, cả bàn trầm trồ kinh ngạc sao ông già này đồ thế. Chưa đầy nửa tiếng tôi ăn được hơn 10 ngàn, tôi đổi chip lấy tiền ngồi nghỉ mệt, lòng phơi phới hân hoan vui sướng vô bờ. Không gì vui bằng cờ bạc thắng lớn, lòng còn

tham tôi chưa chịu về, trở lại chơi xập xám bảy lá. Có vốn tôi ngồi bàn chơi lớn, ngồi chung với mấy ông người Á Rập, chắc là con cháu vua dầu hỏa, tiền rừng bạc bể đặt cây bài mấy ngàn đồng. Tôi lại thắng, đã nói rồi mà, tôi có nhau mèo, thần bài Hongkong chưa chắc đầu lại tôi. Chơi tới nửa đêm tôi đứng lên ra về, ra xe tôi đếm tiền thấy ăn gần 50 ngàn, một số tiền quá lớn đối với tôi, trước đây có năm chiêm bao cũng chẳng thấy.

Về nhà tôi cứ trần trọc hoài không ngủ được, không có tiền cũng khổ mà có nhiều tiền cũng khổ.

Ngày hôm sau tôi trở lại sông bài, tôi không lạ khi thấy mình liên tục thắng lớn, chơi hơn một tiếng đồng hồ tôi ăn hơn 50 ngàn. Tôi lảng lạng đi qua sông Matrix gần bên chơi tiếp, tôi lại thắng. Trong vòng 3 ngày tôi ăn hơn 300 ngàn, dân chơi bài bắt đầu dòm ngó xàm xì, ông già này bài đồ quá thắng liên tục mấy ngày.

Tôi ở nhà nghỉ dưỡng sức vài ba bữa, sau đó trở lại sông bài kiếm tiền. Lần này đi xa, lái xe gần 3 tiếng, tới sông bài nổi tiếng trong vùng: “Cache Creek”. Và để tránh sự chú ý, tôi chơi lung tung bàn nào cũng ghé qua, mỗi bàn chơi một lát. Chơi từ trưa tới chiều, tôi lượm bỏ túi được hơn 200 ngàn. Cám ơn mèo yêu quý, chiều nay về nhà

tao đãi mấy bò bít tết loại thượng hảo hạng, chỉ thua bò dát vàng ở xứ ông hoàng bà chúa nào đó mà thôi.

Mấy ngày sau tôi tới sông bài khác cũng ở xa, lái xe hơn 3 tiếng, kiếm được một mớ kha khá tôi đi về. Trong vùng vịnh nổi tiếng này có mấy sông bài lớn tôi đều ghé qua, sông nào cũng thắng và thắng lớn. Mấy tay chơi chung bàn xàm xì to nhỏ. Tôi bắt đầu thấy e ngại, đành rằng trên sông bài có nhiều người chơi rất lớn, ăn thua bạc triệu không phải không có. Nhưng cái kiểu tôi thắng liên tục hết ván này đến ván khác nhất định phải có điều gì bất thường, nhất định phải có camera theo dõi. Hôm chung tiền cho tôi, họ check camera khá lâu, ôm tiền ra xe mà lòng tôi hồi hộp như mình là người đi ăn trộm.

Tối hôm đó tôi về nhà thức sáng đêm không ngủ được, đầu óc suy nghĩ lung tung, chuyện xấu nhiều hơn chuyện tốt, lại nằm chiêm bao thấy ác mộng, chắc tại mấy ngày nay tôi đi chơi suốt nên ảnh hưởng tới sức khỏe. Tôi gọi hẹn đi khám bệnh, muốn xin bác sĩ một ít thuốc ngủ, không có thuốc tôi không ngủ được. Bác sĩ nói huyết áp tôi cao, cần nghỉ ngơi và ăn uống tầm bổ.

Được vài hôm trong người thấy khỏe, tôi lại rạo rục muốn đi lên sông bài, nhưng tự nhủ lòng, thôi,

nhiều đó đủ rồi. Trong vòng một tuần lễ, tôi chơi bài ăn được cả triệu đồng, vậy còn muốn gì nữa. Ông bà mình thường nói: “tham thì thâm”, một câu nói khác của người xưa rất thâm thúy: “ăn ít no dai, ăn nhiều mau đói”. Casino chung tiền cho tôi nhiều quá thế nào họ cũng âm thầm theo dõi. Biết tôi thắng là nhờ cái nhau mèo thế nào họ cũng đưa tôi ra toà đòi lại tiền, và có thể tôi bị thua kiện. Nghĩ tới điều đó tôi lên cơn mệt, chỉ có một tuần lễ mà người tôi sa sút thấy rõ, phần thức đêm, phần lo âu, tôi mà bị heart attack hay là bị stroke thì đúng là phúc đầu không thấy chỉ thấy rước họa vào thân.

Sáng hôm sau tôi ra văn phòng dịch vụ mua vé máy bay về Việt Nam gấp, tôi cần an dưỡng nghỉ ngơi và nhất là tránh sự cảm dỗ của mấy sông bài này càng sớm càng tốt. Trước khi đi tôi cần dặn thẳng cháu ngoại của chị tôi ra sau vườn cho con mèo ăn. Tôi dặn nó đừng cho mẹ nó biết. Má nó mà biết được thế nào cũng cấm cản, sợ mấy con mèo hoang tụ tập phóng uế mùi hôi không chịu được. Cũng may, má nó đi làm bận bịu suốt cả ngày, ít khi bước ra sau vườn, biết tôi cho con mèo hoang ăn thế nào cũng cảm rằm nhúc cả mình. (Tôi hồi nào tối giờ không vợ không con, sống với gia đình bà chị từ ngày qua Mỹ tới giờ, cũng đã hơn

30 năm rồi).

Xa quê đã lâu, đã rất lâu rồi mà tôi về không thấy bờ ngõ, chỉ vài hôm là tôi dễ dàng hoà nhập vào đời sống Việt Nam, cái đời sống đầu đời mà tôi đã bỏ đi biệt mấy chục năm không một lời thăm hỏi. Tôi còn một người chị và một ông anh sống quây quần cùng con cháu trên mảnh vườn ông bà để lại. Tôi cho họ tiền sửa chữa lại căn nhà cũ cho đàng hoàng khang trang hơn trước. Tôi giúp vốn thặng cháu rể của chị tôi mở quán ăn nho nhỏ, hai vợ chồng nó bán hủ tiếu dạo trên xe đẩy. Trước khi về Mỹ tôi nhờ nó trông coi cất giùm tôi căn nhà trên mảnh đất trống, phòng khi sau này tôi về Việt Nam dưỡng già có chỗ ở.

Tôi về Mỹ ra quán cà phê nhiều người trách móc tôi lúc này nhiều tiền trốn anh em mất biệt. Ai cũng biết là tôi lên sòng bài thắng lớn. Có đứa còn nói tôi ăn tới mấy triệu đồng, tôi cười trừ làm thinh không nói gì. Bất ngờ có người vỗ vai tôi nói hello chú, khoẻ không chú, à thì ra thằng Hiếu. “Mày lúc rày làm ăn ra sao rồi? Lâu lắm mới gặp”. Tôi quen nó 20 năm về trước khi đi làm chung trong hãng điện tử, có nhiều việc tôi không biết làm nó chỉ dẫn giúp đỡ tận tình, buổi trưa nó thường rủ tôi ra ngoài ăn và nó luôn dành phần trả tiền. Nó giống tôi ở chỗ ưa cá độ football với lại cờ bạc. Sau này nó lấy vợ và đổi

qua hãng khác tôi không còn gặp nó nữa. Hôm nay nó đến quán cà phê tìm tôi chắc là nó nghe tin tôi cờ bạc thắng lớn. Lâu ngày gặp nhau hai chú cháu hỏi thăm chuyện làm ăn, chuyện gia đình, loay hoay một hồi không tránh khỏi chuyện cá độ, chuyện cờ bạc.

Tôi hỏi nó có còn đưa hấu với cà na nữa không, nó bật cười nói bỏ sao được chú. Tôi nói chắc không hề quên ông Tây với bà Đầm. Banh xác rồi chú ơi! Tôi bật cười, bởi vậy hôm nay tới đây tìm chú phải không.

Tôi đã gãi đúng chỗ ngứa của nó, nó chỉ chờ có vậy.

- Mấy tháng nay cháu khổ quá chú ơi! Mùa football vừa rồi cháu dính hết mấy chục ngàn, tính lên sòng bài kiếm tiền trả nợ dè dặt chơi lớn thua thêm càng nặng, cháu đánh liều mượn tiền đình của mấy thằng đầu gấu, đi làm đầu tắt mặt tối không đủ đóng tiền lời.

- Cháu thiếu nó bao nhiêu?

- Cháu mượn nó có 50 ngàn, thiếu tiền lời mấy tháng nó tính dồn giờ thành bảy tám chục.

- Trời đất!

- Nó biết cháu có tiệm nails nên mới cho mượn nhiều như vậy.

Thấy nó vướng vào hoàn cảnh khổ như vậy tôi cũng tội nghiệp. Cho nó mượn tiền trả nợ thì cũng được, nhưng làm sao nó trả lại cho tôi. Thiếu nợ

tôi thì nó cũng phải lo mà trả, cái vòng lẩn quẩn đó chắc gỡ hoài không ra. Tôi suy nghĩ tính tới tính lui, thôi thì cho nó mượn cái nhau mèo, nó có tiền trả nợ mà không phải bận tâm chuyện tiền bạc. Tôi nói với nó:

- Chắc cháu cũng nghe nói chú lên sòng bài ăn nhiều dữ lắm phải không.

- Dạ thiên hạ đồn rần rần.

- Cháu cũng biết hồi nào tới giờ chú chơi cờ bạc thua te tua, cháu có thắc mắc là sao giờ chú lại thắng một cách kỳ lạ khó tin như vậy không.

- Sòng có khúc, người có lúc mà chú.

- Cháu tin như vậy?

Nó nhìn tôi không nói gì, chắc nó cũng hiểu là có một chuyện gì bí ẩn. Tôi thấy nó là một người rất dễ mến dễ thương, gia đình vợ chồng làm ăn đàng hoàng, chỉ có điều nó vướng vào đam mê cờ bạc, giờ gặp cảnh ngặt nghèo. Tôi cũng là một người đam mê cờ bạc giống như nó, tôi cũng từng nhiều lúc lên bờ xuống ruộng, giờ tôi được trời cho một chút ân huệ là có nhà có tiền sinh sống trong những ngày tháng cuối đời, tôi còn chần chờ gì nữa mà không giúp nó.

- Chú nói cái này cháu nghe, mà cháu phải giữ kín không cho ai biết, và cháu phải hứa là làm đúng theo lời chú.

- Dạ cháu xin hứa

- Cháu cờ bạc lâu ngày

cũng biết, ai chơi bài cũng có lúc ăn lúc thua, mà thua nhiều hơn ăn. Những người chơi bài mà thắng được casino thì chỉ có “thần bài” trong phim bộ Hongkong. Chú trị vết thương cho con mèo hoang sau vườn nhà chú nên nó đền ơn bằng cái nhau của nó. Đó là bùa linh sai khiến thần bài muốn gì có nấy. Giờ chú cho cháu mượn kiếm tiền trả nợ, trong vòng 3 ngày cháu trả lại chú.

- Dạ cháu cảm ơn chú nhiều lắm, cháu hứa làm theo đúng lời chú nói.

Lúc thằng Hiếu bước đi tôi nói với theo dặn dò, kiếm chút đỉnh đừng tham lam quá nhe cháu.

- Dạ

Đúng 3 ngày như giao hẹn mà thằng Hiếu không thấy tới trả tôi cái nhau mèo. Tôi chờ thêm 2 ngày nữa nó cũng không tới mà cũng chẳng gọi phone cho tôi biết, tôi nghĩ chắc có chuyện gì không ổn. Tôi biết tánh nó, và tôi nghĩ nó là một người đáng tin cậy. Ngày hôm sau nó tới nhà tìm tôi, thấy nó tôi giật mình hết hồn, môi sưng vù con mắt bầm tím như là võ sĩ trên khán đài bị đánh knock out.

- Sao vậy? Cái nhau mèo hết linh, mấy không có tiền trả nợ bị tụi nó xử đẹp phải không?

- Không phải, để cháu kể hết đầu đuôi chú nghe. Hôm đó được chú cho mượn cái nhau mèo cháu đi liền lên sòng bài “Bay

101”, chơi bài đồ lăm, ăn đầu được hơn 100 ngàn, cháu chạy qua “Matrix” chơi tiếp, trong vòng 2 tiếng đồng hồ ăn đầu được trăm mấy, tổng cộng hơn 300 ngàn. Tụi đầu gấu đứng canh me theo dõi cháu chơi, cháu chung tiền cho nó tại chỗ cả vốn lẫn lời đầy đủ. Hôm sau cháu lên sòng bài Graton chơi tiếp, ăn đầu được cỡ 300 ngàn đem về nhà cất cẩn thận. Sáng ngày hôm đó cháu định đem trả chú cái nhau mèo đúng như giao hẹn. Bỗng cháu nổi lòng tham, chạy lên sòng bài kiếm thêm chút đỉnh, lần này chơi lớn định vớt cú chót cho đáng đồng tiền bát gạo. Trong vòng 3 tiếng đồng hồ cháu thắng 500 ngàn, thật không thể tưởng tượng nổi, bài tốt một cách kỳ lạ, người viết kịch bản phim “Thần bài” chắc cũng không nghĩ được mấy ván bài có một không hai này. Nhiều người xúm lại coi cháu chơi, y hệt như trong phim. Có mấy thằng nhìn cháu một cách đáng ngờ, trong bụng cháu cũng sinh nghi đây là bọn cô hồn các đẳng.

Cháu đổi tiền, ra xe giấu cẩn thận rồi chạy một mạch về nhà. Cháu cũng ngu không để phòng, tới khoảng đường vắng 3, 4 thằng chặn đầu xe cháu lại, cháu cũng biết thôi rồi quân ăn cướp. Thoạt đầu cháu ngoan ngoãn làm theo lời chúng nói, giả bộ khờ có bao nhiêu tiền giao cho chúng. Chúng lục lọi thiếu điều muốn

banh cái xe của cháu, bọn khốn nạn bao nhiêu cũng không đủ, tụi nó nghi cháu còn giấu chỗ nào đập cháu te tua để cháu khai.

- Tụi nó là người Việt Nam?

- Một thằng Đen, một thằng Mẽ, nhưng tụi nó nói hớ một câu cháu biết tụi này trong phe bọn đầu gấu chuyên cho vay nặng lãi. Nó hỏi tiền cháu ăn ở Bay và Matrix mấy giấu chỗ nào, cháu nói trả nợ hết rồi. Nó nói mày trả có 100 ngàn, tiền dư mày cất chỗ nào. Làm sao tụi nó biết cháu trả nợ bao nhiêu, cùng phe tụi nó cả. Thời may lúc đó có ánh đèn xe chớp từ đằng xa, tụi nó bỏ đi, trước khi đi còn lột cái bóp của cháu, trong đó có cái nhau mèo của chú, đồ khốn nạn. Mất tiền cháu không tiếc, chỉ tiếc cái nhau mèo, cháu thật áy náy, xin chú tha lỗi.

- Cháu có báo cảnh sát không?

- Cháu chỉ nói đại khái là cháu lên sòng bài thắng lớn, về nhà giữa đường bị ăn cướp. Nhưng cháu không nói là cháu nghi tụi nó cũng phe với bọn đầu gấu cho vay nặng lãi, tiền mất đầu để gì lấy lại, mình cũng không có bằng chứng, gây thù chuốc oán với tụi nó thêm phiền, chi bằng bỏ của chạy lấy người.

- Lỡ rồi, thôi quên đi, cháu trả được nợ cũng mừng cho cháu, thôi ráng giữ mình, đừng dính líu tới bọn đó nữa.

- Dạ

- Con mèo cũng đã chết rồi.

- Ủa, sao vậy chú?

- Chú ra sau vườn thấy nó nằm im bất động, tưởng nó nằm ngủ, chùng coi lại thì thấy nó đã chết từ hồi nào. Chắc nó bệnh chết già. Chú chôn nó cạnh nhà kho, nơi mấy mẹ con nó thường quanh quẩn.

- Sẵn đây cháu cũng báo tin chú biết, chuyện này vợ cháu làm dữ, nếu cháu không bỏ cờ bạc nó ly dị. Mấy tháng trước dính nợ nần cháu khổ lắm, giờ bị hành hung thừa chết thiếu sống, cháu sợ lắm. Vợ chồng cháu tính rồi, tụi cháu thu xếp chuyện nhà cửa tiệm từng xong xuôi đâu đó, tụi cháu sẽ dọn qua Texas ở, từ giờ cái thành phố ma quỷ này. Cháu thành thật xin lỗi chú cháu làm mất cái nhau mèo, cháu còn giữ được một ít tiền gởi chú.

- Thôi cứ giữ đó mà lo chuyện nhà cửa, chú cũng còn một mớ kha khá đủ sống đến cuối đời.

- Vợ chồng cháu cảm ơn chú nhiều lắm.

Hôm thằng Hiếu sắp sửa dọn đi sang tiểu bang khác, vợ chồng nó đến nhà tôi chào từ giã. Vợ nó đưa tôi một gói quà cùng một bao thư tiền. Tôi định từ chối, thằng Hiếu nhìn tôi khẩn khoản.

- Có chút quà mọn chú nhận cho vợ chồng con vui.

Tôi đưa tay nhận món

quà như là nhận tấm lòng biết ơn của một người đáp lại lòng tử tế của một người khác. Hai vợ chồng nó đưa mắt nhìn nhau như có điều gì ngại ngùng không dám nói. Sau cùng vợ nó lên tiếng.

- Chú cho phép cháu thăm mộ con mèo một chút có được không chú?

Thằng này hứa với tôi không nói cho ai nghe chuyện con mèo, vậy mà vợ nó cũng biết. Tôi dẫn hai người ra sau vườn chỗ tôi chôn con mèo, mộ nó nằm cạnh nhà kho chỗ mấy mẹ con nó từng sinh sống, cạnh mộ nó tôi trồng một cây sung nhỏ tôi bứng ra từ trong chậu, để làm dấu thay thế tấm mộ bia. Tôi lấy cái phone khoe hình con mèo lúc nó nằm cạnh tôi trên ghế xích đu, một tấm hình khác ghi cảnh 3 mẹ con nó vui đùa trong ánh nắng mai. Vợ thằng Hiếu xin tôi chuyển 2 tấm hình đó qua phone của nó. Cô nàng khen tấm tắc... dễ thương... dễ thương quá hé anh. Cô nàng lấy từ trong giỏ xách ra một đóa hoa hồng đặt lên mộ con mèo. Hai vợ chồng thành khẩn miệng lẩm râm như đang nói điều gì với con mèo, chắc là cảm ơn nó cùng lời chúc an giấc ngàn thu.

Lần đầu tiên trong đời tôi thấy một người đặt hoa lên mộ một con mèo. Mà đúng ra, chính tôi, chính tôi phải là người làm việc ấy. Mèo ơi! Cảm ơn mày, tao nhớ ơn và nhớ mày suốt đời.

NTG

Nhạc sĩ Hoài Linh & căn nhà màu tím

TẦM VẠN
ĐỨC QUỐC

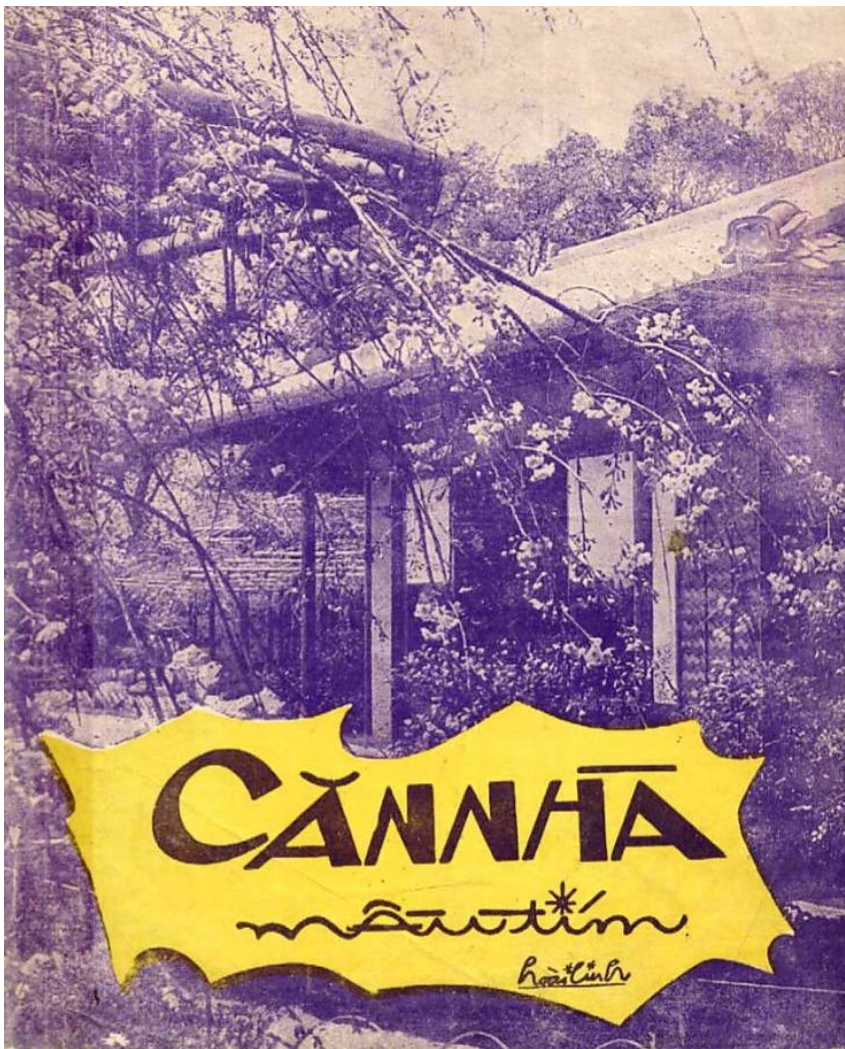
Nhạc sĩ Hoài Linh sinh năm 1920 (có tài liệu ghi là 1925) và mất ngày 30 tháng 4 năm 1995 vì một căn bệnh hiểm nghèo. Ông thuộc vào thế hệ nhạc sĩ đầu tiên của nền âm nhạc Việt-Nam. Nhạc sĩ Hoài Linh phục vụ trong Quân lực Việt-Nam Cộng Hòa với cấp bậc Trung Úy nhưng được biết đến và thường được nhắc nhở qua những ca

khúc trữ tình của hơn 20 năm miền Nam Việt-Nam thanh bình, thịnh trị. Sự nghiệp sáng tác của Hoài Linh khá đồ sộ và còn được yêu chuộng đến ngày nay như *“Lá thư trần thế”*, *“Về đầu mái tóc người thương”*, *“Căn nhà màu tím”*, *“Nhịp cầu tri âm”* v.v.

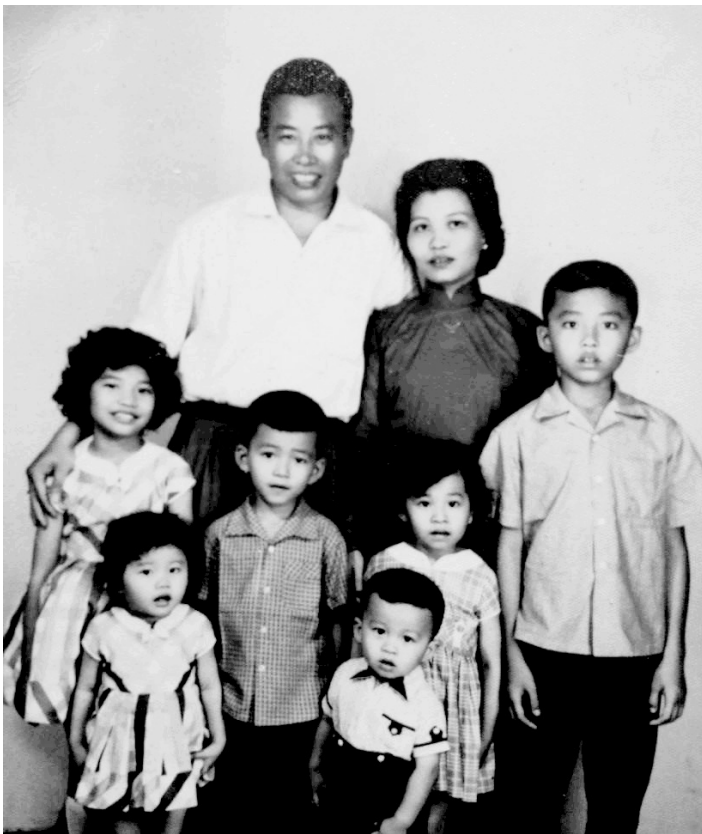
Lời ca trong âm nhạc Hoài Linh rất mượt mà và trữ tình nên nhiều nhạc sĩ đã nhờ nhạc sĩ Hoài Linh đặt lời, như nhạc sĩ Minh Kỳ với *“Cánh bướm chuyển bến”*, *“Sầu tím thiệp hồng”*, *“Chuyến tàu hoàng hôn”*, *“Biệt kinh kỳ”* v.v. nhạc sĩ Tuấn Khanh với *“Hai kỷ niệm một chuyến đi”*, *“Quán nửa khuya”*, *“Nẻo đường kỷ niệm”* v.v. nhạc sĩ Song Ngọc với *“Chiều thương đô thị”*, *“Một chuyến bay đêm”*, *“Thiệp hồng anh viết tên em”* v.v. nhạc sĩ Mạnh Phát với *“Nhớ một người”*, *“Nỗi buồn gác trọ”* và hợp soạn với người bạn thân Nguyễn Hiền nhạc phẩm nổi tiếng *“Chuyện đêm mưa”*.

Người con trai của nhạc sĩ Hoài Linh nổi nghiệp thân phụ, nhạc sĩ Tuấn Lê (1952-1988) là tác giả nhiều nhạc phẩm được ưa thích như *“Lá thư đô thị”*, *“Tà áo đêm Noel”*, *“Hồn anh giận em”* v.v.

Biến cố 30 tháng 4 năm 1975 ập đến, nhạc sĩ Hoài Linh không di tản như một số đồng nghiệp mà chọn ở lại Sài-Gòn vì hoàn cảnh gia đình (mẹ già yếu) và có lẽ cũng ít nhiều tiếc thương căn nhà sơn màu tím số 402/4 trong con hẻm nhỏ ở đường Trương Minh Giảng được tạo dựng từ mồ hôi và tim óc, nơi đó cũng chôn chứa biết bao kỷ niệm êm đẹp của những ngày tháng gia đình đi về có nhau. Nhạc sĩ Hoài Linh tránh né đi “học tập cải tạo” vì ông luôn mặc

Hình bìa tờ nhạc “Căn nhà màu tím”, 1969

Gia đình nhạc sĩ Hoài Linh, 1963

Hoài Linh (trái), Trần Văn Trạch, nhạc sĩ Mạnh Phát (phải)

thường phục mà không bao giờ khoác áo sĩ quan nên không ai biết rõ lý lịch. Theo một nguồn tin khác thì nhờ vào một người bà con là cán bộ từ miền Bắc đã “bảo lãnh” cho nhạc sĩ Hoài Linh không phải chịu cảnh tội tù.

Căn nhà màu tím

Chiến chinh trải dài trên miền đất hẹp, trai tráng đành xếp bút nghiên lên đường bảo vệ non sông. Cuộc đời binh nghiệp quanh năm làm bạn với bưng biển, gió núi nên chỉ vui được năm, ba ngày phép với gia đình và với người thương mới vừa quen biết. Được nghỉ phép về thăm em đôi ngày rồi anh đi nhưng sao nghe cõi lòng se sắt, vì đạn bom vốn dĩ vô tình và lo sợ niềm hạnh phúc quá đổi mong manh ...

Cuộc đời chinh chiến

Quanh năm với bưng biển

Thì gót liễu mong manh

Làm sao bước song hành

Em chỉ e ngại gió lay

Nụ tầm xuân vừa hé

Đời lính gian lao, mười phương đây đó nên khi đã tìm được bến đỗ, ai nấy cũng mơ ước một gia đình đầm ấm với niềm yêu thương tha thiết và tiếng cười trẻ thơ trong trẻo, hồn nhiên. Ước mơ đơn giản nhưng vẫn là một bài toán khó khi ngày thanh bình đất nước hãy còn với vợ, xa xôi ...

Gặp em anh ước mong gì hơn

Cho anh bông hồng còn thắm

Cho anh trái ngọt vườn cam

Còn gì cho nữa tiếng ru trẻ thơ

Căn nhà màu tím ở đời thường bước nhẹ nhàng vào khung nhạc

và thấp lên một niềm hạnh phúc lung linh tuyệt vời dù cho nẻo đời muôn vạn lối. Âm nhạc của Hoài Linh đẹp như một bức tranh, mượt mà như một bài thơ nên dễ dàng đi vào lòng người. Chiến cuộc đấu khắc nghiệt và kéo dài trên một quê hương điêu linh nhưng với tâm tánh hiền hòa, Hoài Linh vẫn ôm ấp giấc mơ đoàn viên sẽ về lại trong mỗi gia đình cũng như tình thương sẽ đâm chồi, nảy lộc và mỗi ngày thêm đơm bông, kết trái ...

Ngày lành hăm sáu

Hai mươi chiếc xe màu

Chở đám cưới cô dâu

Cài hoa trắng sang cầu

Ta nhìn nhau tia mắt trao

Một nụ hôn ban đầu

TV

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

19-09-2024 - 25-09-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, HKG	\$1.054
CATHAY PACIFIC	2	LAX, HKG	\$1.054
TURKISH AIRLINES	1	IST	\$1.108
ANA	2	LAX, HND	\$1.121
AMERICAN AIRLINES	2	YVR, NRT	\$1.163
UNITED AIRLINES	2	DEN, NRT	\$1.178
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$1.197
AMERICAN/JAPAN	1	NRT	\$1.271
ASIANA AIRLINES	2	SEA, ICN	\$1.275

*Giá vé thay đổi trong ngày
 *Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,550 VN ĐỒNG
EURO	\$26,760 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,862 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.229 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$167.20 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	143,191 YEN NHẬT
	0.89978 EURO
	0.75881 BẢNG ANH
	1.34985 CANADA
	0.84337 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

20/9/1891

Ngày 20 tháng 9 năm 1891, chiếc xe hơi chạy bằng xăng đầu tiên được triển lãm tại Springfield, Massachusetts, Hoa Kỳ. Chiếc xe này chỉ có một động cơ với công suất 4 mã lực, tốc độ trung bình 7.5 mph (12 km/h)

21/9/2005

Ngày 21 tháng 9 năm 2005, là ngày mất của Chuẩn tướng Nhảy dù QLVNCH Lê Quang Lưỡng. Ông sinh tháng 8 năm 1932 tại Thủ Dầu Một (Bình Dương ngày nay). Ông từng chỉ huy các đơn vị trong chiến dịch tái chiếm cổ thành Quảng Trị tháng 6 năm 1972. Ngày 1 tháng 11 năm 1972, ông được bổ nhiệm làm Tư lệnh Sư đoàn Nhảy dù thay thế Trung tướng Dư Quốc Đống.

Sau 75, gia đình ông định cư tại California và từ trần năm 2005. Hưởng thọ 73 tuổi.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Người dân Việt được coi như bó rau, con cá..

“HIỆN CÓ NHIỀU QUỐC GIA ĐẶT HÀNG VIỆT NAM CUNG CẤP LƯỢNG LỚN NHÂN LỰC.”

Đào Ngọc Dung
Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội CSVN

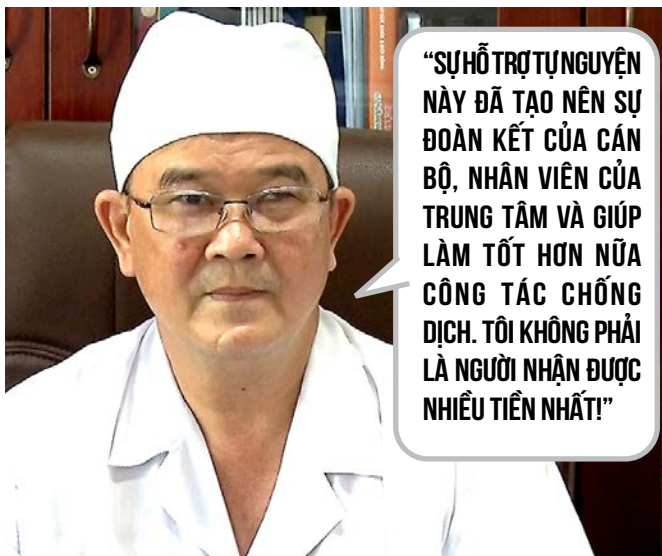
Vậy mà mấy tờ báo của người Việt tại hải ngoại toàn bị CSVN chặn IP, không cho người trong nước đọc..

“LUÔN NGHE CHO THẤU, THẤY CHO RÕ, HIỂU CHO HẾT NGUYỆN VỌNG CỦA KIẾU BÀO.”

Phạm Minh Chính
Thủ tướng CSVN

Nhiều cán bộ, nhân viên y tế tại huyện Cư M'gar (Đắk Lắk) làm nhiều đơn tố cáo rằng họ bị ông Bùi Nam Ôn (Giám đốc Trung tâm Y tế huyện Cư M'gar) cắt 10% số tiền phụ cấp chống dịch, chia lại cho nhiều người không làm việc (trong đó có giám đốc Ôn). Và đây là cách ông Ôn giải thích:

“SỰ HỖ TRỢ TỰ NGUYỆN NÀY ĐÃ TẠO NÊN SỰ ĐOÀN KẾT CỦA CÁN BỘ, NHÂN VIÊN CỦA TRUNG TÂM VÀ GIÚP LÀM TỐT HƠN NỮA CÔNG TÁC CHỐNG DỊCH. TÔI KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI NHẬN ĐƯỢC NHIỀU TIỀN NHẤT!”

Định danh tài khoản là chủ sở hữu tài khoản sẽ phải cung cấp thông tin của bản thân, như: tên thật, số điện thoại, địa chỉ email hoặc giấy tờ tùy thân nhằm chứng minh danh tính của mình. Điều này giúp CSVN rút ngắn thời gian đàn áp, “rọ mõm” những tiếng nói trái chiều hơn...

“ĐỀ NGHỊ CẦN CÓ QUY ĐỊNH TÀI KHOẢN MẠNG XÃ HỘI ĐÃ ĐƯỢC ĐỊNH DANH MỚI ĐƯỢC BÌNH LUẬN TRÊN CÁC MẠNG XÃ HỘI.”

Lâm Đình Thắng
Giám đốc Sở Thông tin và Truyền thông TP.HCM

Nhìn mấy cái mông của thú nhồi bông lúc lắc đồ sợ hơn nhìn đường sá bon chen, ánh mắt ghét bỏ của thị dân Sài Gòn khi thấy xe bus

- NGUỒN: DU UYÊN

Thú nhồi bông

Ở Việt Nam, xe bus là phương tiện được nhiều người ghét nhất, từ khách hàng cho tới những người lái xe khác trên đường. Dẫu biết các tài xế/lơ xe bus đã mần công việc nặng nhọc và căng thẳng khi phải lái xe trên đường sá tẻ, bạn đường thiếu ý thức, đa số khách hàng có thu nhập trung bình đang mệt mỏi, bực bội sau ngày làm việc, nhưng nhìn thấy xe bus tôi (và đa số thị dân) vẫn... ớn lạnh và sợ hãi, không thể thích được.

DU UYÊN
SAIGON, VN

Tuy vẫn còn lại số ít tài xế/lơ xe bus rất dễ thương, yêu công việc của bản thân và tử tế với khách hàng, nhưng đa số tài xế/lơ xe bus ở Việt Nam được tiếng là lái xe ẩu, thô lỗ và khó chịu với khách lẫn người

đi đường... Để lấy lại thiện cảm từ người dân, nhiều vị tài xế phương tiện công cộng này đã thay đổi theo hướng tử tế hơn, ngoài ý thức và cách cư xử, nhiều người tài xế còn gây thiện cảm bằng cách treo nhiều thú nhồi bông trên xe bus, nhìn xe

bus thì người dân vẫn sợ thôi, nhưng nhờ những con thú nhồi bông lắc lư mà thấy chiếc xe công kênh, hay vượt ẩu, lấn làn ngày thường cũng mềm mại, thân thiện, dịu dàng hơn hẳn. Quả tình, ở vị trí hành khách - ngồi trong xe bus nhìn mấy cái mông của thú nhồi bông lúc lắc đồ sợ hơn nhìn đường sá bon chen, ánh mắt ghét bỏ của thị dân Sài Gòn khi thấy xe bus. Ngoài ra, khi người lái xe trên đường ngó lên xe bus thấy khoảng trống trước mặt tài xế xe bus có nguyên hàng thú nhồi bông nhỏ nhỏ phía trước thì tâm hồn cũng được xoa dịu phần nào ...

Ai mà không thích những thứ dễ thương, mềm mại, vô hại chứ? Tại Olympic Paris 2024, Kim Ye Ji giành được huy chương bạc ở nội dung súng ngắn hơi 10m nữ. Nữ xạ thủ 31 tuổi này ghi dấu ấn ở giải đấu nước Pháp phong thái “ngầu như trái bầu” của cô. Nhiều người hâm mộ đã gọi cô là “người ngầu nhất hành tinh”. Cô còn được một tờ tạp chí xem là “ngôi sao phong cách đột phá” tại Thế vận hội Paris. Trái với thần thái thi đấu sắc sảo, Kim Ye-ji

lại đeo một con voi nhồi bông dễ thương ở thất lưng - là một chiếc khăn lau tay làm sạch thuốc súng - do huấn luyện viên tặng cho Kim Ye Ji. Ngày 8-8-2024, tờ New York Times đã xếp chú voi nhồi bông này của Kim Ye Ji là một trong số 9 phụ kiện của các tuyển thủ thu hút nhiều sự chú ý nhất tại Thế vận hội Paris.

Thú nhồi bông đầu chỉ dành cho con nít hoặc những tiểu thư nũng nịu, từ đàn ông đến phụ nữ và ngay cả động vật trên thế giới đều mê món đồ chơi này. Tôi đọc báo mạng biết rằng có một lần, một nhiếp ảnh gia tự do tên là Foster Huntington đã đặt một câu hỏi rằng: “Nếu nhà bị cháy, bạn sẽ đem theo những gì?”. Kết

quả, ông nhận được câu trả lời dưới dạng ảnh của hơn 5,000 người từ khắp nơi trên thế giới gửi về. Tất cả mọi thứ họ mang

theo đều được xếp gọn gàng như những món tài sản quý báu nhất khi được chụp ảnh, bao gồm: hộ chiếu, chìa khóa xe,

máy ảnh, máy tính xách tay và cả những món đồ mang giá trị tinh thần như: thú nhồi bông, ảnh và quà tặng của gia đình. Mấy món mang nặng giá trị vật chất như sổ đỏ, hộp trang sức, đồng nhẫn kim cương... rất ít trong những bức ảnh trả lời Foster Huntington. Nhiều người đã phải thốt lên rằng “Tại sao lại lấy thú nhồi bông, ảnh, quà tặng trong khi nhà đang cháy nhỉ?” khi nhìn thấy kết quả.

Tiến sĩ Kiara Timpano - giáo sư tâm lý học công tác tại trường Đại học Miami (Mỹ) cho biết: “Mặc dù khi lớn lên, chúng ta không cần thú nhồi bông nữa, nhưng điều đó không có nghĩa là sự gắn bó với chúng mất đi. Thú nhồi bông

“Kèn” của một xe bus được thay bằng con gà có tiếng kêu đặc biệt - NGUỒN: FACEBOOK

đối với trẻ em không đơn thuần là đồ chơi, nó còn là vật gọi nhớ về bố mẹ hay những người thân khác. Sự gắn bó với thú nhồi bông như chơi đùa hay ôm ấp mang lại cho trẻ sự ấm áp và cảm giác an toàn như người thân bên cạnh”. Chính vì thế, mà bất kỳ đứa trẻ nào cũng đều đặt tên cho đồ chơi của mình và xem chúng như một con người có cảm xúc, suy nghĩ, cần được chăm sóc và quan tâm. Đây được gọi là hành động nhân hóa (Anthropomorphize).

Theo khảo sát ở Anh thì có 35% người trưởng thành thích ôm thú nhồi bông lớn và họ đều cùng chung quan điểm là khi ôm thú nhồi bông đi ngủ họ sẽ có cảm giác yên tâm, thư giãn và dễ ngủ hơn. Qua các cuộc khảo sát nhỏ khác thì người ta cho biết 25% người trưởng thành là đàn ông thừa nhận rằng họ rất thường mang theo gấu teddy của gia đình khi đi công tác vì nó gọi cho họ nhớ về gia đình và những đứa con yêu quý. Ôm ấp gấu bông đẹp khi ngủ giúp họ thấy yên tâm và ngủ dễ dàng hơn rất nhiều. Tính trung bình tuổi thọ của các con thú nhồi bông ở nước Anh là khoảng 27 năm, chủ nhân của chúng đã lưu giữ chúng suốt từ thời nhỏ cho tới khi họ lớn lên. 50% người trưởng thành đã thừa nhận rằng họ vẫn giữ những con “gấu

Gấu ghiền 20 năm
- NGUỒN: DU UYÊN

ghiền” trong nhà của mình, dầu dư sức sắm nhiều con thú nhồi bông khác. Tôi cũng có một con “gấu ghiền” tương tự, nó bị mực chỉ, có những vết bẩn giặt không ra, bung keo mất mắt, miệng hoặc mũi, nhưng tôi vẫn thích và nâng niu (dầu bản thân tôi có rất nhiều thú nhồi bông). Nó là ví dụ cho những thứ được coi là vô nghĩa, vô dụng trong sinh hoạt thường ngày, đối không ai nghĩ tới nó, khát không ai nghĩ tới nó, bệnh không ai nghĩ

tới nó, đôi khi khỏe cũng không nghĩ tới luôn... nhưng trong góc nhỏ tâm hồn, nó là thứ quý báu rất nhiều đối với chủ nhân.

Và, không phải con thú nhồi bông nào cũng ý nghĩa và quý báu với chủ nhân. Chúng ta có thể nhìn thấy điều đó mỗi ngày ở trước cửa nhà người lạ, ở bên đường, ở bãi rác, hoặc ở trên những chiếc xe rác có bác tài xế đáng yêu. Có những xe chở rác được trang trí bằng thú nhồi bông sau xe hoặc quanh xe, cứ như bác tài xế và những người phụ việc đang đưa những con thú nhồi bông đi làm cùng với mình, nhân tiện bát phở để quên đi nỗi buồn bị vứt bỏ vậy! Nhìn cảnh này, nhiều người không quan tâm, nhiều người thấy thú vị, cũng có nhiều người tưởng tượng tới cuộc phiêu lưu của gấu Lotso (hay còn gọi là Lotso Huggin) trong phim Toy Story 3.

Dầu có nhiều nỗ lực trong việc tặng lại thú nhồi bông cũ cho người cần để duy trì “tuổi thọ” của thú nhồi bông. Nhưng theo một nghiên cứu năm 2022 trên Sustainable Production and Consumption, điểm đến cuối cùng của khoảng 80% thú nhồi bông và đồ chơi các loại trên toàn thế giới chính là bãi rác. Chúng chiếm 6% lượng nhựa tại các bãi chôn lấp trên toàn cầu. Hầu hết đồ chơi nhồi bông đều được làm bằng vật liệu tổng hợp và một số chứa đầy các viên nhựa có thể mất hàng trăm năm hoặc hơn để phân hủy. Chưa kể, sản xuất hàng loạt những món đồ chơi này đòi hỏi một lượng lớn dầu, khí đốt tự nhiên và nước.

Công thức cũ: “những vật đáng yêu đều có khả năng gây nguy hiểm” đúng hoàn toàn trong câu chuyện này... Và, rõ ràng con người là sinh vật “đáng yêu” nhất theo công thức trên!

DU

Nơi “an nghỉ” của đa số thú nhồi bông - NGUỒN: FACEBOOK

HOÀNG VŨ

Năm nay đánh dấu kỷ niệm 50 năm của Khối Rubik (Rubik's Cube). Kể từ khi được phát minh vào năm 1974, hơn 450 triệu chiếc đã được bán, khiến nó trở thành một trong những món đồ chơi bán chạy nhất trong lịch sử, vượt qua cả Slinky. Năm 1980, Khối Rubik đã được vinh danh là Toy of the Year (Đồ Chơi của Năm), và được đưa vào National Toy Hall of Fame (Đại sảnh Danh vọng Đồ Chơi Quốc gia) vào năm 2014.

Khối Rubik

HAI KỲ - KỲ 1

■ “Rubik” trong Rubik’s Cube là tên của giáo sư kiến trúc người Hungary, Erno Rubik, người đầu tiên tạo ra trò chơi cơ học xoay được này để dạy học sinh của mình các khái niệm về chuyển động 3 chiều. Ông đã mất khoảng một tháng để giải mã phiên bản nguyên mẫu đầu tiên của mình, mà vào thời điểm đó, ông không chắc rằng có thể giải được. Ông gọi nó là Magic Cube (Khối Ma Thuật). Sau khi nó trở nên phổ biến quanh khuôn viên trường học, Rubik quyết định xin bằng sáng chế.

■ Tuy đạt được thành công vang dội với khối này, Rubik vẫn tiếp tục sự nghiệp trong ngành học thuật. Năm 1983, ông thành lập Rubik Studio, nơi ông thiết kế các trò chơi cơ học khác và đồ gia dụng. Năm 2009, 35 năm sau khi tạo ra Khối Rubik, ông ra mắt một trò chơi hình học khác - lần này là hình cầu - gọi là Rubik’s 360.

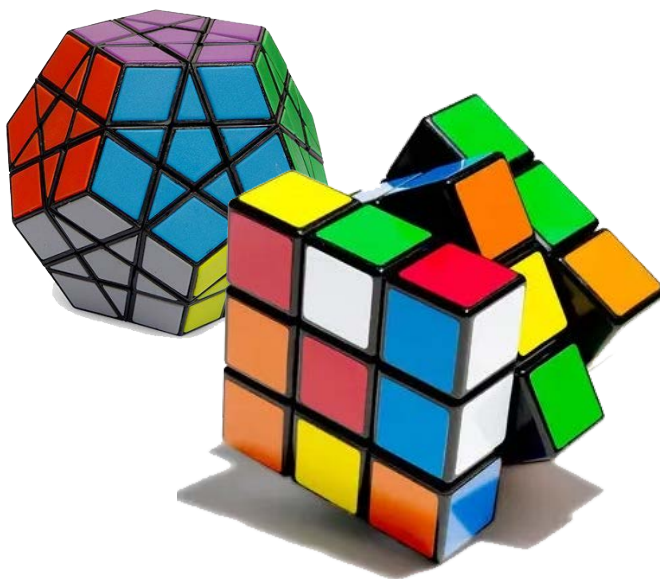
■ Những Khối Rubik đầu tiên được bán lẻ với giá \$1.99. Ngày nay, bạn có thể mua một chiếc với giá khoảng \$10. Nhưng có một khối rất đặc biệt trị giá lớn hơn rất nhiều: \$2.5 triệu! Khối Rubik Masterpiece, do Diamond Cutters International thiết kế, được tạo ra vào năm 1995 và làm từ vàng, kim cương và các loại đá quý khác như hồng ngọc, ngọc lục bảo và sapphire. Tuy quý đến thế, khối này vẫn có thể xoay và giải được.

■ Sau khi khối Rubik được phát hành tại Hoa Kỳ, các sách hướng dẫn cách giải cũng nhanh chóng ra mắt. Năm 1981, cuốn “You Can Do the Cube” do cậu bé 13 tuổi Patrick Bossert viết, đã bán được hơn 750,000 bản trong thời gian ngắn, khiến cậu trở thành tác giả trẻ nhất lọt vào danh sách có sách bán chạy nhất của New York Times.

■ Một Khối Rubik tiêu chuẩn có kích thước 2¼ inch mỗi bên, nhưng nhà sản xuất Super Impulse

ở Pennsylvania bán một chiếc chỉ với kích thước ¾ inch mỗi cạnh, nhỏ như một viên xúc xắc. Ở thái cực bên kia, Knowledge Park (Công viên Tri thức) Dubai là nơi có phiên bản khối lớn nhất thế giới, với mỗi cạnh gần 10 feet và nặng hơn 660 pounds.

■ Có hơn 43 quintillion (triệu tỷ tỷ) cấu hình (configuration) có thể có của khối Rubik 3x3 cổ điển - đó là số 43 với 18 số zero đằng sau! Vậy mà, bạn có thể ngạc nhiên khi biết rằng bất kỳ Khối Rubik nào cũng có thể được giải trong 20 moves (lần quay) hoặc ít hơn. Phép tính này là kết quả của nghiên cứu toán học về cái đôi khi được gọi là “God’s number - số của Chúa” - tức là số lượt quay tối thiểu cần thiết để giải một trò chơi cụ thể. Một nhóm máy tính tại Google đã mất tổng cộng 35 năm làm việc miệt mài để tính toán câu trả lời là 20.

(còn tiếp 1 kỳ)

Suy Đi Ngẫm Lại

Lương tâm giống như mẹ vợ, người chẳng bao giờ ngừng tới thăm viếng ta.

HENRY LOUIS MENCKEN

Thay vì lo lắng người khác nói gì về mình, sao bạn không cố đạt được điều mà khiến họ phải tâm phục khẩu phục.

DALE CARNEGIE

Trong những cuộc tranh cãi gay gắt, sự thật thường bị đánh mất.

PUBLILIUS SYRUS

MINH HẢI

Đi chơi biển

Mùa hè đi chơi biển là điều mọi người ưa thích. Nay hè sắp vãn mà bãi biển nhiều nơi vẫn đông người. Vậy thiết tưởng bàn tới việc đi chơi biển chưa phải là nghịch thời. Đi nghỉ ở biển chúng ta phải tuân thủ một vài quy tắc thành văn hoặc bất thành văn như sau.

- **Giữ khoảng cách ở nơi đông người.** Bạn đừng chiếm ngự ngay trước mặt hay ngay sát cạnh người khác, nhất là khi cái lều của bạn quá lớn. Điều này quá sơ đẳng vậy mà ít người lưu ý. Nên thận trọng giữ khoảng cách để mọi người cùng được vui hưởng khi đi tắm biển.

- **Đừng cho hải âu ăn.** Cho hải âu ăn những đồ ăn thừa, điều này tưởng là một cảnh tượng vui mắt, nhưng sẽ gây ra nhiều tai hại. Cho hải âu ăn như thế có thể khiến chúng trở nên hung hãn vì chúng tưởng những đồ ăn đó là của riêng chúng để rồi chúng đuổi theo và cắn mổ bạn để được cho ăn. Khi một đàn hải âu xông tới chúng có thể trở thành nguy hiểm cho bạn và cả người chung quanh. Hơn thế nữa, những đồ ăn đó chưa chắc đã hợp cho sự tiêu hóa của chim khiến những con hải âu này căng bụng và không còn ham săn mồi biển như lúc trước. Chúng có thể đến tìm thức ăn ở những lưới cá và gây thiệt hại cho dân chài. Chúng sẽ chỉ còn ham thức ăn của bạn cho và trở thành nguy hại với bạn. Khi đi biển bạn đừng nên cho hải âu ăn nữa để khỏi gây thiệt hại cho bạn và cả chính chúng nữa.

- **Hãy canh chừng đám trẻ của bạn.** Trẻ con vốn mê biển và sẽ chạy chơi thỏa thích mỗi khi được ra biển. Và bạn cũng vậy, bạn cũng muốn hưởng thụ thỏa thích khi đi nghỉ ở biển. Nhưng hãy nghĩ lại xem bạn có thể nào vui hưởng và để mặc cho người khác phải chịu đựng sự nghịch phá của lũ trẻ con bạn. Thỉnh thoảng bạn cũng nên ngược mắt nhìn xem lũ trẻ có an toàn không và có làm phiền người chung quanh không để can thiệp kịp thời. Việc trẻ rải đồ ăn cho hải âu hay chạy nhảy trên cát, băng qua lều người khác là điều không nên. Nó sẽ làm mất vui cho người khác và cả chính bạn nữa.

MH- THEO KITCHIN

BẢO HUÂN

Chào hỏi

Chào hỏi đúng cách là một nghệ thuật, nhưng làm sao để lời chào của bạn vừa thân thiện, vừa lịch sự? Đối với gia đình, bạn bè thân thiết, chào hỏi là chuyện dễ. Chỉ cần một cái ôm, một nụ cười, hay hỏi thăm ngắn gọn là tạo nên không khí vui vẻ. Tuy nhiên, khi gặp những người không quen thân hoặc đồng nghiệp trong công sở, bạn có thể băn khoăn không biết nên ôm, bắt tay, hay chỉ gật đầu.

- Để tránh lúng túng bạn nên chuẩn bị trước. Đối với người quen hoặc đồng nghiệp, một cái nhìn thẳng, nụ cười tươi tắn và câu chào đơn giản như “Xin chào” hoặc “Chào anh/chị” là đủ. Nếu muốn thêm chút “gia vị”, cứ hỏi thăm họ về cuộc sống, nhưng nhớ đừng lạm dụng, kéo họ tưởng bạn đang làm một cuộc điều tra!

- Trong công sở, dù là chào sếp hay nhân viên thực tập mới, sự lịch thiệp luôn là điều cần thiết và quan trọng. Một nụ cười nhẹ nhàng, cái bắt tay chân thành và lời chào đúng mực sẽ giúp bạn gần gũi hơn với mọi người.

- Nếu bạn không quen biết rõ người đối diện và chỉ muốn chào hỏi nhanh, nên tránh những câu hỏi riêng tư như sức khỏe, cân nặng hay lương bổng. Câu hỏi dạng này dễ làm người ta khó chịu. Không chỉ khó chịu, mà người ta có thể đánh giá bạn “Hai lúa”.

- Khi cuộc trò chuyện kéo dài và bạn muốn tìm hiểu thêm, nên hỏi khéo léo như “Đạo này có gì mới không?” để tạo cơ hội cho họ chia sẻ.

- Mỗi nền văn hóa có cách chào hỏi khác nhau, “nhập gia tùy tục” là quy tắc vàng! Ở đâu thì chào hỏi như người ở đó. Ví dụ, nếu bạn đang ở Mỹ chào hỏi như ở trên.

- Khi đến một quốc gia mới hay chuẩn bị gặp người nước ngoài, bạn nên tìm hiểu trước cách chào hỏi của họ. Ví dụ, ở Pháp và Tây Ban Nha, việc hôn má, thường là một hoặc hai lần, đây là cách chào hỏi phổ biến giữa bạn bè. Người Thái thể hiện sự chào qua việc kết hợp chấp tay và cúi đầu nhẹ, gọi là “wai.” Tại Nhật Bản và Hàn Quốc, cúi đầu là một phần quan trọng trong các nghi thức chào hỏi, với độ sâu của cúi đầu thể hiện mức độ tôn trọng. Ở Ấn Độ, “Namaste,” kết hợp chấp tay và cúi đầu, là cách chào truyền thống.

Chào hỏi không chỉ là mở đầu cho một cuộc trò chuyện, mà còn là cách thể hiện sự tôn trọng và quan tâm đến người khác. Đôi khi một lời chào đơn giản cũng có thể tạo nên sự khác biệt và có thể gây thiện cảm giữa bạn với mọi người xung quanh.

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

LỜI GIỚI THIỆU: Cách đây hơn 1 tháng, cả thế giới nhện nhíp với lễ hội lớn nhất hành tinh: Olympic Paris 2024, tổ chức tại Pháp, một đất nước từng là cái nôi của nghệ thuật nhân loại. Nhiều người cho rằng đây là một chương trình thành công và mãn nhãn nhưng cạnh đó cũng lan truyền những ý kiến trái chiều. Trong không khí vẫn còn nóng bỏng này, mời bạn theo dõi bài viết nhiều kỳ của Cổ Ngư, gửi từ Paris...

Cầu Alexandre III, nơi diễn ra cuộc thi bơi trên sông Seine

JO PARIS 2024

CỔ NGƯ
THAI, PHÁP

một Thế Vận Hội thành công ngoài mong đợi

NHIỀU KỲ - KỲ 2

Sequana, nữ thần sông Seine (NGUỒN INTERNET)

Trên sông Seine

Dù cá mập, cá sấu không xuất hiện, dù tiết mục huyền hoặc với nữ thần sông Sequana trắng toát phi bạch mã trên dòng nước đen thẫm được nhiệt liệt tán thưởng trong buổi lễ Khai mạc JO, nhưng chất lượng nước sông Seine có lẽ là một trong những điểm yếu nhất của các cuộc tranh tài tại Paris.

Bị ô nhiễm từ hơn trăm năm, đoạn chảy ngang dòng Seine đang dần dần “hồi sinh” với sự xuất hiện ngày càng nhiều của các loài rùa, tôm, cá... do cố gắng không ngừng nghỉ của thủ đô và chính phủ Pháp từ 30 năm nay: chặn rác từ thượng nguồn, cải tạo hệ thống nước thải của thành phố, nạo vét bùn cát... Nhưng làm sao có thể giữ cho sông Seine sạch sẽ như ý muốn khi

hàng triệu người tiếp tục qua lại, ăn uống bên bờ sông, gió thổi bay lá, giấy, rác xuống lòng sông và bao nhiêu du thuyền chở khách du lịch di chuyển mỗi ngày trên mặt sông? Vì vậy, việc quyết định chọn sông Seine làm hồ bơi khổng lồ cho cuộc thi 3 môn phối hợp quả là táo bạo. Bà Anne Hidalgo, thị trưởng Paris đã lớn tiếng loan báo sẽ xuống sông Seine tắm trước ngày khai mạc JO như để bảo đảm cho chất lượng nước của dòng sông, nhưng sau đó im bật vì rất nhiều cư dân mạng đã hò nhau chờ tin bà Hidalgo định ngày xuống sông để... phóng uế đủ kiểu trước đó cho bố ghét! Vì thế, ngày 13.07, bộ trưởng bộ Thể thao, bà Amélie Oudéa-Castéra và sau đó, ngày 17.07, bà thị trưởng Paris lần lượt xuống sông Seine tắm không kèn không trống, chỉ đưa tin, đưa ảnh khi sự đã rồi!

Sau khi bơi thi trên sông Seine, khi được phỏng vấn, các tuyển thủ cho biết, điều họ lo lắng hàng đầu khi thi đấu, không phải là chất lượng nước sông, mà chính là các luồng nước cuốn và nhiều loại cỏ gai mọc bên sông cào xước tay chân. Trong số 110 tuyển thủ nam nữ tham dự thi bơi trên dòng Seine, có 9 người thuộc 5 phái đoàn khác nhau cho biết đã có các triệu chứng đau bụng, buồn nôn, tiêu chảy sau đó. Nhưng một

Tuyển thủ bơi lội Pháp Léon Marchand (NGUỒN INTERNET)

số tuyển thủ khác, dù không lao xuống dòng Seine, vẫn bị những triệu chứng vừa nêu hành hạ. Lần này, chất lượng thực phẩm của làng Thế vận và nhiệt độ mùa hè của Paris bị đưa lên bàn giải phẫu!

Tuyển thủ và huy chương

Léon Marchand được xem là khuôn mặt nổi bật của Thế vận hội lần này. Là tuyển thủ duy nhất đoạt 4 huy chương vàng (với 2 huy chương

đoạt được chỉ cách nhau 2 tiếng đồng hồ), phá kỷ lục *olympique*, thêm một huy chương đồng trong cuộc thi đồng đội. Để có được những thành tích này, Léon Marchand đã tích cực luyện tập dưới sự hướng dẫn của huấn luyện viên Bob Bowman, người đã đưa tuyển thủ bơi lội Hoa Kỳ Michael Phelps lên hàng “huyền thoại”. Từng đạt điểm tối ưu khi thi tú tài Khoa học, Léon Marchand cho biết, sau JO, anh sẽ trở lại Hoa Kỳ tiếp tục việc

Tuyển thủ thể dục nghệ thuật Hoa Kỳ Simone Biles (NGUỒN INTERNET)

học và thực hiện mơ ước lái máy bay của mình.

Các tuyển thủ khác đoạt được nhiều huy chương trong kỳ Thế vận hội năm nay, có thể kể:

- Nữ tuyển thủ bơi lội Hoa Kỳ Torri Huske (3 vàng, 2 bạc)

- Nữ tuyển thủ bơi lội Canada Summer McIntosh (3 vàng, 1 bạc)

- Nữ tuyển thủ thể dục nghệ thuật Hoa Kỳ Simone Biles (3 vàng, 1 bạc)

- Nam tuyển thủ thể dục nghệ thuật Nhật Bản (3 vàng, 1 đồng)

- Nữ tuyển thủ bơi lội Úc Mollie O'Callaghan (3 vàng)

- Nữ tuyển thủ bơi lội Hoa Kỳ Katie Ledecky (2 vàng, 1 bạc, 1 đồng)...

Tuy phái đoàn Trung Hoa lục địa giành được cả thảy 91 huy chương, xếp hạng nhì chỉ sau Hoa Kỳ, nhưng không một tuyển thủ nào đoạt được nhiều thành tích như những tên tuổi nêu trên.

Đặc biệt trong kỳ Thế vận hội này, có hai tuyển thủ không giành được nhiều thắng lợi, nhưng lại được nhắc đến thường xuyên trên các phương tiện thông tin và mạng xã hội.

Imane Khelif: nữ đại sứ Algérie nhiệm kỳ 2024-2026 của Quỹ Nhi đồng Liên hiệp quốc (UNICEF) từ đầu năm nay. Sinh ra trong một

gia đình nghèo ở làng quê Algérie, Imane say mê đá banh từ bé. Được sự khuyến khích của huấn luyện viên, cô quyết định chuyển sang tập đánh *boxe*. Bị sự phản đối của gia đình, cho rằng môn thể thao này chỉ dành cho phái nam, cô không thối chí, quyết định bán bánh mì dạo để có thêm tiền đi xe từ làng lên thành phố học môn quyền anh. Sau đó, cô đại diện cho Algérie thi đấu tại nhiều nơi trên thế giới. Năm 2023, ở Ấn Độ, khi đã vào đến chung kết, Hội Quyền anh Thế giới (IBA) đã truất quyền thi đấu của cô và một nữ tuyển thủ người Đài Loan sau khi xét nghiệm, vì cho rằng hai cô không đủ điều kiện để tham gia các cuộc thi đấu của phái nữ. Người ta đoán già đoán non là Imane và Lin Yu-ting có quá nhiều *hormone* nam trong người. Có người còn nói chắc như đinh đóng cột, cho cô là một trường hợp chuyển giới từ nam sang nữ. Sau đó, Hội đồng Thế vận Quốc tế (CIO) tuyên bố các xét nghiệm của IBA không hợp lệ và không đáng tin cậy. Imane Khelif được quyền thi đấu và đã đoạt huy chương vàng tại JO Paris dưới sự cổ vũ nồng nhiệt của khán giả. Trong một trận so găng ở vòng loại, nữ tuyển thủ Ý Angela Carini bị Imane hạ gục chỉ sau 46 giây vì một cú đấm vào mũi. Nhiều tiếng nói từ

chính phủ cực hữu Ý hòa nhau bên vực gà nhà, cho rằng Imane không được quyền có mặt ở Paris. Nhưng chỉ hôm sau, Angela, đang đau

răng và phải dùng trụ sinh trước trận đấu, đã ngỏ lời xin lỗi vì những lời phát biểu mập mờ gây ngộ nhận của cô.

Bức selfie của các tuyển thủ bóng bàn Nam-Bắc Hàn và Trung Hoa lục địa trên bục nhận huy chương (NGUỒN INTERNET)

Tuyển thủ quyền anh Algérie
Imane Khelif (NGUỒN INTERNET)

Antony Ammirati: nam tuyển thủ nhảy sào 21 tuổi của Pháp. Là ngôi sao đang lên, tuy không đạt thành tích nào đáng kể trong kỳ JO 2024, nhưng Antony đã “gây bão” khi “cửa quý” chạm phải và làm rơi xà ngang, khiến anh bị loại khỏi cuộc thi đấu. Ngay sau đó, như chêm thêm dầu vào lửa, một hãng sản xuất phim dành cho người lớn đề nghị anh thực hiện một cảnh quay trong 60 phút với thù lao 250,000 đô-la! Các mạng xã hội, ngay cả một số hệ thống truyền thông và báo chí có tiếng tăm cũng đều loan tin về trường hợp hy hữu này.

Ngoài hai nữ tuyển thủ người Mỹ gốc Việt Jaedyn Shaw (huy chương vàng túc cầu nữ) và Jacklyn Lưu (huy chương bạc bơi nghệ thuật), không một tuyển thủ nào trong phái đoàn Việt Nam giành được huy chương trong kỳ JO này, trong khi một số nước Đông Nam Á lân cận đều có thành tích. Một câu hỏi được nêu ra: mấy trăm huy chương Việt Nam đoạt được trong các kỳ Sea Games liệu có giá trị hay không?

Hai trong số nhiều điểm son đậm tinh thần thể thao được ghi nhận trong các cuộc tranh tài ở Paris: bức hình *selfie* của

các tuyển thủ bóng bàn Nam-Bắc Hàn và Trung Hoa lục địa trên bục nhận huy chương, cùng những lời trao đổi rất trân trọng giữa hai đối thủ nhu đạo Teddy Riner (Pháp) và Tatsuru Saito (Nhật Bản).

Bên cạnh đó, một điểm xạm khiến nhiều người lên tiếng: dưới sức ép của Trung Hoa lục địa, CIO đã buộc đoàn tuyển thủ Đài Loan phải tham gia JO dưới màu cờ và tên gọi “Trung Hoa Đài Bắc”. Khi đánh bại các đối thủ để giành huy chương vàng, hai tuyển thủ đôi nam môn cầu lông Lee Yang - Wang Chi-Lin mang nét mặt không vui khi quốc kỳ và quốc ca Đài Loan không được xướng lên trong phần trao giải. Có người còn cho biết, nhiều lá cờ Đài Loan đã bị giật từ tay các cổ động viên. Ai đã làm chuyện này?

Sau khi JO 2024 kết thúc, 10 quốc gia đứng đầu bảng xếp hạng theo thứ tự như sau:

1. Hoa Kỳ (40 vàng, 44 bạc, 42 đồng)
2. Trung Hoa lục địa (40 vàng, 27 bạc, 24 đồng)
3. Nhật Bản (20 vàng, 12 bạc, 13 đồng)
4. Úc (18 vàng, 19 bạc, 16 đồng)
5. Pháp (16 vàng, 26 bạc, 22 đồng)
6. Hoà Lan (15 vàng, 7 bạc, 12 đồng)

Xưởng đúc tiền và huy chương của Pháp

7. Anh Quốc (14 vàng, 22 bạc, 29 đồng)	10. Đức (12 vàng, 13 bạc, 8 đồng)
8. Nam Hàn (13 vàng, 9 bạc, 10 đồng)	Cường quốc thể thao Nga không được tham
9. Ý (12 vàng, 13 bạc, 15 đồng)	

dự JO 2024 vì đang gây chiến tranh xâm lược Ukraine. Lỗ hổng này đã được Nam Hàn lấp chỗ, sau khi vượt mặt nhiều quốc gia khác trong bảng xếp hạng JO 2020 để lọt vào *Top Ten 2024*. Cũng tiện nhắc lại, Nga bị cấm tham gia Thế vận hội 2020 tổ chức tại Tokyo vì khuyến khích các tuyển thủ dùng thuốc kích thích khi thi đấu, nhưng tuyển thủ của nước này lại được phép tham gia JO dưới danh nghĩa “Hội đồng Thế vận Nga” (Russian Olympic Committee / ROC) và đứng hạng 5 với 71 huy chương đoạt được, dĩ nhiên, sau khi đã được kiểm nghiệm... không dùng các loại thuốc tăng cường hiệu suất!

Hơn 90 kg thép lấy từ tháp Eiffel sau lần tu bổ đã được dùng để đính vào mặt trước của huy chương JO 2024, như một kỷ niệm của Paris để các tuyển thủ mang về nhà. Khi có một số tuyển thủ than phiền về việc các huy chương đồng bị hoen gỉ vì tay dính mồ hôi chạm vào, xưởng đúc tiền của Paris liền ngỏ lời xin lỗi và hứa đổi ngay các *médaille* này với chất lượng hợp kim đúc tốt hơn.

(còn tiếp)

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

<https://www.lefigaro.fr/sports/athletisme/jo-paris-2024-un-triathlete-neo-zelandais-ayant-nage-dans-la-seine-malade-avec-les-symptomes-d-une-infection-par-e-coli-20240806>

https://fr.wikipedia.org/wiki/Imane_Kheif

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

Vợ chồng tôi bước vào khi hội trường đã đông nghẹt quan khách. Những người bạn đồng khóa réo tên nhà tôi inh ỏi bằng những câu chào mừng hài hước chẳng khác gì thuở tóc còn xanh. Tôi cũng được các chị đón tiếp vui vẻ. Sau lời chào hỏi là những câu chuyện trao đổi thật hào hứng của chúng tôi với bao tiếng cười ròn rã.

Nhìn quanh, thấy có nhiều người đang tìm chỗ trong khi bàn còn hai ghế trống, tôi kể tai chị Lưu hỏi nhỏ:

- Chỗ này để dành cho ai hả chị?
- Không, “băng bụi đời” của tụi mình đã đủ nhân số rồi.

Khi người MC vừa bước lên sân khấu thì có hai cô gái tiến đến bàn vui vẻ hỏi:

- Chị ơi, bạn em có thể ngồi đây không?

Chị Lưu quay lại rồi nháy mắt với chị Thuýên.

- Chỗ này có người rồi.

Tôi thoáng chút ngạc nhiên vì mới đây chị Lưu đã xác định là nhóm đã đủ người. Nhưng qua thái độ của hai chị tôi đoán có điều gì không ổn. Nhìn nét ỉu xiu

Khi Nàng độc thân

trên khuôn mặt cô gái tôi nói khẽ:

- Xin lỗi em.

Cô mím môi cười nhẹ:

- Dạ không sao!

Tôi không ngừng theo dõi hai cái bóng dáng xinh xinh. Sau nhiều vòng đảo tới đảo lui, cuối cùng họ đi lên chiếc bàn phía trên cạnh sân khấu mà tôi đoán là bàn của ban nhạc và ca sĩ.

Các chị đang bắt đầu xì xào về nhân vật vừa xuất hiện. Nhiều câu nói không được thiện cảm thốt ra lại càng gọi trong tôi sự tò mò và chú ý quan sát. Cô gái năng động, nói cười vui vẻ tên Lam Kiều là ca sĩ của ban nhạc. Cô bạn kia có vẻ chững mực và trầm tĩnh hơn. Cô ngồi lặng lẽ không trò chuyện cùng ai. Với ánh mắt thoáng buồn, thỉnh thoảng cô lại đưa mắt nhìn về phía bàn tôi đang ngồi. Những lúc ấy, tôi vẫy tay chào bằng nụ cười thân thiện, cô cũng đáp lại bằng cái cúi đầu thật nhẹ nhàng, dễ thương. Hành động nhỏ ấy không lọt qua mắt chị Lưu và lập tức tôi được cảnh báo.

- Đó là một cô nàng nguy hiểm.

- Ý chị là sao?

Không chút ngập ngừng, chị kê tai tôi nói nhỏ:

- Nghĩa là... nếu cô ta ngồi ở bàn này thì các ông chồng của tụi mình sẽ siêng năng đến hỏi

han vợ nhưng đôi mắt lại đi lạc về hướng khác. Đó là lý do tại sao mình từ chối không muốn cô ngồi chung bàn.

Tôi bật cười:

- Có phải chị đang quan trọng hóa vấn đề không?

- Thật một trăm phần trăm. Cả năm chị mới sang đây họp mặt một lần nhưng tụi mình thì cứ vài tháng lại có những cuộc gặp gỡ như thế này. Chuyện xảy ra nhiều lần nên các bà phải đề cao cảnh giác.

Tôi nhú mày:

- Vậy là lỗi ở các ông nhà mình chứ đâu phải lỗi của cô ấy.

- Ừ thì... tại...

- Tại cô ấy đẹp?

Chị Lưu gật gù:

- Điều đó đúng, nhất là đôi mắt buồn buồn của cô ta như thu hút người đối diện thì làm sao các bà vợ không lo vì cô ta đang là góa phụ còn xuân mà.

- Ô, thì ra cô nàng bị kỳ thị, bị cắt đứt mọi sự giao tiếp chỉ vì ngoại hình và hoàn cảnh bất hạnh.

Chị Lưu cười ngượng ngùng:

- Ừm... đó chỉ là phương cách đề phòng thôi chứ đâu có nghiêm trọng như chị nghĩ.

Và chị tiếp tục nói. Nói những điều đang là ảo chứ chưa phải là thực để biện hộ cho việc chị làm.

Tôi chán nản quay sang

trái rồi quay sang phải. Chịu đựng đến 2 tiếng đồng hồ sau tôi mới kêu nhẹ chị, chỉ tay về phía phòng vệ sinh và bước đi nhanh sau cái thở phào nhẹ nhõm.

o O o

Ra khỏi cánh cửa bên hông nhà hàng chúng tôi ngồi xuống chiếc bàn nhỏ ẩn mình dưới tàn cây lớn với những chùm đèn đang tỏa ánh sáng màu xanh nhẹ nhàng, thanh thoát. Tôi kêu lên thích thú khi được đứng giữa bầu không khí yên tĩnh, tách rời khỏi những âm thanh ồn ào, chát chúa phía bên trong. Lam Kiều kéo ghế mời:

- Nếu chị muốn thư giãn thì nơi đây tạm gọi là lý tưởng.

- Tuyệt vời. Cảm ơn và hân hạnh được biết hai em.

Diệu Như mỉm cười. Nụ cười duyên dáng giữa đôi môi xinh xắn, quyến rũ.

- Còn đối với em đây là niềm vui bất ngờ khi được gặp chị trong khung cảnh đặc biệt này.

Tôi nghiêng đầu nhìn Như:

- Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ.

- Dạ, cái duyên thật dễ thương và quý báu.

Quay sang Lam Kiều, Như nói tiếp bằng giọng hóm hỉnh:

- Thiệt tình, hồi nãy vì thương Kiều mà Như

ráng đi, chứ chưa đến đây mình đã đoán được những gì sẽ phải đối diện. Kiều nói “đi cho vui” chứ thật ra...

Kiều xua tay:

- Thôi... thôi... dẹp bỏ cái suy nghĩ tiêu cực, cũ xì của bỏ đi. Chẳng lẽ vì những điều người ta nghĩ không đúng về mình mà cứ như con ốc, suốt ngày rút mình trong cái vỏ cứng ngắc.

Quay sang tôi, Kiều tía lia:

- Chị nè, nhìn ánh mắt của chị là em có thể đoán được chị hiểu phần nào câu chuyện.

Hất mặt về phía phòng tiệc, Lam Kiều tiếp:

- Dễ gì mấy bà chần chừ tha cho tụi em. Trước kia cũng đã từng quen biết nhau, chuyện trò vui vẻ nhưng từ khi Như trở thành phụ nữ độc thân thì tức khắc nàng bị các bà xa lánh. Nói thật, tụi em đâu có mất giá đến nỗi dễ dàng trở thành người thứ ba mà các bà cứ chằm chằm nhìn vào tụi em bằng thái độ phòng thủ. Nhỏ Như lúc nào cũng sợ sệt e dè. Muốn ăn mặc đẹp cũng sợ người ta nói, muốn cười đùa thoải mái cũng sợ tiếng khen chê. Lúc nào cũng “giờ mang tiếng độc thân, không có chồng bên cạnh nên phải ý tứ”. Ý tứ gì chứ, em cũng độc thân vậy mà em đâu có ngại ngùng, khép nép như nhỏ này. Ha! ha! độc

thân không phải là ế mà là đang chờ người tử tế để yêu, đúng không chị? Em thích đời sống độc thân vì em được tự do, không bị ràng buộc bởi mối quan hệ nào. Muốn ăn, muốn ngủ lúc nào cũng được và nhất là không phải đau, không phải buồn vì một người đàn ông.

- Kiều ơi, kiểu độc thân của Kiều và Như hoàn toàn khác nhau.

- Khác chỗ nào, sao bồ cứ suy nghĩ viễn vông, tự làm khổ mình.

Diệu Như vuốt nhẹ mái tóc, nhìn tôi với ánh mắt thăm thẳm và nụ cười buồn tênh:

- Khác nhau ở chỗ Kiều chưa bao giờ có gia đình, còn Như thì đã từng có chồng nên người ta nghĩ Như sẵn sàng sống buông thả, sẵn sàng dấn thân vào những cuộc phiêu lưu tình cảm mà không cần biết đến hậu quả. Chị biết không, lần đầu tiên em đi cùng Kiều đến những chỗ như thế này sau 2 năm giấu mình trong căn nhà hiu quạnh, mọi người nhìn em rất lạ. Cái nhìn kèm theo những tiếng xì xầm to nhỏ làm em nhớ đến những cô bạn thân đã ở bên cạnh an ủi, vỗ về trong lúc em lao đao, thê thảm nhất, giờ cũng từ từ dang xa em khi thấy chồng họ, người đã từng giao du mật thiết với vợ chồng em, nhiệt tình giúp đỡ những việc cần thiết mà em không thể

tự làm được. Có lẽ ngay lúc chồng em vừa nằm xuống, họ thật lòng xót thương em trong hoàn cảnh bơ vơ không người nương tựa. Nhưng khi em bắt đầu vượt qua hoàn cảnh nghiệt ngã, bắt đầu mạnh mẽ hơn để đứng lên tiếp tục sống và cố gắng tạo niềm vui cho mình, thì người phụ nữ góa bụa này bỗng trở nên nguy hiểm cho cái hạnh phúc họ đang có. Ngay cả ông anh chồng của em cũng bị vợ ngăn cản mỗi khi em nhờ anh ấy giúp việc gì dù nhỏ hay lớn ... Em thật sự ngỡ ngàng và tủi thân, vì trong phút chốc bị mọi người đẩy ra khỏi mối quan hệ đã từng có khi chồng em còn sống, để tự đó em nhận biết đâu là nơi em nên đến và đâu là nơi em phải tránh xa. Đến nỗi khi chạm mặt các anh, em cũng vội vàng lẩn tránh không dám chào hỏi. Nhưng khi em thu mình trong một góc vắng mỗi khi phải tham dự một bữa tiệc nào đó thì lại bị cho là kiêu ngạo. Từ ngày mất chồng, em mất luôn cả bạn bè và người thân. Chị ơi, em phải sống sao cho đúng đây?

Diệu Như nhìn tôi, đôi mắt buồn thấp thoáng sau mái tóc dài buông xõa. Tôi đặt tay lên bàn tay có những ngón thon dài sơn màu tím nhạt:

- Em hãy là chính em và hãy sống theo cách em muốn sống. Kiều nói

đúng, em cứ ăn diện theo ý thích và đến những nơi vui chơi mình muốn bằng tất cả sự tự tin. Đừng tự buộc mình vào cái ranh giới mơ hồ mà khắc nghiệt do chính mình đặt ra. Đối với các bạn nam giới, em cứ giữ sự giao tiếp như ngày nào. Lịch sự, vui vẻ nhưng không dễ dãi. Hòa mình vào các sinh hoạt một cách tự nhiên. Không gò bó cũng không phóng túng, phải biết phớt lờ những ánh mắt khắt khe, ngó vục để sống thoải mái. Chẳng nên để trong lòng những lời phê phán thiếu thiện ý. Chị tin em sẽ vượt qua được, nhất là bên cạnh em còn có cô bạn Lam Kiều. Một Lam Kiều với suy nghĩ tích cực và yêu đời như những bản nhạc vui tươi, sôi động mà cô nàng đã trình diễn trên sân khấu lúc này.

- Ha! Ha! cảm ơn chị đã tặng em một viên kẹo bọc đường ngọt ngào như em mong muốn.

Ba bàn tay vỗ vào nhau tạo nên âm thanh rộn rã. Tôi nhìn ra sân, lát đặc đã có vài mươi người ra về. Sửa lại chiếc khăn choàng trên vai, tôi đứng lên:

- Đến giờ chị em mình phải chia tay rồi. Chắc anh xã chị đang chờ.

Cả ba cùng đi vào phía trong. Khi ngang qua phòng vệ sinh, Lam Kiều hóm hỉnh hỏi:

- Biết đây là đâu không?

Diệu Như lườm nhẹ bạn rồi mắng khê:

- Nhỏ này... ba trợn!

- Không có ba trợn chút nào nhe bồ. Nếu tui mình không vào đây cùng một lúc để có cơ hội bắt chuyện làm quen trong lúc xếp hàng chờ và chột nhận ra, ủa sao mới trao đổi vài ba câu mà đã nói chuyện với nhau “ăn rơ” quá vậy ta thì làm gì có những giây phút tâm tình gần gũi mà thật ý nghĩa. Cho nên... với tôi, đây là “nơi tình yêu bắt đầu”... Ý tôi muốn nói, nhờ chỗ này mà trong những ngày sắp tới chị đây sẽ là một bờ vai ấm áp mà Như đang cần.

Mắt Như thoáng lóng lánh những hạt nước khiến lòng tôi nao nao.

- Nếu được vậy thì thật may mắn cho em.

Ra đến bãi đậu xe chúng tôi trao nhau những cái ôm triu mến để thay lời tạm biệt.

Chiếc xe vừa lăn bánh, anh xã tôi đã ngọt giọng bóng gió:

- Lại “3 điều 4 chuyện”. Lại sẽ có một cuộc hẹn hò ra quán để lai rai, bàn luận và lại có một anh chồng sẽ qua loa bữa trưa bằng tô mì gói. Có ai tội nghiệp tui không nè?

Tôi ngả đầu vào vai anh thủ thỉ:

- Cảm ơn anh luôn thông cảm và ủng hộ bà vợ lảm điều, nhiều chuyện này.

NB

NGÀY 8-9-2024

Khoa Thanh

Tuần này các tin trên mục “Bên Lề Thể Thao” rất độc đáo, nhưng tôi hơi ngạc nhiên là có một tin trong mục này viết “*Đấu thủ bóng bàn Ibrahim Hamadtou của đội Ai Cập đã gây bất ngờ trên đấu trường thế giới khi anh là đấu thủ duy nhất không có tay...*”. trong khi đó có cung thủ Matt Stutzman không có tay, bắn cung bằng chân và đoạt huy chương vàng...

Có lẽ bạn không đọc kỹ tựa, tựa của mẫu tin này là “Đấu thủ bóng bàn không tay”. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ lưu ý ghi chú rõ hơn. Cảm ơn bạn.

NGÀY 11-9-2024

Anh Vũ

Đọc bài của Lê Kung Diễm thấy trong lòng sao buồn quá (“Đua nhau xuất cảng nhân lực” đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/phong-su-viet-nam/dua-nhau-xuat-cang-nhan-luc.baotre>), hôm rồi gặp một em du học sinh, em tâm sự, bạn của em hết 9/10 đều muốn có cơ hội đi khỏi Việt Nam. Nhiều em không đủ điều kiện đi

du học thì đi theo dạng học nghề, làm nghề như trong bài viết này. Đất nước mình lạ quá, sao ai cũng muốn dứt gánh ra đi, nhất là giới trẻ, họ là rường cột là tinh hoa, là tương lai của một quốc gia...

NGÀY 12-9-2024

Phan Lâm Đồng

Lần đầu tiên đọc một lèo một câu truyện 5, 6 trang giấy mà vẫn còn...thòm thềm, “Đêm Cao Miên” là một lối viết, một cách kể chuyện thật lạ, đều đều như đọc kinh, nhưng cuốn hút mãnh liệt, đến dòng cuối cùng (...) đọc đến đâu, cảnh tượng hiện ra đến đó, như đang diễn ra trước mắt. (“Đêm Cao Miên” của Trương Năng Tiến, đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/so-tay-thuong-dan/dem-cao-mien.baotre>)

NGÀY 10-9-2024

Huong Lien Nguyen

Chuyện về Nguyễn Tất Nhiên của Trần Hoàng Vy kể làm tôi bỗng nhớ 4 câu thơ của thi sĩ này sáng tác năm 1991, không hiểu tại sao không bao giờ quên:

... sáng nay trên những thạt thà
những bông hoa mở tình ra với tình
những vui vui lấy một mình
đôi chim cãi cộ linh tình mái nhà...

Quý vị muốn định cư hay đầu tư tại Georgia

Georgia: Một tiểu bang lý tưởng

KHÍ HẬU ƠN HÒA - THƯƠNG MẠI RỘN RÀNG

nhà rẻ | đẹp | mới

LINH AN TRƯƠNG

Sẽ giúp bạn

LINH AN TRƯƠNG
LICENSED # 380104
CELL: 770.598.1468

SOLID SOURCE
REALTY
10475 Medlock Bridge Rd. Unit 810
Duluth, GA 30097

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Người Việt quốc nội thời nay lưu truyền truyện cười như sau: Có anh nhân viên nợ rất là nịnh sếp, sếp làm bất cứ việc gì anh ta cũng đều a vào khen lấy khen để sếp tài ba, giỏi giang, đức độ, làm việc miệt mài, giản dị... Bữa kia anh ta vô nhà vệ sinh, thấy sếp cũng đang ở trong đó. Anh ta bèn khen: Anh có đức tính thật là giản dị, cả việc đi đại mà cũng tự làm lấy chỗ không nhờ cấp dưới.

Chuyện có tính châm biếm những người khen quá lố sai sự thật thì trở thành nịnh lố bịch, làm trò cười cho thiên hạ.

Theo Từ điển Việt Nam (tác giả Lê Văn Đức và nhóm biên soạn, ấn phẩm 1970) giải thích khen nghĩa là “*Tán dương, ca tụng, dùng lời ca ngợi cái hay cái đẹp của người.*” Phạm ở đời, bất cứ ai, cho dù là vĩ nhân thì cũng thích được khen, và không thích bị chê (chỉ trích.) Vĩ nhân khác với người bình thường ở chỗ biết chấp nhận sự chỉ trích để sửa đổi, kẻ tiểu nhân khi bị chỉ trích thì lấy đó làm oán thù.

Thói thường, phàm nghe khen thì thấy sung sướng, hãnh diện, nghe chê thì nộ khí xung thiên, nổi tam bành lục tặc lên, chỉ muốn ăn sống nuốt tươi đứa dám cả gan chê ta. Dân gian có câu: “*Mèo khen mèo dài đuôi*” “*Khéo khen phò mã tốt áo*” để chỉ hiện tượng đồng hội đồng thuyền thì tăng bốc nhau

BẢO HUÂN

Nghệ thuật khen

quá lố, hoặc khen lấy được một sự việc hiển nhiên (Không lẽ phò mã mặc áo rách?) thì trở nên xu nịnh lố bịch. Khen mà người xung quanh cảm thấy “muốn ói” thì không nên khen.

Không cần phải tới trường học, kể cả người không biết mặt chữ, nhưng sống trong xã hội có giao tiếp với người thì bất kỳ ai cũng biết khen và chê, còn nịnh bợ thì có vẻ như đó là “tài năng bẩm sinh” của một số người. Dân gian cũng truyền miệng các kiểu khen mà người đang hoang không chấp nhận được. Thí dụ: Khen dối là khen không tiếc lời, tăng bốc quá sự thật (*Dở như vậy mà nó cứ khen dối.*) khen lấy khen để là khen kiểu tư vị (*Con nó như vậy mà nó khen lấy khen để.*)

Trong phạm vi bài viết này tôi loại trừ các kiểu khen dối, khen lấy khen để, khen nịnh... khiến ai nghe cũng phải bực tức hoặc khinh bỉ. Khen làm sao mà người được khen cảm thấy sung sướng, người xung quanh nghe cũng công nhận là đúng thì lời khen đó mới có giá trị, và đó là nghệ thuật khen không phải ai cũng biết.

Lúc sinh thời, mẹ tôi một hôm đi chợ về, kêu tôi lại nói nhỏ nhỏ (mà vẻ mặt rất là nghiêm trọng, bí mật): “Tao thấy ông Kh (sếp cũ của mẹ tôi) đi chợ, mà ông mập lắm. Chắc lỏng rây ống tham ô, ăn hối lộ nhiều quá nên mập dữ?” Tôi trả lời: “Ông bây giờ nghỉ hưu rồi mẹ ơi, có làm nữa đâu mà ăn hối lộ. Thời nay ai cũng mập hết, đâu còn mấy người thiếu ăn như

hồi xưa mà ốm, có khi mập quá là bình chớ không phải khỏe. Mẹ có giàu đâu mà cũng mập vậy.” Mẹ tôi như chợt nhớ ra bà cũng nghĩ hừ lâu rồi, hướng hồ là ông sắp, bèn nói: “Ồ há! Tao quên.”

Thập niên 80 thế kỷ 20, dân chúng đói rã họng, hiếm người nào đạt được số cân nặng trung bình, nên ai thân hình mập mạp được coi là giàu có, sang trọng. Thời nay “khen” người khác mập coi chừng bị chửi chớ không được cảm ơn.

Nhưng sự đòi hỏi lúc oái oăm, trong giao tiếp hàng ngày cũng cần những lời khen để gây thiện cảm, để tỏ ra lịch lãm kiểu quý tộc Châu Âu, mà “quý nhân” ngay trước mặt lại không được đẹp, tư chất thông thường, vậy phải làm sao?

Các cụ nhà ta xưa có câu: “*Cam sành chê đắng chê hôi/ Hồng rim chê lạt, cháo bồi khen ngon.*” chỉ những người môi mép xảo trá, khen chê không đúng sự thật. Phàm nấu cơm thì hột cơm phải ráo, bồi rồi từng hột, nấu cháo thì phải nấu lỏng, cháo ra cháo, thịt cá ra thịt cá. Nấu một nồi đặc kẹo bầy nhầy mọi thứ lẫn lộn với nhau, thì người ta chê rằng: “Nó nấu như nấu cháo bồi.” (Ấm chỉ người vụng về, không biết nấu ăn.)

Mấy năm trước có ông nhà báo nọ ở Việt Nam qua Little Sài Gòn du lịch, được bạn bè mời đi ăn phở. Ăn xong, ông nhà báo viết một bài dài xòng xọc ca tụng phở Little Sài Gòn, nếu tôi không phải cư dân Little Sài Gòn thì tôi cũng tin sái cổ bài tụng ca phở đó là đúng. Ông nói y như thật rằng nước phở ngon vì xương bò ở Mỹ bán quá rẻ, chủ quán phở cứ vậy mua rất nhiều xương về hầm nước phở nên phở ngon. Tôi công nhận rằng phở ở Mỹ “sạch sẽ” nhờ vật nuôi không bị cho ăn thuốc tăng trọng, không bị dư lượng thuốc trừ sâu trong

thịt, nhưng khách hàng có ai nhìn thấy quán họ hầm xương đâu. Ở Little Sài Gòn, phần lớn các quán ăn Việt cho rất nhiều bột ngọt vô nước súp, từ phở, hủ tiếu, mì Tàu, các loại bún có nước, cháo... Tôi quen ăn bột ngọt từ nhỏ mà có lần tôi cũng bị sốt, choáng váng sau khi ăn bún riêu. Còn lại lần nào ăn, uống xong, sau khi về nhà miệng tôi vẫn bị “ngọt” vị bột ngọt cả tiếng đồng hồ. Bạn tôi có cùng nhận xét giống tôi. Vậy thì bài tụng ca phở của ông nhà báo nọ có thể hiểu là chê hay khen nước phở đây? Nói khen thì thật là xấu hổ (nịnh quá lố trớt quớt) mà nói chê thì lại mâu thuẫn với toàn bộ nội dung bài viết?

Khen sai sự thật cũng không được, mà nói đúng sự thật cũng không xong, thật là vô cùng nan giải.

Người xưa có câu: “Nói gần nói xa không qua nói thật.” Y vậy đó, nghệ thuật khen là phải nói thật, khen thật, tức kiếm điểm nào tốt, đẹp của đối phương mà khen, còn khuyết điểm thì ta lờ đi. Kiểu này các luật sư ra tòa tranh tụng rất rành: Khen những điểm tốt của thân chủ, kể chuyện lâm ly bi đát

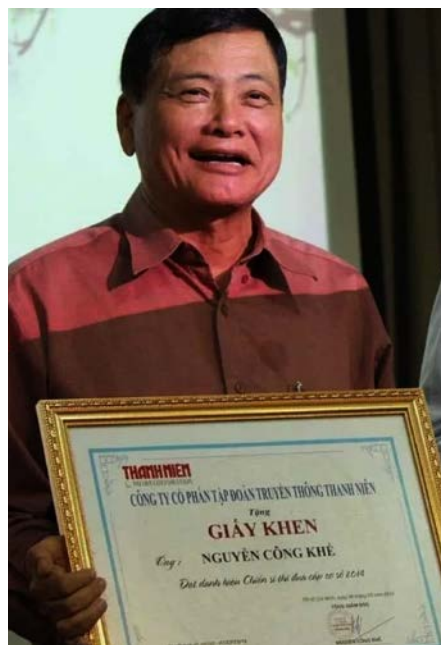
khêu gợi tình cảm của cử tọa với thân chủ, còn những lỗi của thân chủ thì cứ lờ tịt đi không nhắc tới (Ngu sao nhắc, việc này đã có phía công tố “lo” rồi.)

Thí dụ: Thay vì nói “Bà dạo này mập quá” thì nói “Cái áo mới chất vải rất đẹp, nhìn sang trọng, màu sắc thật trang nhã.” Gặp một người có “chiều cao khiêm tốn bất chấp mọi sự chênh lệch,” thay vì nói họ lùn làm họ tự ái (thật sự đâu ai muốn lùn,) thì ta nói “Bộ đồ màu sẫm rất hợp với ông/bà, làm tôn dáng cao hẳn lên.” Hoặc nói “Đôi giày cao gót rất hợp với anh/chị.” Rõ ràng, lời khen rất đúng, không tăng bốc sai sự thật, người được khen vui, người nghe lời khen cũng dễ chịu, không thấy lố. Những từ ngữ “có cánh” như: xinh đẹp, tuyệt vời, người đẹp, bà hoàng, ngôi sao điện ảnh... không nên dùng, nghe dị hợm lắm. Người tinh tế, thông minh có thể hiểu ngược lại là ta đang mỉa mai họ.

Bất cứ người đàn ông nào cũng thích con cái giống họ. Nếu người đàn ông khoe con của họ, ta chỉ cần nói đứa bé rất giống cha là đủ, không cần nói nhiều nhưng ai cũng hiểu đó là lời khen.

Người bất tài, vô năng thường thích được tăng bốc, cho dù xiêm nịnh sai sự thật, nhưng họ vẫn thích nghe. Kinh Thi nói: “*Phụ họa kẻ dối/ Chê bai người hay/ Ôi! những hạng ấy/ Thật đáng thương thay/ Kế đúng không nghe/ Mà nghe mưu sai!*” Nhảm chỉ những người mưu nghiệp để vương mà thích thân cận lũ xiêm nịnh thì người ngay xa lánh, tất rước lấy thất bại.

Tóm lại, nghệ thuật khen gói gọn một câu duy nhất là hãy khen mặt tốt của ai đó đúng với sự thật. Người thông minh không thích nghe những lời khen dối trá.

TPT

IAN BÙI
DALLAS, TX

Phong trào thể thao cho người khuyết tật bắt đầu ở Anh sau Đệ Nhị Thế Chiến. Một vị bác sĩ người Do Thái gốc Đức tên Ludwig Guttmann dùng thể thao như phương pháp trị liệu cho các thương binh bị phế cột xương sống. Năm 1948, BS Guttmann tổ chức một giải thể thao cho cựu chiến binh ngồi xe lăn, diễn ra cùng ngày với lễ khai mạc Olympics tại London. Lần ấy con số lực sĩ tham dự chỉ có 16 người, và bộ môn tranh tài duy nhất là bắn cung.

Cung thủ Sheetal Devi tại Paralympics Paris 2024 (NGUỒN: WORLD ARCHERY)

Năm 1960 giải được đặt tên là Paralympics và diễn ra tại Rome vài tuần sau khi Olympics kết thúc cũng tại đây. Số lực sĩ kỳ đó đã lên đến 400 người đến từ 23 quốc gia, tất cả đều bị thương cột xương sống và phải ngồi xe lăn. Số môn thể thao đã tăng lên thành 8, và tất nhiên bắn cung vẫn là một trong những bộ môn quan trọng nhất. Tại Paris 2024, môn này lại đạt thêm một thành tích mới nữa là có đến 4 cung thủ không những bị khuyết tật mà còn không có cả 2 tay.

Thương binh Anh tập bắn cung.
(WIKIMEDIA)

Người sáng chế ra cách bắn cung bằng chân để tranh tài này là Matt Stutzman, biệt danh “Armless Archer” – Cung thủ không tay. Ra đời với dị tật bẩm sinh, Matt được vợ chồng Leon và Jean Stutzman ở Iowa mang về làm con nuôi từ khi mới 13 tháng. Từ nhỏ Matt đã mê thể thao và chơi nhiều thứ. Nhưng mãi đến năm 2010, khi đã 28 tuổi, Matt mới bắt đầu thử nghiệm môn bắn cung. Anh bỏ ra rất nhiều thì giờ để hoàn thiện phương pháp độc đáo của mình và thường xuyên thi đấu với các cung thủ không khuyết tật. Thậm chí năm 2015 Matt đã phá kỷ lục thế giới cho mũi tên chính xác nhất, trước đó thuộc về tay một người khỏe mạnh bình thường. NGUỒN ẢNH: WORLD ARCHERY

Tại giải Paralympics London 2012, Matt Stutzman là người không tay đầu tiên tranh tài môn bắn cung, với kết quả khá bất ngờ là một chiếc huy chương Bạc. Chiến thắng của Matt đã tạo niềm hứng khởi cho nhiều người không tay khác, trong số đó có 3 người đã đạt được đẳng cấp cao nhất để được quyền đại diện cho đất nước họ tại Paralympics năm nay. Trong ảnh là Piotr Van Montagu đến từ Bỉ. Giống như Matt Stutzman, anh cũng là trẻ mồ côi được nhận làm con nuôi từ bé. Anh mê bắn cung nhờ xem nhân vật Legolas trong phim “Lord of the Rings”. Năm 2021 là cung thủ không tay thứ nhì tham dự Paralympics 2020. NGUỒN ẢNH: WORLD ARCHERY

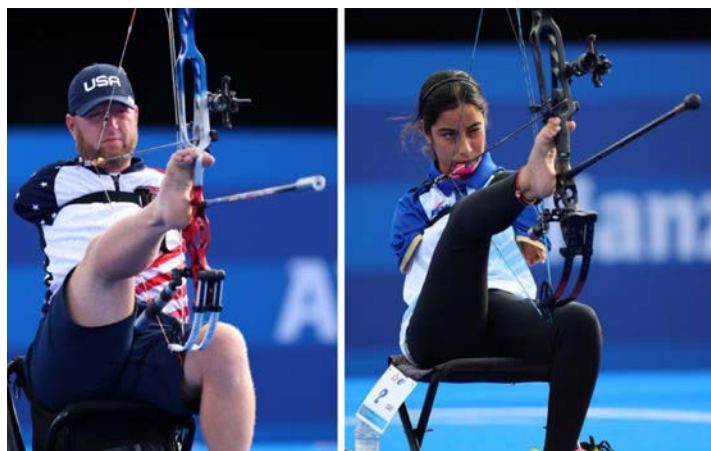
Victor Sardina Viveros (phải), đại diện cho Mỹ Tây Cơ, chỉ mới bắt đầu bắn cung từ năm 2022. Thế mà đến năm 2023 anh đã được chọn vào đội tuyển Mexico tham dự giải Para Pan-American Games ở Chí Lợi. Giống Matt Stutzman và Piotr Van Montagu, Victor cũng chơi nhiều môn thể thao trước đó như điền kinh, đá banh, bơi lội và karate. Nhưng có lẽ bắn cung là môn thích hợp nhất. Tại Paris Victor đã đụng độ Matt trong một trận vòng loại lịch sử khi cả hai cung thủ đều không có tay. Tuy Victor bị đánh bại bởi nhà lão tướng đầy kinh nghiệm, song ta có thể đoán chắc sẽ còn gặp lại Victor Viveros trong những kỳ Paralympics tới.

Victor Viveros (phải) đấu cung với Matt Stutzman (AP)

Hiện tượng mới nhất tại giải bắn cung năm nay là một cô gái 17 tuổi người Ấn Độ tên Sheetal Devi. Mới bắt đầu tập bắn cung từ năm 2022 mà chỉ trong vòng một năm Sheetal đã giỏi đủ để tranh tài thế giới. Tại giải Asian Para Games 2023 ở Hàng Châu, Trung Quốc, Sheetal đã đoạt huy chương Vàng. Cùng năm ấy, Sheetal đã gặp Matt Stutzman tại giải World Para Championships ở Pilsen và được Matt chia sẻ kinh nghiệm bắn cung của mình đồng thời giúp Sheetal cải tiến kỹ thuật bắn bằng chân của cô. Nhờ vậy cô đã thắng thêm một chiếc huy chương Bạc tại Tiệp Khắc.

Matt Stutzman và Sheetal Devi tại Paris 2024 (ALEX DAVIDSON/GETTY)

Tại giải Paralympics 2024, rất tiếc Sheetal bị loại trước vòng tứ kết tiết mục Đơn Nữ chỉ bởi một điểm. Nhưng bù lại cô và nam cung thủ Rakesh Kumar đã đoạt chiếc huy chương Đồng cho Ấn Độ trong tiết mục Đôi Nam-Nữ Hỗn-Hợp (Mixed Compound). Đáng lý họ đã vào được chung kết, nhưng bị Iran đánh bại trong trận bán kết chỉ bởi vài mili mét cách tâm điểm. Dù gì chẳng nữa, đây vẫn là chiếc huy chương Paralympic đầu tiên cho Sheetal Devi, và chắc chắn ta sẽ còn gặp cô trong những giải kế tiếp. Với tài năng hiếm có và nghị lực phi thường, việc người phụ nữ mang biệt danh “poetry in motion” này giành được huy chương Vàng chỉ là vấn đề thời gian.

Rakesh Kumar (trái) và Sheetal Devi (giữa) với chiếc huy chương Đồng tại Paris. (NGUỒN: WORLD ARCHERY)

Trước khi đến Paris, Matt Stutzman tuyên bố 2024 sẽ là giải Paralympics cuối cùng trong sự nghiệp của anh. Năm nay đã 41 tuổi, Matt nói bao nhiêu năm tập luyện bắn cung bằng chân đã khiến cho hông của anh có vấn đề. Hơn nữa, nhà tiên phong này nói đối với anh điều quan trọng không phải là mình thắng hay thua mà là tạo cảm hứng cho những người khuyết tật như mình tham gia môn bắn cung. “Tôi có thể đánh đổi hết tất những chiếc huy chương của mình để nhìn thấy những người không tay khác thành công,” anh thổ lộ.

Nhà vô địch Matt Stutzman (giữa) và hai cung thủ Trung Quốc, Xinliang Ai (trái, HCB) và Zihao He (HCB). ALEX DAVIDSON/GETTY

Làm sạch ống hút (drinking straw)

HOÀNG HƯƠNG

Ống hút giúp bạn thưởng thức đồ uống dễ dàng và tiện dụng hơn. Nhiều người sử dụng ống hút dùng một lần vì ống hút tái sử dụng (reusable straw) khó làm sạch hơn. Có 4 mẹo để vệ sinh ống hút được nhanh chóng và hiệu quả.

■ **Dùng bàn chải** (straw cleaning brush) và nước rửa chén. Cách tốt nhất để vệ sinh ống hút tái sử dụng của bạn, cho dù chúng là nhựa, silicon, tre hay kim loại là dùng nước ấm, nước rửa chén và bàn chải vệ sinh ống. Thoa nước rửa chén vào trong ống bằng chổi vệ sinh sau khi ống hút đã được ngâm trong nước. Chà sát kỹ, từ cả hai đầu ống để không bỏ sót phần giữa ống hút trong quá trình làm sạch. Xả sạch với nước.

■ **Ngâm ống hút trong giấm.** Ngâm ống hút trong dung dịch giấm có thể giúp làm sạch cặn dư và diệt khuẩn. Hòa giấm và nước với lượng bằng nhau sau đó ngâm ống hút trong dung dịch này trong khoảng 15 đến 20 phút. Dùng bàn chải vệ sinh ống hút chà kỹ sau đó rửa sạch bằng nước.

■ **Một số ống hút có thể rửa bằng máy rửa chén.** Nếu ống hút của bạn có thể rửa bằng máy rửa chén, hãy đặt chúng vào giá đựng (utensil holder) và cài đặt máy ở nhiệt độ cao. Hơi nóng và chất tẩy rửa sẽ giúp khử trùng ống hút.

■ **Làm khô ống hút đúng cách.** Sau khi được làm sạch đúng cách, ống hút cần có thời gian để khô hoàn toàn. Không nên bỏ ống hút còn ướt vào hộp đựng vì nước đọng sẽ khiến vi khuẩn sinh sôi.

DALLAS Sự Kiện

4TH ANNUAL DOWNTOWN
OKTOBERFEST

21/9. Lễ hội beer theo truyền thống người Đức. Có nhiều mẫu beer để thử. Tham dự thi đua nâng ly beer 1 lít lâu nhất, lẫn thùng beer, thi uống beer, và có bán quà lưu niệm

Địa điểm: Pegasus City Brewery, 1508 commerce Street, Dallas TX 75201. Điện thoại: 972-366-7722.
Giá vé: miễn phí

CIRQUE DU SOLEIL PRESENTS
SONGBLAZERS

25/9 tới 20/10. Chương trình xiếc và trình diễn nhạc country music của đoàn xiếc nổi tiếng thế giới. Đây là một chương trình hoàn toàn mới lạ của đoàn xiếc này

Địa điểm: Music Hall at Fair Park, 901 First Ave, Dallas TX 75210. Điện thoại 214-565-1116.
Giá vé: \$50-\$190

SINATRA UNDER THE STARS

25/9. Chương trình nhạc ban đêm ngoài trời để vinh danh ca sĩ nổi tiếng Frank Sinatra với nhiều nhạc phẩm quen thuộc: Fly me to the moon, autumn leaves, what a wonderful world...

Địa điểm: Sky Blu Rooftop Bar, 1949 North Stemmons Freeway, Dallas TX 75207. Điện thoại 402-249-2487. **Giá vé:** \$30.

Năm học mới đã bắt đầu
nhưng nhà sách vẫn than ế

Một niên khóa **chật vật**

Hằng năm, cứ đến dịp đầu thu, lá vàng rụng ngoài đường, nhà nhà lại bắt đầu chu kỳ xoắn chân của mình lên để lo cho năm học mới của con cái, nào là áo quần đồng phục, nào là vở viết, nào là các khoản tiền đóng cho nhà trường, gồm khoản có biên bản và khoản không biên bản, nào là khoản gởi gắm thầy cô, khoản học thêm, học kèm, đóng góp xây dựng, từ thiện... Kính thưa các khoản đầu năm và cả năm! Kính thưa mùa tựu trường lá rụng! Kính thưa việc chọn trường chính quy với chọn trường tư thục, kính thưa những hàng dài người rồng rắn xếp hàng nộp hồ sơ...!

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Kính thưa các đoàn rồng rắn xếp hàng

Một phụ huynh có con chuẩn bị vào trường trung học phổ thông, chia sẻ một cách khôi hài:

- Ở xứ mình, văn minh lắm, rất chi là văn minh. Mà văn minh lớn nhất có lẽ là văn

minh xếp hàng!

- Xin anh chia sẻ về văn minh xếp hàng này giùm em!

- Xứ mình là vậy, những ngày sau 1975, xếp hàng rồng rắn, chen lấn để tranh nhau từng lát thịt, lát khoai, ký gạo, thậm chí chen lấn, đập nhau đổ máu đầu cũng vì vậy. Còn đi ra

đường, muốn có xe buýt ra thành phố thì phải rồng rắn ngồi chờ, xe vừa trở tới bến là chạy tóa ra như một đàn vịt bị chó rượt để chạm cho được vào chiếc xe, tính theo kiểu ai chạm xe trước tiên thì có chỗ ngồi hoặc được lên xe trước. Sau này, kinh tế phát triển thì người ta xếp hàng từ một, hai giờ đêm để được ăn miễn phí,

và bây giờ, xếp hàng chờ lấy nước sinh hoạt ở các chung cư, rồi xếp hàng, chen lấn vào cửa nộp hồ sơ trường công cho con. Nhưng kinh khủng nhất là con người được đặt trong trật tự xếp hàng từ lớp vỡ lòng cho đến hết cấp ba (lớp 12) nhưng khi ra đời, người ta lại chộn rộn và lộn xộn không ai bằng. Bởi mọi kiểu xếp hàng trên là sự áp đặt chứ không phải là thứ văn hóa trong máu huyết.

- Vậy theo anh, việc xếp hàng này có liên quan gì đến tâm tính và cung cách làm việc của con người bây giờ không, đặc biệt là ngành giáo dục?

- Có chứ, liên quan mật thiết lắm, vì từ nhỏ, đứng trong hàng nhưng tâm lý lúc nào cũng muốn chen lấn, bứt thoát và vượt lên trên. Đám ra cứ nháp nhồm, lúc nào cũng sẵn sàng lấn lướt để chạy lên, cái tâm lý ấy từ nền giáo dục nhồi vào máu huyết, khi ra đời cũng hành xử y vậy. Ngược lại, khi làm giáo dục, người ta cũng phát triển trên nền tảng trật tự rất lộn xộn ấy. Và kết quả thì chắc không cần bàn thêm.

- Anh có thể cho biết thêm quan điểm của mình về vấn đề dạy và học hiện nay có gì khác so với thời anh?

- Thời của tôi, tôi được học trong nền giáo dục cũ tức giáo dục Việt Nam

Cộng Hòa, tuy thời gian ngắn ngủi chỉ học tới lớp 11 thì lịch sử thay đổi, nhưng tôi thấy rằng con cháu bây giờ thiệt thòi. Vì sao chúng thiệt thòi ư? Vì chúng nó không được giáo dục trên nền tảng Nhân Vị, Dân Tộc và Khai Phóng. Đó là nền tảng cơ bản của giáo dục thời trước. Cái nền tảng này khiến cho giáo dục có được thiên lương của nhà giáo và không bao giờ bị biến thành thứ kỹ nghệ kiếm tiền. Bất kỳ ngành nghề nào cũng có thể biến thành kỹ nghệ, trừ ngành giáo dục, đương nhiên các ngành như thầy thuốc, luật sư hay nhà báo cũng không được phép kỹ nghệ. Nhưng mà các ngành này đều từ giáo dục mà ra, nên chỉ cần giáo dục có thiên lương thì các ngành khác sẽ có thiên lương.

- Hiện tại, Bộ Giáo dục Việt Nam đang có dự tính cho giáo viên dạy thêm

một cách chính thức trở lại, anh thấy chuyện này ra sao?

- Thì tôi cũng đang nói về chuyện ấy đó, tức là kỹ nghệ, một khi giáo viên cật lực mài bảng để đào tiền từ học sinh thì làm gì còn thời gian để nghiên cứu, chiêm nghiệm, làm gì còn thiên lương nữa, mọi thứ trở thành kỹ nghệ. Sẽ bế tắc thêm thôi!

Mòn mỗi học thêm, học kèm, học phụ đạo...

Hiếm có xứ sở nào mà nền giáo dục lại bận rộn một cách điên cuồng như Việt Nam, sáng học, trưa học, chiều học, tối học, khuya học, sáng sớm mai lại học. Đứa trẻ bị giày vò, đè nén và quay cuồng trong câu chuyện học, học, học nữa, học mãi cho tới 12, rồi đại học, rồi thất nghiệp, chạy xe ôm Grab. Ở Việt Nam hiện nay, nếu vào được lớp 10

trường công là một việc hết sức kỳ vĩ, nhưng học xong 3 năm trung học phổ thông thì xem như đã xóa mù chữ và đủ tư cách để xin vào làm công nhân trong các khu công nghiệp. Và, tốt nghiệp đại học thì đầy rẫy ngoài đường. Một người vừa tốt nghiệp đại học luật xong, hiện đang chạy Grab, yêu cầu giấu tên, chia sẻ:

- Nói tới cán bộ xứ mình thì ông nào bà nào cũng có bằng cao học hết, đụng tới là tiến sĩ, thạc sĩ, thậm chí có ông có bà là Phó Giáo sư. Nhưng mà đưa bài toán lớp 9 giải không ra, đưa bài văn lớp 10 viết lủng củng. Mà họ cỡ vậy thì chắc chắn mình học mài mòn đung quần rồi đi xe ôm là cái chắc.

- Ủa, mình thực học, mình phải có giá trị của mình chứ anh?

- Đúng, chính xác là vậy, mình có giá trị lao động

Có khó cũng phải sắm cho con bộ đồ mới trước năm học

chân chính nên mình chạy xe ôm. Công việc dành cho người chân chính bao giờ cũng là công việc mà bọn bất lương cảm thấy kham không nổi hoặc ngửi không vào. Chính vì vậy, những cử nhân học hỏi trán như tụi tôi mới có công việc chân chính như chạy Grab, làm shipper, phụ hồ, bán vé số, bốc vác thuê ... Xã hội này, nói cho cùng nó rất là công bằng và thoải mái, có gì đâu, há há! (cười).

- Anh có thể chia sẻ một kỷ niệm nào đó về thời đi học trung học của mình không?

-Ồ nhiều lắm, mà nói tới là đụng tiền à. Từ học phí chính quy, rồi học phí học thêm, các khoản lệ phí khác. Một nhà có chừng hai đứa con đi học thì cha mẹ khóc ròng, nhất là nhà nông và công nhân, chết đói, khổ lắm.

Mà đau đớn là lỗ sinh ra trong gia đình nhà nông hoặc công nhân thì suốt kiếp cũng làm chừng ấy thôi, vì có học giỏi rồi thì cũng như tôi thôi. Nhiều lắm, tụi nó có chân có chống hết rồi, có đâu tới mình, con vua thì được làm vua í mà.

- Anh vẫn chưa kể một kỷ niệm cụ thể?

- Hồi đó mình nhiều kỷ niệm lắm chứ, đang thi học kỳ, bị đuổi ra khỏi lớp vì chưa đóng học phí. Lên đại học cũng có lúc từng bị vậy, nhìn chung, ở xứ mình bây giờ, nghèo thì đừng nghĩ tới chuyện đi học, đau đầu lắm, mà có đi học thì chẳng qua đi lấy buổi để nhà trường họ được cái chuẩn phổ cập xóa mù chữ thôi chứ họ có để tâm gì đến kiến thức của mình đâu. Lên lớp 12 mà không biết gì về toán lớp 9 cũng là bình thường, vì họ muốn

phổ cập xóa mù chữ đạt chỉ tiêu 100% thôi. Còn muốn tiến xa, muốn có kiến thức thực thụ thì phải học thêm, học kèm.

- Có phải vì vậy mà anh từng tốn tiền học thêm?

- Không phải đâu, học thêm là thứ nghĩa vụ, là loại hình thuế trá hình mà học sinh phải đóng cho thầy cô giáo. Mình cũng học thêm, nhưng không học kèm.

- Nghe thứ nghĩa vụ anh nói thấy ớn thiệt!

- Xứ này mà cô nói tới giáo dục, mà ớn, thì có lẽ ớn cả ngày cũng chưa hết ớn đâu!

Chị H., một Hiệu phó trường tiểu học ở Quảng Ngãi, chia sẻ:

- Nói tới chuyện năm học mới, tức là nhắc tới một chu kỳ mới của phong trào. Hiệu trưởng của tôi vốn là cán bộ phong trào,

tức là một Bí thư đoàn thanh niên Cộng sản xã lên làm Hiệu trưởng. Tình trạng cán bộ đoàn lên làm hiệu trưởng cũng khá là nhiều, họ có đảng, lên lãnh đạo, còn mình có chuyên môn, làm tay sai vật cho họ, vậy thôi.

- Cô làm Hiệu phó được bao nhiêu năm rồi và cô thấy sau này có gì khác hơn trước không?

- Tôi làm Hiệu phó cũng được gần 30 năm chứ ít chi đâu, cũng sắp hưu rồi đây. Nhưng tôi thấy sau trước chi cũng vậy à, trước cô Hiệu trưởng cán bộ phong trào này là một cô Hiệu trưởng cán bộ tăng cường.

- Hiệu trưởng cán bộ tăng cường là sao cô?

- Cô Hiệu trưởng cũ vốn là một nhân viên thú y, cán bộ thú y thời bao cấp, trại chăn nuôi còn ăn nên làm ra, cô biên chế ở trại chăn nuôi. Sau này phá bỏ cơ chế hợp tác xã, trại chăn nuôi phá bỏ hàng loạt, cô được cơ cấu, chuyển sang làm Hiệu trưởng tiểu học, cô vừa làm vừa học thêm cái bằng sư phạm tại chức. Cô đó có khá hơn cô cán bộ đoàn, từ chuyên môn cho đến nhân cách. Mà thôi kệ, thời thế thế thời phải thế rồi.

Lời của cô Hiệu phó này, chắc cũng nói lên được ít nhiều bản chất, cơ cấu và chuyên môn ngành nghề trong giáo dục Việt Nam.

Bài và hình UC

Không biết phải bán bao nhiêu bao lúa mới đủ đóng các khoản trong năm học

Nếu chiếc máy khoan của bạn đã cũ hơn 10 năm, đặc biệt nếu thuộc loại có dây, thì bây giờ là thời điểm nên thay thế bằng một model mới. Trong thập niên qua, máy khoan không dây đã trở nên mạnh hơn, nhẹ hơn và hiệu quả hơn, nhờ vào những tiến bộ trong kỹ thuật pin lithium-ion và động cơ mạnh hơn. Các chuyên gia của Consumer Reports đã tuyển chọn danh sách các model chạy bằng pin tốt nhất và thử nghiệm, sắp xếp theo quy mô công việc mà máy có thể giải quyết.

Máy khoan không dây

LỜI KHUYÊN CỦA CHUYÊN GIA

Nếu bạn đã sở hữu các dụng cụ khác chạy bằng pin, hãy mua một máy khoan do cùng một thương hiệu sản xuất vì pin và bộ sạc mà chúng sử dụng thường có thể thay thế cho nhau. Bạn sẽ phải trả ít hơn khoảng một phần ba nếu chỉ mua dụng cụ, không có pin và bộ sạc.

MÁY KHOAN GENERAL USE

Những máy này giúp thực hiện nhanh hầu hết các công việc gia đình, như treo kệ hoặc vặn chặt ốc vít. Chúng có thể chỉ nặng bằng một nửa các mẫu máy hạng nặng, giúp bạn dễ dàng sử dụng hơn.

**Milwaukee
3403-22**

\$170

ĐIỂM XẾP HẠNG
83

**Skil
DL529002**

\$80

ĐIỂM XẾP HẠNG
75

**DeWalt
DCD703F1**

\$200

ĐIỂM XẾP HẠNG
72

**Makita
FD07R1**

\$200

ĐIỂM XẾP HẠNG
71

**DeWalt
DCD701F2**

\$150

ĐIỂM XẾP HẠNG
71

MÁY KHOAN HEAVY-DUTY

Nhiều máy khoan trong số này nặng từ 4 đến 5 pound, vì vậy sẽ rất mệt nếu cầm trong thời gian dài. Nhưng chúng cũng phù hợp nhất để giải quyết các công việc lớn, như làm desk.

**Makita
GFD02D**

\$420

ĐIỂM XẾP HẠNG
87

**Makita
XFD16T**

\$354

ĐIỂM XẾP HẠNG
87

**Flex
FX1171T-2B**

\$229

ĐIỂM XẾP HẠNG
87

**DeWalt
DCD991P2**

\$320

ĐIỂM XẾP HẠNG
85

**Kobalt (Lowe's)
KXDD1424A-03**

\$170

ĐIỂM XẾP HẠNG
82

Áo khoác hiện đại

Áo khóa da cổ điển với kiểu quá khổ hợp thời với váy, đầm, vừa ấm áp vừa trendy. Nên mặc chung với thắt lưng, kiềng mát hay túi xách thời trang để nhìn hiện đại. Áo khoác da lộn với tông màu nâu đậm, đỏ đậm hay be ấm cũng được ưa chuộng mùa này.

■ **Áo khoác varsity được retro đang trở lại.** Kiểu áo bomber varsity phong cách thể thao xuất hiện ở đủ nhãn hàng. Mặc với váy đầm, quần nữ tính để tạo sự cân bằng thoải mái. Chút casual mặc thường ngày, hoặc mặc đi làm chỗ thoải mái.

■ **Áo khoác bền bỉ casual** mà không phải áo khoác denim hay áo da thì có thể chọn áo khoác làm việc “work jacket” hay áo khoác nông trại “barn coat”. Phong cách tiện dụng, đang được ưa chuộng với chất liệu vải dày dặn, chịu ma sát, mài mòn, thoải mái trong mọi thời tiết, thiết kế với túi lớn, khóa kéo, cúc chắc chắn, viền bằng da hay cổ áo bằng vải nhung corduroy. Góc gác áo, mặc khi làm việc nặng nhọc, nhưng áo work jacket, barn coat đang rất thời trang, ưa chuộng.

■ **Áo khoác fleece** phổ biến cho ngoài trời khi se lạnh, giờ mặc thoải mái nhiều dịp. Không quá hợp khi trời quá lạnh hay mưa, tuyết. Kiểu áo fleece năm nay thời trang và lửng cropped ngắn hơn, thường có khóa kéo zipper và cổ áo độc đáo.

■ **Áo khoác shearling lông cừu** năm nay thường kết hợp với da, tân thời hơn. Mặc chung với quần, đầm, váy dáng gọn. Để nhìn hiện đại thêm phụ kiện khăn quàng boho chic hay túi xách thời trang có charm trang trí.

■ **Áo khoác denim** năm nay dáng cropped lửng, bó sát và nữ tính. Áo khoác trench coat cầu vai cấu trúc, cổ áo cao hơn, vạt áo chéo phồng đầy đặn hơn.

Thơ

Thi Vũ

Nhà thơ Thi Vũ Võ Văn Ái qua đời ngày 26 tháng 1 năm 2023, tại thủ đô Paris của Pháp Quốc. Thi Vũ ra đi để lại một khối lượng trước tác lớn, bao gồm nhiều thể loại từ sáng tác đến phê bình, nhưng theo tạp chí Văn Việt có lẽ thơ vẫn là gốc.

Ảnh bóng đời hòa lẫn trong sóng tâm linh. Thơ thời thơ ấu của Thi Vũ, đi sâu vào ký ức vô thức, thăm dò cảm giác hạnh phúc và bất an đầu đời. Thơ thiên của Thi Vũ là tĩnh thức. Tĩnh thức trong giây lát, giữa bộn bề đời sống, thoát trở lại với thiên nhiên, bản thể.

Thơ Thi Vũ nói chung đi ở khoảng giữa hiện thực và siêu hình, giữa chói lọi mặt trời và ánh sáng hiu hắt của những ngọn nến, giữa ý chí mãnh liệt và ngọn gió hư vô.

Trang Thơ hôm nay xin trân trọng giới thiệu một vài bài thơ đặc sắc của Thi Vũ. **SAO KHUÊ**

thượng du

Mẹ đi
ngựa gỗ
đèo cao
Con nằm bụng mẹ
núi nhào
bồng theo

từ đàm

Vết thương
máu giọt thành Sen
Sông thơm
Kính chảy
xanh men chín trời

linh mục

Bao năm máu suốt
bom rừng
Tiếng chuông Linh Mục
rửa từng vết thương

tiếng thiên thu

Xa nhau nghìn dặm
Tìm còn
Tay em khép mở
tiếng
dòn tịch liêu

gửi Huế

Mặc áo hoàng hôn vào đêm soi trăng
Con sông rừng mình khua hàng vẩy trắng
Khi trở về đầu mọc dãy hoa lau
Hỏi quanh trời đâu những giàn hoa nắng

Chim của thời hót nhụy mướt bên hiên
Cơn gió thổi lá xa cành vĩnh viễn
Tai trông chờ một tiếng đập con tim
Nơi giú đỏ đã hương chưa bóng hiện

Dáng hình em cuối bến dạt xa đò
Ai phơi áo trong sương từng giọt đỏ
Người lớp lớp không người trai năm cũ
Uớc thể chi tàn lạnh một bình tro

Triều dương dậy cuốn theo triều võ đờ
Thành xưa còn nguyên vẹn giải khăn sô
Xin chớ khóc vì lời ta đã hứa
Đưa trăng về cho núi giữ kinh đô.

tuổi thơ Huế

Với tay vẫy
chào sông
Với trái tim
gọi núi
Với mây trắng
chia tay

Người đuổi tôi xa thành phố
Người xưa tôi xa tuổi thơ
Xô tôi vào cuộc lũ
Người đâu biết
mắt thơ tôi để lại
trong trắng
tuổi thơ tôi
nơi hoa quỳnh
nguyệt vọng.

(Huế, 1949
Giáp Tết rời Lao Mang Cá, bắt phải rời Huế)

cố hương

Con chim
hót
một tràng sông
nụ cười bản trạch
thơm nồng cõi xa

chim

Chuông khuya
từng giọt
gieo sương
Chim sa nhíp hót
nghe muôn tượng
Kinh.

xa nhà được tin mẹ mất

Gió lay hoa khế xuống đồi
Nửa khuya trăng rụng mẹ tôi qua đời
Đường xa đất lữ mịt trời
Mù sương lá lệ suốt ngồi hình xưa
Xé mây một dải khăn thưa
Quán đầu tang mẹ hồn thừa thãi đau
Tin như sét đánh dồn mau
Mà sao cứ ngỡ trước sau mẹ còn
Mai này đem tấm lòng son
Trở về đây liếp mối thon thót người
Vắng sân phòng lạnh một trời
Sụp dề xuống cả mình tôi một mình

Ra đi từ thuở bình minh
Một đời kim chỉ nhân sinh rách mòng
Lỗi thể con nước long đong
Mẹ theo cơn bệnh
Phá tròng con xa
Gió lay hoa rụng mưa sa
Lạy ba lần mẹ xin tha tội đời
Kiếp này con mẹ ra khơi
Đem thân chống bão vớt người trầm luân
Nào hay cố thổ bụi trần
Không người vuốt mắt thế bàn tay con

Lạy ba lần mẹ
Lòng con
hóa sen xin đỡ chân son mẹ về.

Máy game ở quán cà phê DD

Mê đồ đen

Chẳng biết tự bao giờ người mình ở xứ này vẫn kháo nhau: “Máy casino Mỹ đầy nhóc đầu đen”. Thật ra thì đầu đen ở đây không chỉ người Việt mà còn là người Tàu, người Miên, Lào và người các nước Đông Nam Á khác. Mặc dù không có con số thống kê cụ thể nhưng thực tế cho thấy người Việt rất nhiều. Không chỉ người chơi mà cả người làm, phục vụ, chia bài... người Việt cũng rất đông. Các casino cũng nhận biết điều đó nên quảng cáo trên nhiều báo tiếng Việt, bảng billboard dọc xa lộ có tiếng Việt ... Nói người mình mê đồ đen không có nghĩa là vợ cả nắm, ở đây chỉ nói đến một bộ phận người Việt mà thôi.

TIỂU LỤC THẦN PHONG
(bài và hình)
GEORGIA, USA

Đồ đen còn nói cách khác là cờ bạc, đồ bác ... chuyện này xưa như trái đất, nó gắn bó với con người từ bao đời nay. Hiện nay ở hải ngoại cũng có đủ các trò chơi đồ đen từ truyền thống đến hiện đại, từ đơn sơ đến phức tạp, từ chơi tài tử cho đến chơi chuyên nghiệp.

Các quán cà phê người Việt là những nơi tập trung đông đảo các tay chơi đồ đen. Mặc dù có nhiều quán đã bị “hốt” nhưng không nhằm nhò gì, ai xui nấy chịu, tre già thì măng mọc, có cầu thì có cung, đó là chuyện thường tình. Các quán cà phê cũng “tiếp thị” rất nhanh nhạy: Với khách chơi thường xuyên, khách ruột thì miễn phí cà phê, bia bọt nhậu cuối tuần, ngày ngày có bao cơm, bánh mì, phở ...

Trò đồ đen được người Việt thường chơi nhất ở các quán cà phê là binh xập xám. Xập xám là tiếng Tiểu, nghĩa là 13 lá bài. Người chơi sẽ binh thành 3 chi: Cù, thùng, sảnh, xám, dách ... 4 người chơi sẽ “đá” hoặc “so cạ” lẫn nhau từng chi, mỗi chi có thể là 1 đô cho đến 5, 10, 20 đô tùy theo nhóm. Bởi vậy người hên có thể thắng

mấy chục chi, điều này có nghĩa là ván bài ấy lên vài trăm đô. Đứng sau binh xập xám là chơi tiến lên, tiếng lóng gọi là “chặt heo”. Cũng 4 người chơi, cứ theo cái lối lớn đề nhỏ, theo thứ tự con bài là cơ – rô – chuồn – bích. Thông thường lá bài số 2 là lá bài thấp nhất nhưng trong chơi tiến lên thì lá bài số 2 là lớn nhất, bởi vậy mới gọi nó là “con heo”, “chặt heo”. Muốn chặt lá bài số 2 thì phải cần có “tứ quý” hay “3 đôi thông”, “4 đôi thông”... Giá trị “con heo” và số tiền thua mỗi ván bài tùy theo sự thỏa thuận. Nhóm nào nhiều “đạn dược” thì chơi lớn, nhóm nào “heo” quá thì chơi nhỏ. Nước có quốc pháp nhà có gia quy, đồ đen cũng có luật chơi không ai dám phá; nếu phá vỡ thì bị tẩy chay không cho chơi nữa, thậm chí có thể gây chuyện lớn. Ngoài hai món bài này, còn có

Bàn bi da ở quán cà phê MM

poker, chơi poker thường dân cờ bạc chuyên nghiệp chứ tay mơ, tài tử ít chơi. Chơi poker đòi hỏi bản lĩnh cứng cỏi, sành tâm lý và cả máu liều. Nhiều tay chơi biết bài mình xấu nhưng liều lĩnh tố “All In” khiến những con bạc yếu bóng vía chịu thua, bỏ của chạy lấy

người. Còn giả như gặp phải tay cứng cựa như nhau thì tất cả cùng “All In” thì ắt có kẻ trắng tay. Chơi Poker thường đeo kiếng đen, hoặc làm vẻ mặt lạnh tanh, tay chân cũng rấy ý tứ ... kéo không đối thủ “đọc” được tâm lý thì có mà cháy túi!

Mấy quán cà phê Việt còn có xóc đĩa, đổ xí ngầu, chơi bài cào, xì dách, bầu cua cá cọp... Tuy nhiên mấy món này thường chơi theo mùa, theo giai đoạn và tùy hứng chứ không thường trực như binh xập xám hay “chặt heo”. Tất cả mấy trò đồ đen này thắng thua không chỉ phụ thuộc bài tốt mà phụ thuộc ở trình độ chơi rất lớn, bởi vậy dân chơi mới có câu: “Bài tốt đánh dốt cũng thua”.

Mấy quán cà phê Việt còn là “ổ” của những máy games, những trò đồ đen hiện đại theo kiểu Âu – Mỹ. Chính mấy máy games này mới là “kiếp nạn” của dân mê đồ đen. Binh xập xám, “chặt heo”, poker, bài cào, xì dách ... còn có thắng có thua. Chơi máy games thì từ bị thương cho tới chết. Thỉnh thoảng cũng có người lấy được Jackpot nhưng rồi sớm muộn

Binh xập xám ở quán cà phê DD

cũng đút lại máy hết ráo. Trò đỏ đen trên máy games rất phong phú, hình ảnh, âm thanh, ánh sáng ... rất dụ hoặc, nào là game 777, game fruits, Showcase, Cash eruption, nhiều game với hình ảnh và chữ Tàu... nói chung là rất phong phú để chiêu dụ người chơi.

Với bọn phù du thiêu thân thì ánh lửa vô cùng hấp dẫn, hề thấy là liên bay vào. Còn dân mê đỏ đen thấy máy games thì không thể nào cưỡng nổi sự rù quẩn. Có nhiều người chơi suốt 48 giờ liền, quán đóng cửa, tắt đèn nhưng vẫn cho con bạc khát nước âm thầm chơi thâu đêm.

Hướng Bắc thành Ất Lăng (Atlanta) có những quán nổi tiếng như DV, KK, HH, AT... Hướng Nam thì có những quán MM, CN, DD, WD ... Các quán cà phê này tụ tập đủ dân chơi và dân mê đỏ đen từ chuyên nghiệp đến tài tử hay thần lùn các kè...

Tôi có quen biết và chơi với hai bà cô tuổi ngoài 70, cô Tư và cô Sáu. hai cô này đóng đô thường trực ở quán MM, DD... Trò đỏ đen nào cũng rành, món bài nào cũng siêu. Hai cô cũng thường xuyên “leo núi”, tiếng lóng của dân chơi chỉ việc đi casino. Gia cảnh hai cô cũng khá, con cái thành đạt, tiền bạc cũng tương đối dư dả... vì vậy mà hai cô chơi thả giàn,

Chặt hẻo - chơi tiến lên

chơi xả láng sáng về sớm! Tôi cũng đã ghé thăm những casino địa phương như: Harrah's Cherokee, Beau Rivage, Hard Rock, Biloxi ... và những casino

Bailey, Flamingo, Caesar ... ở Las Vegas. Tôi thấy nhiều đầu đen lắm, nhìn gương mặt, cách ăn mặc... là biết ngay người mình. Có không ít những lão

bà bà, tuổi cũng cỡ cô Tư và cô Sáu. Máy lão bà bà đeo dính ở mấy bàn poker, blackjack, roulette ... Đặc biệt nhất là dính chặt ở mấy máy games với đủ trò chơi, hy vọng lấy jackpot. Những máy games có thể chơi từ vài xu đến hàng chục đồng, đừng nghĩ vài xu là nhỏ, vì người chế máy (programmers) rất tinh quái, tuy là vài xu nhưng kèm theo nhiều chiêu dụ khác thành ra vẫn chơi lớn hơn cái giá vài xu ấy. Và cũng vì “vài xu” ấy mà các con bạc khát nước “chết” vì những trò đỏ đen này. Và bên ngoài hành lang có không ít những anh thanh niên đầu đen lang thang nhìn mặt khách Việt để đeo bám xin tiền.

Ngoài bình xập xám, “chặt hẻo”, bài cào, poker, đỏ xí ngẫu, bầu cua cá cộp, máy games ... ra dân mình cũng chơi tới bến với Mega Ball, Powerball, Keno, vé số cào, vé cạo, cash 3. cash 4, loto 5 số, Fantasy... chơi tất cả dù là món đỏ đen Ta, Tây, Tàu... Đúng là dân chơi không sợ mưa rơi! Hồng chơi má nó khi dễ hay là má nó ... chịu hồng nổi lòi ra tòa thì tính sau. Giờ cứ nhập sòng cái đã!

TLTP

ẤT LĂNG THÀNH, 0824

Steven Nguyen

Fortune not a game

Kéo máy ở Hard Rock Casino

Cơ hội cho người mua nhà

LÂM ĐÌNH
RICHARDSON, TX.

Sau nhiều năm, cách đây không lâu trong lĩnh vực thị trường nhà đất, người bán luôn giữ thế “trên cơ”, nhưng thời huy hoàng đó nay không còn nữa. Hiện nay, người mua đang nắm thế thượng phong, họ có nhiều căn nhà để chọn lựa hơn và có thể dễ dàng trả giá.

Theo National Association of Realtors (NAR: Hiệp hội Địa Ốc Hoa Kỳ), số nhà bán trong tháng 6 giảm 5.4% so với năm trước. Ông Lawrence Yun, đại diện của NAR cho biết “Các căn nhà nằm chờ bán lâu hơn xưa, và ít người hỏi mua hơn. Thời gian bán được một căn nhà trung bình là 22 ngày, ít hơn tháng 5 được 2 ngày, nhưng so với năm ngoái thì chậm hơn đến 18 ngày.

Chúng tôi xin gửi đến bạn vài thông tin chính trong tháng 6 năm nay.

Nhà bán nhiều hơn người mua

Nhà bán ngày càng nhiều, thuận lợi hơn cho người mua, họ có nhiều căn nhà hơn để chọn và thậm chí có thể “ép” giá. Trong tháng 6-2024 có 1.32 triệu căn nhà nằm chờ người mua trên thị trường, tăng 3.1% so với tháng 5 và tăng 24% so với năm ngoái. Đây có thể xem là lượng nhà bị “tồn kho” lâu nhất kể từ năm 2020.

Bất hợp lý

Dầu ế chống gọng nhưng giá nhà lại tăng cao kỷ lục. Giá một căn nhà hiện nay trung bình là \$426,000 đô la, tăng 4.1% so với năm ngoái. Người ta cho rằng nó có thể bị ảnh hưởng bởi lạm phát, tuy nhiên ông Yun trấn an rằng giá nhà đã lên tới nóc, chắc sẽ không còn chỗ để tăng nữa.

Thị trường mua bán

Lãi suất nhà đang giảm, giúp người mua nhà nhẹ nhõm hơn, trong tháng 6 có 29% căn được bán cho những người mua nhà lần đầu. Ngược lại, tỉ lệ người mua nhà đầu tư và mua căn thứ hai (thường dùng để cho thuê) giảm 16%.

Nhìn chung, trên nước Mỹ, khu vực North East (gồm Connecticut, Maine, Massachusetts, New Hampshire, Rhode Island, Vermont, New Jersey, New York và Pennsylvania), số nhà bán giảm 2.1%, với mức giá trung bình \$470,000/căn.

Ở phía Nam (gồm Alabama, Arkansas, Delaware, Florida, Georgia, Kentucky, Louisiana, Maryland, Mississippi, North Carolina, Oklahoma, South Carolina, Tennessee, Texas) doanh số bán nhà giảm 5.9%, phía Tây (gồm Alaska, Arizona, California, Colorado, Hawaii, Idaho, Montana, Nevada, New Mexico, Oregon, Utah, Washington và Wyoming) bán được ít hơn cùng kỳ năm ngoái 2.6%.

Cơ hội

Bạn sẽ thấy thị trường địa ốc chững lại trên nhiều khu vực trọng yếu ở nước Mỹ. Nghĩa là cá nhiều, người cầu ít. Tin này không thuận lợi lắm cho người bán nhưng là cơ hội tốt cho người mua. Nếu bạn đang có ý định mua nhà, xin tận dụng thời điểm này, chúng tôi có thể giúp bạn tìm được căn nhà như ý. Xin liên lạc:

Lâm Đình

Broker Associate, Realty Firm Global
214-566-9372 | lamdinhh.realtor@gmail.com | <https://lamdinhh.com>
1651 N. Collins Blvd. Suite 260 Richardson, TX. 75080

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Cao Miên là Cam Bốt (từ tiếng Pháp Cambodge). Tiếng Hán, Cao Miên chỉ nước và sắc tộc Khmer. Phụ nữ Miên mặc váy 'sampot', quần ngang hông và giắt về một phía, gấu váy cao trên cổ chân. Áo 'wên', áo 'sray' hoặc áo 'tầm wong' (tầm vong) là loại áo dài vải màu đen. Áo có kiểu dáng rộng và dài qua đầu gối, bít tà và cổ xẻ phía trước để khi mặc người ta phải chui đầu vào. Khăn 'Kama' là khăn rằn; nhuộm vải bằng quả mận nửa, có màu đen tuyền, bóng và lâu phai. Loại hình carô, màu đỏ hoặc màu xanh trên nền hình chữ nhật hoặc vuông màu trắng, rất đẹp và bền.

Khăn Kama -
NGUỒN WIKIPEDIA.ORG

Kama được sử dụng để lau mặt, làm khăn choàng, khăn tắm, quần đầu, thắt lưng, làm bao đựng vật dụng đi đường và làm vòng cho em bé nằm. Là một sắc dân sống trên đất Việt từ hạ bán thế kỷ 17, người Miên đa phần theo Phật giáo phái Tiểu thừa. Họ cất chùa rất nguy nga, rất lớn ở khắp nơi. Sân chùa có trồng nhiều cây thốt nốt.

Sách 'Người Việt Gốc Miên' do Lê Hương biên soạn, dày 276 trang được nhà xuất bản Văn Đàn ấn hành lần thứ nhất năm 1969. Quyển sách sưu tầm những tài liệu về dân số, sinh hoạt xã hội, tôn giáo, văn hóa, giáo dục, kinh tế của người Khmer tại Sài Gòn, Tây Ninh và các tỉnh miền Tây như: Sóc Trăng, Trà Vinh, Châu Đốc.

Hồi xưa VNCH, người Việt kêu người Miên, cũng như kêu người Thượng, là đồng bào thiểu số. Vua Miên, dân Miên, chùa Miên, sóc Miên. Khóc tiếng Miên. Nói tiếng Miên (không ai hiểu) một cách tỉnh bơ. Nhưng người Miên thì rành 6 câu vọng cổ cả Việt lẫn tiếng Tiều. Sau tháng Tư, năm 1975, CS kêu Miên là đồng bào dân tộc Khmer. Xài chữ 'Miên' là kỳ thị! CS nói chuyện tào lao bá láp.

Miên Nam mưa nắng hai mùa. Ngoài ra, cái gì rộ lên thì người dân gọi là mùa: như mùa lúa, mùa cá... Mùa cá thì bà con mình bắt cá bằng lú, chà, nơm, rổ.

Lú là túi hình phễu, chiều dài chừng 3 mét. làm từ nilong hoặc lưới gân và vành nhựa. Có 1 đến 2 hom để giữ cá tôm không thoát ra. Khi đặt, miệng lú nằm ngược dòng nước để tôm cá lội vào. Lờ làm bằng ruột tre, mảnh hơn lộp, dùng để đánh bắt cá nhỏ như cá chốt, cá sặc. Người dân chắt những nhánh cây thành từng đồng dưới sông, rạch, gọi là chà để 'dụ' cá, tôm vào trú ẩn. Sau 30 - 45 ngày, chà được dỡ lên để bắt cá. Nơm làm bằng tre vót nhọn, đầu nhọn hướng xuống phần miệng nơm. Miệng dưới lớn bằng miệng thúng, ở trên được túm lại bằng miệng tô. Rổ xúc cá lòng tong: Dùng để đánh bắt cá lòng tong và cá sặc. Người dân đuổi cá vào một góc, bụi cỏ, gốc năn, lác bằng cách dùng tay gạt nước hoặc cây đập.

Cá lớn làm khô. Cá nhỏ làm mắm. Người Việt làm mắm lóc, mắm sặc... Người Miên làm mắm bò hóc. Cá lóc ngộp, đánh vảy, lấy chỉ máu trên xương sống, rửa sạch, ngâm nước một ngày một đêm. Dùng sợi dao dân cá cho đều, cho muối hột vô trộn đều. Ủ trong khạp đậy kín, dùng đá dần lên. Sau đó, cho cá vào keo thủy tinh, đập lên, dùng nẹp tre gài cho chặt. Nước muối đổ lên trên mặt cá rồi đem phơi nắng. Được khoảng 3 tháng, mắm đem chưng, chiên, nấu canh bồ

ngọt với bắp chuối bào cùng nấm rơm và cá lóc hoặc tép. Hoặc nấu mắm kho, bún nước lèo. Muốn ăn mắm sống phải để ngấu từ một năm trở lên, càng lâu mắm ngon. Ăn mắm sống với ớt hiểm, trái bần chua, chuối chát trái cần thăng xắt mỏng. (Cần Thăng tiếng Miên tên là Krasang hoặc Krasaing, cỡ trái quýt, vỏ dày, màu xanh, khi chín màu vàng nâu).

Tui nhớ tháng Mười âm lịch là mùa sấu đầu thay lá, ra những chùm bông nở trắng. Miệt núi Sam (Châu Đốc, An Giang), bà con mình làm làm gói sấu đầu bằng khô cá lóc, cá sặc rằn nướng xé nhỏ hay với tép, sủ, thịt ba rọi luộc xắt miếng vừa ăn cùng với rau răm, lá sấu đầu

Trung tuần tháng Tám

âm lịch, lúa chín rộ, vàng đồng. Mùa gặt, ruộng được tháo nước chảy ra các kinh, rạch. Người Miên dùng ‘sà-nen’, ‘chà-ngom’, đan bằng tre, chặn đường nước chảy ra hoặc dùng lưới nhuyển kéo dọc theo các bờ kinh. để bắt tép bạc, còn gọi là tép riu, nhỏ. Chê ai không thể lực mà làm tàng, bà con mình nói: “Nó là đồ tép riu!”. Tép riu khoảng 30–50 mm, có màu xanh nhạt hoặc trắng, trong suốt, vỏ mỏng, sống bám vào các nhánh rong và rêu trong ruộng vườn, nên còn được gọi là tép mỏng.

Tép mỏng (tép biển) là loài tôm nhỏ, sống ở vùng nước lợ và ven biển, làm mắm ruốc và mắm tôm. Tép mỏng kho, rang, lăn bột chiên hoặc luộc ăn với bánh trắng, rau sống. Tép mỏng nhiều, ăn không hết,

bà con mình làm mắm tép, mắm bò-ót.

Ngoài ra còn có: tép muối, vì chúng quá nhỏ. Tép rong, tép đồng, vì sống ở ngoài đồng ruộng. Tép bầu, tép bạc đất lớn hơn hai loại trên làm nhưn bánh xèo, nấu canh chua, rim với nước cốt dừa, hay làm tép chà bông.

Còn rau rác thì hành lá làm mỡ hành ăn khoai lang luộc hoặc trong canh, xào, hấp. Hẹ nấu canh hẹ với tàu hủ, ăn hủ tiếu, mì. Ngò rí và ngò tàu, tía tô xào chung với thịt hoặc ăn với cháo nóng để giải cảm.

Con gái Miên da hơi mồi, tóc dày, mông, ngực nở, có hai má lúm đồng tiền, duyên ngầm, đẹp náo nùng nên “*khnhom sralanh anak*” (là anh khoái em lắm)! He he.

Em có gánh bún nước lèo bán trong nhà lồng chợ quận Kế Sách, Sóc Trăng. Con mắm xé nhỏ, bỏ xương, cho vào cối quết; nấu sôi, lược lấy nước, sau đó cho thêm cá lóc, thịt heo, sả băm nhỏ vào nồi nước lèo. Là giáo chức gốc sĩ quan biệt phái, VC vô tui bị ‘mất dạy’. Sáng sáng, em làm cho tui một tô bún nước lèo, cho tui một ly xây chừng chầu (cà phê đen tới giữa ly, gọi là chệt đẻo, rồi rót rượu đế vào). Bù lại, tui bụng bún cho khách và rửa tô cho em. No đủ được chừng năm; tui ra biển tới tận bây giờ. Quê người, bùi ngùi tui nhớ tới tô bún nước lèo của em ngày cũ.

ĐXT

Bún nước lèo
Sóc Trăng - NGUỒN
VNEXPRESS.COM

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Cái giá của sự tự hào ... ầu - NGUỒN: FACEBOOK PHƯƠNG MAI

Một người Việt Nam ở Nhật đăng câu chuyện không biết gọi là buồn hay vui: Đây là hậu quả của việc những người Việt Nam hát trong phòng vào cuối tuần vừa qua. Không biết các bạn hát kiểu gì khiến bác chủ nhà người Nhật phải lên gõ cửa kêu trật tự, rồi in cả giấy dán bằng tiếng Nhật, tiếng Việt, tiếng Anh từ tầng 1 lên tầng 4 của khu nhà. Người Nhật ở đây cứ thấy người Việt Nam là né xa 800 cây số, không còn thân thiện như lúc mình mới qua đây học nữa!

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Kem

Mát lạnh, béo ngậy và ngọt ngào - kem đã “đánh cắp” trái tim hàng tỷ người. Để trở thành món ngon hấp dẫn, kem đã trải qua một lịch sử kéo dài trong hàng ngàn năm. Người cổ đại ở Trung Quốc và Ai Cập làm ra nước đá có hương vị và Mỹ mới là nơi giúp kem trở nên phổ biến và trở thành món tráng miệng đứng nhất như ngày nay.

Một trong những nơi đầu tiên phục vụ kem cho công chúng tại Châu Âu là quán cà phê Procope ở Pháp vào cuối thế kỷ 17. Kem tại đây được chế biến từ sữa, kem, bơ và trứng.

Những câu chuyện đầu tiên về kem tại Mỹ là vào năm 1744, khi một người Scotland đến thăm ngôi nhà của thống đốc Maryland - Thomas Bladen. Tại đây, người Scotland đã được dùng bữa tối cùng với chủ nhà với món tráng miệng kem dâu đen. Ông đã ghi nhận lại trong nhật ký của mình về vị ngon của món ăn này.

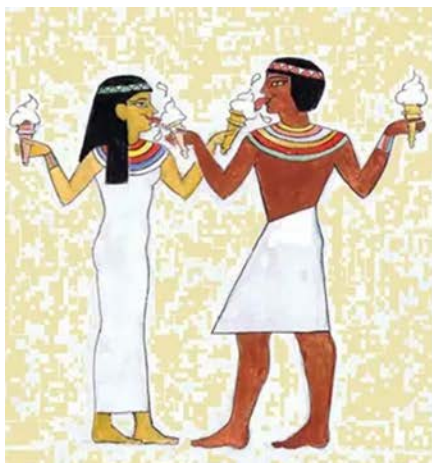
Năm 1777, quảng cáo đầu tiên về kem xuất hiện trên tờ New York Gazette, bởi một người bán kẹo trở về từ London mang tên Phillip Lenzi, quảng cáo nói rằng kem “luôn có sẵn” tại cửa hàng của Lenzi. Lúc này kem được trữ lạnh bằng muối và nước đá.

Cho đến những năm 1870, nhờ sự phát triển của

nền công nghiệp điện lạnh song song với những phát minh về tủ lạnh, kem được đưa ra “ánh sáng”, muôn người được ăn kem. Theo Hiệp hội Thực phẩm Sữa quốc tế, kem trở nên phổ biến rộng rãi vào thế kỷ 19 và tiếp tục được ưa thích mạnh mẽ nhờ những sáng tạo “kem ốc quế” và “kem mút” hay “bánh su kem”.

Kem ốc quế ra đời năm 1904 tại Hội chợ Thế giới ở St Louis, Missouri. Nhiều người tin rằng sáng tạo đó thuộc về Ernest Hamwi, một người bán bánh quế mông nhập cư từ Syria. Ông bán hàng bên một quầy bán kem. Khi người bán kem hết đĩa để phục vụ kem cho khách, Hamwi đã nhanh chóng cuộn những chiếc bánh quế của mình thành hình các chóp hình nón để khách hàng có thể thưởng thức kem trên và ăn luôn cái bánh mông. Sự hợp tác bất ngờ của người bán bánh quế và anh chàng bán Kem thực sự đã mang tới một món kem là lạ, thơm thơm, giòn giòn vô cùng hấp dẫn cho những tín đồ mê kem từ lúc đó tới ngày nay.

Cho tới nay, đã có hàng triệu loại kem được tạo ra, có loại khiến người ăn ghiền có loại không, duy chỉ có một loại kem chưa chứng minh ăn được hay không, đó là kem... phơi khô mà các vị lính cộng sản Bắc Việt mới vào miền Nam sau tháng 4-1975 khoe ngoài Bắc có rất nhiều.

Một góc kênh Tàu Hủ trong Chợ Lớn vào năm 1960 khi ấy dân cư các nơi đổ về lấn chiếm bờ kênh (NGUỒN: MANHHAIFLICKR)

Sài Gòn ngày ấy

Trong cuốn *Vietnam - A Dog's War*, Richard Melton có đề cập một lính Mỹ đến Sài Gòn vào đầu năm 1967. Anh ta rất ngạc nhiên trước những hình ảnh đập vào mắt mình từ khu vực trung tâm cho tới các khu ổ chuột như sau: *“Cái mùi của thành phố này thật không thể chịu đựng nổi. Không có cách nào thoát khỏi mùi ẩm mốc khai ngáy do những tòa nhà che bóng lên những khu phố nghèo nhếch nhác... Chúng tôi thật sự bị sốc khi đi qua một con kênh đen ngòm đầy rác và chất thải của con người bốc lên mùi hôi thối”*.

TRANG NGUYỄN

C huyện miêu tả của anh lính Mỹ không có gì là quá đáng. Sài Gòn ngày ấy có số dân nghèo từ thôn quê lên thành thị mỗi ngày một gia tăng để tránh chiến tranh. Trước đó nữa từ đầu thập niên 1950, Sài Gòn bắt đầu chấp nhận làn sóng di cư từ khắp nơi đổ về “Hòn ngọc Viễn Đông”, những khu nhà ở tạm bợ ven đô mọc lên, các bờ kênh Tàu Hủ, kênh Tẻ, kênh Đôi, bờ sông lớn nhỏ bị hàng ngàn người thương hồ

lấn chiếm cát lên những mái lều và sống trên ghe xuống làm nơi trú ngụ mà ông Sơn Nam gọi là “nhà bông bênh”. Thật sự hình ảnh Sài Gòn chỉ còn đẹp ở khu trung tâm có từ thời Pháp với những hàng me xanh trên các con đường trải nhựa phẳng phiu. Trong khi đó, vài ba quận ven, nhiều đường sá vẫn còn trải đất đá, mưa xuống hình thành các ổ gà ổ trâu lây lộn.

Anh bạn của tôi kể gia đình anh từ Long An về Sài Gòn sống khoảng

năm 1955 tại một con đường bây giờ mang tên Lãnh Binh Thăng Q.11. Hồi đó, khu vực này còn hoang sơ, nhà cửa mái tôn vách lá, nhiều chỗ là ao vũng trồng rau muống. Ba anh mua một mảnh đất ruộng rẻ tiền gần Nhị tỳ Quảng Đông để cất nhà, lần hồi được chính quyền cho hợp thức hoá. Cuộc sống của dân lao động nghèo vất vả lắm mới kiếm được miếng ăn.

Nghe kể vậy thôi, chứ tôi cũng chưa hình dung ra được Sài Gòn những

năm cuối thời thuộc địa Pháp như thế nào. Chỉ thấy những hình ảnh tài liệu xưa còn lưu lại ở khu trung tâm Q.1, Q.3 êm đềm như một góc tỉnh lẻ bên châu Âu nhờ một số kiến trúc công sở, nhà ở đặc thù kiểu Pháp. Q.4, Q. 8, Bình Chánh, Thủ Thiêm khi đó chỉ toàn đầm lầy ít có người dân sinh sống. Người dân di cư về Sài Gòn, tìm kiếm những chỗ đông đúc dân cư để dễ mua bán làm ăn. Người không tiền lặn lừng thì lấn chiếm kênh rạch làm nơi trú ngụ. Một tờ báo ngày trước,

dựa vào các thống kê cho biết, Sài Gòn giữa thập niên 1960 có đến 40% dân số sống trong các khu ổ chuột lấn chiếm kênh rạch.

Trước đó nữa, Sơn Nam miêu tả trong “*Bến Nghé xưa*” thì khi Chợ Bến Thành hoàn thành năm 1914, “*trước mặt còn là ao vũng sinh lầy. Giữa Sài Gòn và Chợ Lớn phía đất thấp (...), còn ruộng lúa với người cày, ao nuôi vịt, ngọn rạch cạn. Giữa Sài Gòn và ở phần đất cao còn nhiều chòm tre, cây da, mồ mả to xen vào những đám rẫy trồng rau cải và bông hoa, những xóm nhà ổ chuột; bầy bò dê đi lang thang ăn cỏ*”. Khu Hòa Hưng (Q.10 hiện nay) cho đến ngã tư Bảy Hiền có vô số nghĩa trang, mồ mả. Khu Nguyễn Thiện Thuật, Lý Thái Tổ, Phan Đình Phùng (Nguyễn Đình Chiểu Q.3 hiện nay) toàn nhà lá nền đất xây dựng tạm bợ không theo quy hoạch nào. Khu quận 4, quận 7, khu Cầu Ông Lãnh, Cầu Kho... sát cạnh chợ Bến Thành đa số là nhà tranh vách lá tạm bợ.

Chuyện nhà văn Sơn Nam nói là chuyện ngày xưa ngày xưa nhưng tôi có thể hình dung ra được chút ít, bởi ba má tôi lên Sài Gòn sống ở khu Hòa Hưng hồi đầu thập niên 1960. Rất nhiều khu đất dọc đường Tô Hiến Thành, Bắc Hải còn là

ao vũng, cỏ mọc cao đến đầu người dùng làm đất quân sự, một vài chỗ cất trại gia binh dành cho vợ con binh lính sĩ quan cư ngụ. Nhưng khu nhà ổ chuột ở Q. 10 thì không thấy, hầu hết những nhà trong hẻm của dân lao động diện tích không lớn cũng không nhỏ, cất

theo chia lô, cột gỗ vách gạch mái tôn, vài nơi còn mồ mả không biết của ai nằm trơ trước cửa hay bên hông nhà. Người dựng nhà ở không dám bốc mả, sợ chạm hương hồn người quá cố. Những khu ổ chuột mà ông Sơn Nam nhắc đến là ở Q. 4, Q.8, dọc kênh Nhiêu

Không ảnh khu vực kênh Nhiêu Lộc Thị Nghè năm 1955, trở thành khu dân cư dày kín (NGUỒN: MANHHAIFLICKR)

Lộc (Q.3) hay Cầu Ông Lãnh, Cầu Kho, tức là những khu nhà sàn lấn chiếm các bờ kênh rạch.

Nhớ hồi còn đi học ghé nhà thằng bạn chơi ở kênh Nhiêu Lộc nằm sâu trong con hẻm nhỏ trên đường Kỳ Đồng. Đi tìm nhà mà không kiếm ra chỉ vì nhà không có số. Thằng bạn bảo “cứ đến đầu hẻm có xe nước mía hỏi nhà ông Năm Kèn, người ta chỉ cho”. Đến nơi, chị bán nước mía hỏi lại: “Kèn nào? Ở đây có đến 3 Năm Kèn. Kèn đám ma, Kèn đồng nhà thờ Cứu Thế, Kèn thợ mộc?”. Tôi chợt nhớ, có lần thằng bạn bảo ba nó làm nghề thợ mộc. Thế là đúng rồi, ông Năm Kèn thợ mộc nhà tận ngoài bờ kênh. Đi vào con hẻm teo dần, qua mấy căn nhà sàn nhỏ bé chen chúc, cửa sổ nhà này mở ra chạm cánh cửa sổ nhà kia, bên dưới là mặt nước đen ngòm hôi hám, nhà thằng bạn ló mặt ra gần giữa dòng kênh.

Thằng bạn gặp tôi cười sượng sùng: “Mày tìm ra

Quận 1, 7, 4 và Thủ Thiêm năm 1954 (NGUỒN: MANHHAIFLICKR)

được nhà trong cái khu ổ chuột này thì đúng là thổ địa”. Không biết thằng bạn thật lòng hay tự ái mà nói đến khu ổ chuột của mình đang ở. Ba nó là thương phế binh trong cuộc chiến hồi năm Mậu Thân tại Sài Gòn, chính quyền thời đó hứa cấp đất cho xây nhà nhưng hứa lèo chẳng thấy. Hồi năm 1970, phong trào “thương phế binh cầm đuôi” nổ rộ, khởi phát từ những cuộc biểu tình đòi chính phủ cấp đất cho họ như đã hứa. Chính quyền không quan tâm thì họ tự phát đòi quyền lợi. Nhiều nhóm thương binh đóng cọc, giăng dây chiếm những mảnh đất hai bên lề đường, dựng lều trước một số nhà ở mặt tiền và quanh khu Trường đua Phú Thọ.

Chuyện này thì hồi nhỏ tôi nghe nhốn nháo trong xóm. Nhiều nhà lo sợ lũ mấy ông thương

binh “lấn” vô tới trong hẻm thì không biết làm sao. May là thương binh chỉ “cầm đuôi” mặt tiền hay các mảnh đất rộng rãi hoặc cạnh các nhà biệt thự của quan chức tai to mặt lớn. Mấy ông chạy xe lam trong xóm tôi về kể: “Ở các quận trung tâm Sài Gòn đều bị chiếm cứ. Chính phủ không dám giải tán vì sợ lực lượng quân nhân bất bình phản kháng”. Ông bạn lớn tuổi của tôi nguyên là một viên chức cao cấp dạy trường Quốc gia Hành chánh ở đường Trần Quốc Toản Q. 3 nhớ lại: “Tôi có một căn nhà bỏ trống khoá cửa ở đường Nguyễn Tri Phương, khi ghé qua thăm thì thấy cửa mở toang. Mấy ông thương binh trong đó nhất định không chịu ra, phải mấy tháng sau năn nỉ hết lời mấy ông mới chịu trả lại nhà”.

Sự thật thì phong trào “thương phế binh cầm đuôi” đã ảnh hưởng rất nhiều đến các khu vực vùng ven chứ không phải tại trung tâm Sài Gòn. Nhiều khu ổ chuột mọc lên, cuộc sống nhếch nhác, phá vỡ dự kiến quy hoạch mở rộng thành phố, trong khi đó nhà ổ chuột lấn chiếm các kênh rạch tại Sài Gòn-Chợ Lớn lên đến hơn một trăm ngàn căn. Để chỉnh trang đô thị, Sài Gòn phải nhanh chóng xây các khu chung cư nhưng suốt cả một thời gian dài đến năm 1975 chỉ mới giải quyết được chưa tới một phần ba nhu cầu nhà ở cho số dân dự kiến di dời.

Hồi làm nhân viên ở Viện Quy hoạch thành phố, tôi có dịp xem qua những bản đồ dự kiến phát triển thành phố Sài Gòn mở rộng sang bán đảo Thủ Thiêm. Tất

cả bản đồ quy hoạch đều sử dụng tiếng Anh do cơ quan Phát triển Quốc tế của Hoa Kỳ giúp đỡ thiết lập dự án. Cũng như một tập tài liệu về thổ nhưỡng, cốt nền toàn bộ bán đảo Thủ Thiêm. Thấy tôi quởn việc, ông sếp kỹ sư công chánh nhờ tôi dịch tập tài liệu ra tiếng Việt để in làm tư liệu nghiên cứu san nền. Nhờ đó mà tôi biết cốt nền bán đảo Thủ Thiêm rất thấp, dễ ngập khi gặp mưa kéo dài và triều cường lên của sông Sài Gòn. Nền đất yếu xây nhà cao tầng cần nhiều giải pháp kỹ thuật tốn kém. Dự án phát triển mở rộng đô thị vẫn nằm trong bàn giấy.

Nhưng ngày nay, bán đảo Thủ Thiêm đã trở thành vùng đất vàng. Nhiều dự án phát triển đô thị đang được tiến hành, chưa biết bao giờ mới hình thành rõ nét. Tuy nhiên, hàng chục ngàn căn nhà ổ chuột bao quanh kênh Nhiêu Lộc kéo dài từ Bình Thạnh đến Q. 3 đã được giải toả, xây cất lại khang trang, mặt nước đen ngòm ngày xưa nay đã xanh dòng. Nhiều khu vực ổ chuột khác bên dòng kênh Tàu Hủ, kênh Tẻ đang được giải toả, xây dựng cầu đường rộng thoáng. Sài Gòn rồi đây sẽ có một diện mạo khác qua bao năm vật đổi sao dời.

TN

Xây cất chung cư tại Sài Gòn để giải quyết dân số gia tăng nhanh chóng sau 1960 (NGUỒN: MANHHAIFLICKR)

TRIỆU MINH

Già là giai đoạn không ai tránh khỏi, trừ những người yếu mệnh. “Chống” già chỉ là để sao cho “lâu già” (làm thời gian chậm tới). Có 7 loại supplements (phụ dược) bồi bổ cho cơ thể nhằm mục tiêu đó: calcium, collagen, fish oil, magnesium, melatonin, vitamin B12 và vitamin D. Có những thứ bổ sung không cần thiết: vitamin C, probiotics, glucosamine và chondroitin. Loạt bài sau đây sẽ lần lượt giải thích từng loại.

Phụ dược “chống” già

NHIỀU KỲ - KỲ 2

Collagen - Để đẹp da và khỏe khớp

Tại sao quan trọng

Collagen là một loại protein giúp hình thành mô liên kết (connective tissue), bao gồm da, xương, sụn, cơ, dây chằng và gân. Theo với tuổi tác, cơ thể sản xuất ít collagen dần, dẫn đến da chảy xệ và viêm xương khớp (osteoarthritis), nên việc duy trì mức độ đầy đủ collagen là rất quan trọng. Collagen có nhiều trong thịt đỏ. Trứng, sữa và thịt gia cầm có thể giúp cơ thể tự sản xuất collagen vì protein trong những thực phẩm này có thể được phân hủy thành các amino acids mà cơ thể cần để tạo ra collagen.

Ai nên dùng

Tuy hầu hết người ở Mỹ tiêu thụ nhiều protein hơn mức cần thiết, nhưng tình trạng thiếu hụt trở nên phổ biến hơn theo tuổi tác khi nhu cầu protein của bạn tăng lên để chống lại tình trạng mất cơ (muscle loss). Nghiên cứu cho thấy gần một nửa số người lớn tuổi hấp thụ ít protein hơn mức họ cần.

Cần bao nhiêu

Người lớn trung bình cần 0.36 gram protein cho mỗi pound trọng lượng cơ thể (một người nặng 150 pound cần 54 gram). Để dễ hình dung, bạn sẽ nhận được khoảng 50 gram khi ăn 3 ounce ức gà, 5.5 ounce Greek yogurt và nửa cup đậu trắng. Nhưng người lớn tuổi, cân nặng khoảng 150 pounds, cần nhiều hơn chừng 50 phần trăm, hoặc khoảng 75 gram mỗi ngày. Nếu bạn gặp khó khăn không thể hấp thụ nhiều như vậy từ thực phẩm ăn uống và bị viêm khớp (arthritis) hoặc lo lắng về nếp nhăn hoặc da chảy xệ, thì nên cân nhắc đến việc bổ sung collagen.

Hãy chú ý đến loại collagen bổ sung. Collagen loại I được sử dụng cho sức khỏe làn da, trong khi loại II là thành phần chính của sụn, vì vậy nó được sử dụng cho khớp; loại III được tìm thấy trong da và các cơ quan nội tạng. Một nghiên cứu năm 2018 trên 64 phụ nữ cho thấy dùng 1,000 mg collagen loại I giúp cải thiện nếp nhăn và độ đàn hồi của da. Và 40 mg collagen loại II giúp giảm các triệu chứng của bệnh viêm xương khớp, theo một nghiên cứu năm 2016 trên 191 người trung niên.

Tết Trung Thu ở Nhật

Tết Trung Thu là một trong những lễ hội truyền thống của người dân Á Đông và Nhật Bản cũng không ngoại lệ. Tại Nhật cũng có tục cúng trăng vào mùa thu mang những nét độc đáo riêng. Vậy Tết Trung Thu Nhật Bản có những điểm gì thú vị?

■ **Nguồn gốc:** Tết Trung Thu còn gọi là Otsukimi, theo nghĩa đen là ngắm trăng. Tết Trung Thu ở Nhật cũng gần giống Việt Nam, thường được tổ chức vào ngày 15/8 âm lịch hàng năm tương đương với khoảng tháng 9 tháng 10 trong lịch dương và là dịp tận hưởng vẻ đẹp của đêm trăng thích hợp nhất trong năm.

Nếu như ở Việt Nam, Tết Trung Thu gắn liền với sự tích chú Cuội, chị Hằng thì tại Nhật hình ảnh hiện lên khi ngắm nhìn mặt trăng đó chính là một chú thỏ đang giã bánh Tsuki – Dango hoặc ngồi ăn bánh bao trên cung trăng. Đặc biệt hơn, ngoài Tết Trung Thu vào 15/8 âm lịch hàng năm, tại Nhật, Tết Otsukimi còn được tổ chức lần 2 vào một tháng sau đó.

■ **Ý nghĩa:** Tại Việt Nam, Tết Trung Thu còn được gọi là Tết thiếu nhi. Ở Nhật, Tết Trung Thu đầu tiên diễn ra sau khi hoàn tất thu hoạch hoa màu mùa hạ và chuẩn bị bước vào mùa gặt lúa. Vì điều này mà Tết Otsukimi đối với người Nhật mang một ý nghĩa đặc biệt là lời cảm ơn và lời cầu nguyện đến thần linh để mang đến một vụ mùa bội thu cho con người. Vì vậy Otsukimi đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống tinh thần của

Lồng đèn cá chép là biểu tượng trong ngày Tết Trung Thu ở Nhật Bản. Theo truyền thuyết, cá chép là loài vật tượng trưng cho nghị lực, trí tuệ, lòng dũng cảm và sự kiên nhẫn nên người Nhật mong muốn con cháu mình sẽ thừa hưởng những đức tính tốt đẹp này. NGUỒN VIGOTOUR.COM.VN

người Nhật Bản cho đến nay.

■ **Những hoạt động thú vị:** Otsukimi là một dịp lễ được người Nhật khá chú trọng vì đây là dịp mọi người cùng tham gia vào nhiều hoạt động truyền thống. Dưới đây là một số hoạt động thú vị trong ngày Trung Thu Nhật Bản độc đáo:

- Trang trí nhà cửa: người dân tại xứ sở hoa anh đào thường trang trí nhà cửa bằng cỏ lau – một trong 7 loại cỏ nổi tiếng của mùa thu Nhật Bản. Từ xa xưa, cỏ lau được coi là sự hiện thân của thần mặt Trăng, mang lại sự thịnh vượng cho gia đình và hỗ trợ mùa gặt mùa màng bội thu. Nhiều người ở Nhật Bản còn tin rằng hình dáng sắc cạnh của cỏ lau còn giúp xua đuổi ma quỷ.

- Thắp hương cầu nguyện hạnh phúc, may mắn: Trong dịp Tết Trung Thu của Nhật Bản, các

đền thờ trở thành những địa điểm nổi tiếng đông đúc. Hầu hết mọi người đều mặc trang phục truyền thống của dân tộc, gọi là kimono và cùng gia đình đến thăm các ngôi đền để cúng tổ tiên.

- Sum họp gia đình: Người Nhật thường quây quần bên gia đình và cùng nhau làm ra những món bánh truyền thống đặc trưng cho lễ Otsukimi. Họ thường đặt những khay bánh ở hiên nhà, gần cửa sổ hoặc bất cứ nơi nào thoáng đãng và có thể ngắm trọn ánh trăng. Trong bữa tiệc nhỏ này, mỗi gia đình thường trò chuyện, cùng nhau tham gia vào lễ cầu mong hạnh phúc và thịnh vượng. Đặc biệt, theo quan niệm của người Nhật, nếu có trẻ em tự ý tham gia ăn bánh trong nhà mình trong dịp này, thì đây là dấu hiệu sự may mắn sẽ đến với gia đình trong năm tới.

DH- TIN INTERNET

Tiền An Sinh Xã Hội bị sụt giảm

BẢO SƠN

Theo thống kê, năm 2024 ở Hoa Kỳ có 68 triệu người nhận tiền An sinh xã hội mỗi tháng. Khoảng 75% trong số đó là những người hồi hưu sau thời gian dài làm việc. Số tiền lãnh nhiều hay ít tùy thuộc vào thời gian đi làm, mức lương và bắt đầu nhận tiền An sinh xã hội lúc nào. Dưới đây là các nguyên nhân làm cho mức thu nhập từ An sinh xã hội bị giảm.

5. Thời gian làm việc ngắn. Mọi người đều biết là mức lương làm việc sẽ dùng cho việc xác định mức tiền An sinh xã hội nhận được khi về hưu. Cơ quan An Sinh Xã Hội sẽ tính toán mức lương trung bình của 35 năm có lương cao nhất, những năm có lương thấp sẽ bị bỏ qua. Đối với người làm việc dưới 35 năm, sẽ có những năm bị ghi \$0 khi tính mức trung bình. Như vậy thời gian làm việc ngắn, hoặc thời gian làm việc bị gián đoạn, hoặc mức lương không cao đều sẽ làm cho mức quyền lợi An sinh xã hội bị giảm xuống khi về hưu.

6. Xin về hưu sớm. Người xin về hưu có thể nộp đơn để nhận quyền lợi An sinh xã hội bất cứ lúc nào trong khoảng từ 62 tới 70 tuổi. Nộp đơn sớm sẽ lãnh được tiền cho thời gian dài hơn, nhưng mức thu nhập sẽ thấp hơn so với người nộp đơn trễ hơn. Người nghĩ rằng mình sẽ chết sớm ở khoảng 70-75 tuổi họ sẽ nộp đơn để nhận

tiền An sinh xã hội sớm, vì họ cho rằng chờ tới 70 tuổi mới nhận tiền thì đã quá trễ, không được bao nhiêu. Trong khi người có sức khỏe tốt, nghĩ rằng mình sẽ sống tới 80-90 tuổi có khuynh hướng nộp đơn trễ, lúc họ đạt tới 70 tuổi, như vậy họ sẽ nhận được nhiều tiền hơn. Xác định nên nộp đơn lúc nào là vấn đề khó khăn, vì không ai có thể quyết đoán mình sống được tới bao nhiêu tuổi. Dầu vậy, hiện nay có khoảng 60% số người nhận tiền An sinh xã hội là lúc họ đã đạt tới 70 tuổi.

7. Thuế tiểu bang. Có 13 tiểu bang ở Hoa Kỳ đánh thuế lên tiền An sinh xã hội. Cư dân sinh sống ở các tiểu bang này sẽ bị mất một phần phúc lợi do phải nộp thuế cho chính quyền địa phương. Nhiều người đã chuyển đổi chỗ ở tới các tiểu bang không thu thuế trên tiền An sinh xã hội và có chi phí đời sống thấp hơn, như vậy họ có thể sống dễ chịu hơn với mức thu nhập cố định từ an sinh xã hội.

NOCHE FLAMENCA

5/10. Trình diễn nhạc và múa Flamenco với các nhạc sĩ và vũ công của ban nhạc Goya nổi tiếng hàng đầu của Tây Ban Nha

Địa điểm: Moody Performance Hall, 2520 Flora Street, Dallas TX 75201. Điện thoại 214-954-9925.

Giá vé: \$26-\$76.

AUTUMN AT THE ARBORETUM: TEXAS TOWN

21/9 tới 2/11. Trưng bày và bán trên 100,000 trái bí đủ loại và màu sắc cho mùa lễ Halloween, nhà làm bằng bí đỏ. Lễ hội mùa thu với trưng bày lịch sử và đời sống trước đây của cư dân Texas

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218.

Giá vé: \$10-\$16.

LONE STAR CIRCUS: WILD WEST CIRCUS

21/9. Trình diễn xiếc vui với chủ đề về đời sống của thời kỳ "miền Tây hoang dã" ở Hoa Kỳ

Địa điểm: Coppell Arts Center, 505 Travis St, Coppell TX 75019.

Giá vé: \$39

Nói tới tạp chí Văn Học vang danh một thời là phải nhắc tới ngôi nhà của Nguyễn Mộng Giác. Chính tại nơi này tờ tạp chí được hình thành. Và đây cũng là nơi lui tới, sinh hoạt của giới văn nghệ sĩ hải ngoại sau 1975. Nguyễn tôi từ sang Mỹ năm 1995 cũng đã dấn ba lần lui tới ngôi nhà này. Còn nhớ năm 1998, Văn Học đã xuất bản tập thơ *Tôi Cùng Gió Mùa* của Nguyễn và buổi ký tặng sách đã được tổ chức tại nhà NM Giác, với rất nhiều nhà văn nhà thơ tham dự - có Nguyễn Xuân Hoàng, Hải Phương, Rừng Kinh Dương Vương, Phùng Nguyễn, Bùi Bích Hà, Trần Mộng Tú, Đặng Thơ Thơ, Lê Uyên Phương và Lê Uyên, Trúc Chi và Đoàn Thư, Trần Doãn Nho... Không khí sinh hoạt văn nghệ đó, nay không còn nữa. Để hình dung lại một thời, mời các bạn đọc lại bài viết của Trúc Chi về ngôi nhà Nguyễn Mộng Giác ở những năm tháng ấy. NGUYỄN & BẠN HỮU

Báo Văn Học. ở ngôi nhà Nguyễn Mộng Giác

TRÚC CHI

Nếp nhà khiêm tốn nép mình bên một con đường nhỏ yên tĩnh, cạnh một trong những đại lộ náo nhiệt nhất của thị trấn Westminster, mệnh danh là thủ đô của người Việt tị nạn. Tôi muốn nói đến nhà của anh Nguyễn Mộng Giác.

Nhà riêng đã dành mà nó lại còn là trụ sở, là báo quán, là hội quán, là tòa soạn của nguyệt san Văn Học trong suốt 20 năm. Kể ra, cái chuyện một địa chỉ duy nhất mà phải gánh lấy nhiều chức năng của một nhật báo, tuần báo hoặc nguyệt

san không có gì lạ trong sinh hoạt của báo chí Việt Nam ở nước ngoài. Báo mới oe oe cất tiếng, mà lại là tiếng Việt, vốn liếng đầu mà mỗi một lúc lại chạy đi thuê chỗ này chỗ nọ. Cho nên mới có cái sứ mạng... đa năng của địa chỉ! Điều khiến cho nhiều người ngạc nhiên không ít là chính từ ngôi nhà khiêm tốn ấy mà anh Nguyễn Mộng Giác, trong vai chủ bút Văn Học, đã gánh – tôi mượn chữ gánh của Tản Đà – văn và thơ của nhiều anh chị em đi bán nhiều chợ ở khắp năm châu. Và nếu tôi không lầm thì gánh hàng ấy quả có đắt khách. Một bạn văn hiện sống ở Việt Nam và từng là trợ bút của Văn Học, ghé vào nhà anh Nguyễn Mộng Giác trong một chuyến viếng thăm nước Mỹ, đã sửng sốt khi thấy tòa soạn chỉ vón vện một

máy điện thoại, một máy computer trên cái bàn khá rộng kê ở góc phòng khách. Thư ký đã không mà.. loong-toong (1) cũng không nốt. Chỉ có ông chủ bút. Ấy vậy mà ròng rã gần 20 năm trời, báo ra đều đặn hàng tháng, không có số nào trễ.

Ở đây, tôi không có ý định viết về sự khéo léo của anh Giác lúc lèo lái Văn Học qua một thời kỳ mà tâm tư của một số người viết cũng như người đọc, trong cũng như ngoài nước vẫn còn bị dằn vặt, bị tra tấn đến phát điên bởi máu và nước mắt của một cuộc nội chiến khốc hại, khủng khiếp chưa từng thấy trong lịch sử nước nhà. Tôi muốn dành những hàng chữ này cho một thứ sinh hoạt mà tôi xin gọi là bên lề chữ nghĩa của nguyệt san Văn Học. Tôi muốn nói đến những buổi gặp gỡ tại nhà anh

chị Giác giữa một số anh chị em họa, nhạc và văn sĩ, có cũng như không có góp phần của họ vào Văn Học, chưa kể một số bạn đọc và bạn bè từ bốn phương đổ về miền Nam California.

[...]

Ngoại trừ những buổi họp bạn vào những dịp đặc biệt như Tết, Giáng Sinh, Trung Thu vãn vãn, còn các buổi gặp gỡ khác thường vẫn bắt đầu như vậy. Dầm cánh bèo nổi trôi đây đó tình cờ kết thành một cụm ở miền Nam Cali. Rồi thì người này kéo người kia, kẻ kia rủ kẻ nọ, cứ thế mà cái cụm ấy biến thành một mảng bèo dạt vào bến... Giác! Mười mười lăm người là thường. Có khi đông hơn nữa. Nhưng mà, tôi biết, dù có bao nhiêu người bắt thần kéo đến, anh chị Giác cũng sẵn sàng tiếp

đón. Cái quý là ở chỗ đó. Lòng hiếu khách của chủ nhân có khi còn trải rộng ra tận những người hoàn toàn xa lạ, không thiết tha chi với chữ nghĩa của một ai. Không quen biết, nhưng cùng đi với một người bạn của anh chị Giác tất được tiếp đón với tinh thần cởi mở trước lạ sau quen. Mà vợ chồng ông chủ bút có rảnh rỗi gì. Chị Giác là nội tướng giữ thành còn ông chủ bút ngày ngày lái xe đi... làm lại cuộc đời như tất cả mọi người Việt di cư khác sau biến cố năm 1975 hoặc sau những ngày đầy tháng đọa đày đắng trong những trại tù khổ sai mà từ ngữ hoa mỹ gọi là “cải tạo.” (Bên Trung Quốc, người ta gọi là “lao cải”, tiếng gọi tắt của “lao động cải tạo”)

Dĩ nhiên, không phải buổi hội họp nào cũng giống nhau. Nhưng không khí của những lần gặp gỡ khá đông đảo như thế bao giờ cũng thân mật, vui vẻ, có phần ấm cúng nữa là khác. Riêng tôi, mỗi lần ra về, luôn có cảm tưởng là mình đến gặp bà con xa gần trong một gia đình, không cần phải giữ kẽ, giữ miếng. Ăn nói có chi thất thố... thì cũng là chỗ anh em với nhau cả! Được như vậy, cũng nhờ ở chỗ không ai bảo ai mà anh chị em đều lịch sự hiểu ngầm luật chơi, tuy rằng đây là một thú luật... bất thành văn, theo đó

thì không đụng đến tác phẩm của người có mặt trong cái phòng khách rộng rãi ấy. Tôi đã từng đến chung vui với anh chị em trợ bút cho Văn Học trong mấy chục buổi họp bạn trong mười mấy năm ròng rã. Tôi chưa bao giờ thấy có một vụ xích mích xảy ra vì có người này quên mất chữ “thận trọng” trước khi phát ngôn về tác phẩm của người kia. Đó là một trong nhiều lý do giúp cho nhóm sinh hoạt này được bền bỉ. Ít ra là bền trong thời kỳ anh Giác còn làm chủ bút. Về sau này, kể từ lúc sức khỏe

anh Giác suy kém đi, hoàn cảnh có khác, thì tiếng cười nói chuyện trò của anh chị em viết lách cũng thưa và lặng dần đi trong cái phòng khách đặc biệt ấy.

[...]

Thường, anh chị em vẫn gặp nhau vào chiều Thứ Bảy hoặc chiều Chủ Nhật. Lý do giản dị là vì dạo ấy ai cũng còn đi làm, kể cả chủ nhân. Bước vào nhà, chưa kịp bắt tay ai thì đã bắt ngay được cái hương thơm sả của nồi bún bò mà chị Giác khiêm nhượng gọi là “dã chiến”. Hữu “sả” tự

nhiên hương mà! Gọi là “dã chiến” nhưng tôi thấy nó đậm đà và... Huế đặc biệt. Tôi không muốn tả cái ngon vì “ngon” là một thứ mà không... bút nào tả xiết được, nhất là ngon bút cùn của tôi. Chỉ biết rằng, so với cái chuyên nghiệp trong nhiều hiệu ăn ở vùng Quận Cam tôi bún bò nghiệp dư của... Văn Học quả có trội hẳn. Bên cạnh bún bò vẫn có thêm nhiều món Nam và Bắc, hoặc của bạn bè “đóng góp cho vui” hoặc do chị Giác làm lấy. Đã đành, ai cũng nghĩ rằng trong một dịp như vậy, gặp nhau là quý rồi, chuyện ăn uống không quan trọng lắm. Nhưng chả gì thì người Việt di cư vẫn còn là... người Việt Nam, cho nên, đã nói đến dịp này dịp khác, tất không thể không đả động đến chuyện ăn uống.

Sực nhớ có lần một người bạn thân rủ vợ chồng tôi và hai cặp khác nữa đến nhà ăn cơm nhân một dịp nào đó, tôi quên mất. Quen miệng, tôi nói:

- Chỗ anh em với nhau, đừng bày vẽ chi cho mệt.

Bạn tôi quay sang nói với vợ:

- Thì cũng phải có gì cho nó vui chứ. Phải không em? Chẳng lẽ dọn cơm với cà à. Bạn của mình đâu phải là Lưu Bình mà phải khích bác gì. Mà thật ra thì mùa này ở Mỹ cũng chưa có cà. Còn tụi mình nay đã đến cái tuổi mà thích gì thì làm,

Nguyễn Mộng Giác

không thích thì thôi. Sức mấy mà ai khích ai được. Báo trước với các anh các chị là sẽ có cả cá đấy. Được không em?

Dĩ nhiên là được! Ấy, nó vậy đó. Họp bạn ở Văn Học cũng không tránh được cái “tinh thần” ấy. Khi nói lướt qua chuyện ẩm thực ở Tòa Soạn Văn Học, chỗ dụng tâm của tôi không ngoài điều sau đây: xét cái đầy đủ của thức ăn thức uống dù có lần anh chị Giác chỉ có được một buổi sáng để chuẩn bị, ai cũng phải đồng ý rằng đôi vợ chồng này rất quý bạn. Họ niềm nở, giản dị và chân thành trong cung cách tiếp đón bạn bè. Không phải ngẫu nhiên mà một số đồng anh chị em luôn giữ được thiện cảm với gia đình ấy sau hàng chục năm trời quen biết, sau nhiều buổi chuyện trò kéo dài đến hàng giờ nếu không hẳn là suốt ngày với anh chị Giác. Cái chân tình này đã tạo ra một loại

quan hệ đặc biệt giữa Văn Học và các trợ bút. Ngoài quan hệ đó, còn có một điều tôi tạm gọi là “không khí thân mật” nó tỏa ra giữa nhiều người có lui tới báo quán. Và tôi nghĩ quan hệ đặc biệt và không khí thân mật ấy hẳn có ảnh hưởng đến động cơ khuyến khích một số anh chị em văn hữu sáng tác và gửi bài đến Văn Học. Dĩ nhiên điều này vị tất đã đúng với tất cả mọi người, nhất là đối với những người không cư ngụ tại miền Nam California.

Mà những buổi họp bạn ấy quả có vui và dễ thương thiệt. Thường thì cứ chừng năm sáu giờ chiều là đã đông đủ cả. Tuy đông người nhưng phòng khách rộng mà cơm nước dọn theo kiểu buffet-dinner. Lấy thức ăn đã bày sẵn trên bàn, xong rồi kéo ghế ngồi chung với vài người khác đã đến trước. Có chỗ trống là xông vào góp

chuyện. Không có chiếu trên chiếu dưới, vốn là một điều tối kỵ trong sinh hoạt giữa người sáng tác với nhau. Có nhường nhau là nhường một câu nói chưa hết ý hoặc nhường một bước vì tuổi tác theo như tập tục cổ truyền thôi. Mà kể cũng không có chi lạ, trong giới văn nghệ sĩ, không làm gì có cái chức vị nào cả. (Tôi đang nói về sinh hoạt giữa anh chị em sáng tác hiện sống ở ngoài nước.) Nói hết chuyện, kéo ghế qua một nhóm khác lại cũng có người vừa đứng dậy để đổi chỗ. Ăn uống kiểu này cũng có cái được tính của nó. Nó chặn được nguy cơ của bệnh độc thoại. Hễ có ai nói hơi nhiều về những điều vô bổ, mình chỉ lễ phép đứng dậy đi lấy thêm một cái cánh gà chiên hoặc kiếm thêm một ly rượu vang nữa, mà cố ý trây ra cho lâu lâu một chút. Mất môi trường và đối tượng, vì

khuẩn độc thoại không còn tác hại được nữa. Nhân thể rồi tôi nói qua về cái hay của kiểu ăn buffet-dinner chứ thật ra thì tôi biết các anh chị em đến chung vui không có ai mắc phải chứng nói dai mà bệnh nhân điển hình là Fidel Castro.

Không có người độc thoại nên mọi người đều có dịp nói, nếu muốn. Thôi! Tha hồ! Đủ mọi thứ chuyện. Chuyện bên nhà. Chuyện ở Mỹ. Chuyện năm châu. Chuyện bảy biển. Chuyện trên trời. Chuyện dưới đất. Chuyện đã qua. Chuyện sẽ tới... Ít khi có người đề cập đến văn chương chữ nghĩa. Thật ra thì thỉnh thoảng cũng có dăm lời bình luận về một đôi tác phẩm ngoại ngữ mới xuất bản, thường là sách bên Pháp bên Gia Nã Đại vì có người vẫn giữ thói quen theo dõi tình hình sách tiếng Pháp. Ai đọc được gì hay giới thiệu cho người khác. Còn các

Từ trái: Hoàng Khởi Phong, Lê Uyên Phương, Khánh Trường, Mai Thảo, Phan Ni Tấn, Trần Duy Đức, Nguyễn Mộng Giác

phong trào hoặc trào lưu văn học – vốn là chuyện quan trọng đối với giới cầm bút – thì không có ai bàn đến cả. Kể cũng dễ hiểu: nghiên cứu trong hai lĩnh vực này là chuyên môn của các nhà phê bình văn học hoặc của các giảng viên trong đại học. Theo tôi biết, người sáng tác – như đa số anh chị em thường lui tới Văn Học- dĩ nhiên cũng theo dõi các trào lưu văn học trên thế giới nhưng mà theo dõi vì tò mò nhiều hơn là vì muốn học hỏi để viết cho “hợp” hoặc cho “kịp”... người ta. Chẳng hạn ít có ai ngay từ lúc ngồi vào bàn lại tự nhủ rằng mình sẽ viết một quyển tiểu thuyết

theo kiểu hiện đại hoặc hậu hiện đại.

Tôi đông dài trong đoạn trên đây cốt để nêu ra điều này: anh chị em viết lách khi ngồi với nhau, không nói về chuyện... viết lách. Họ cũng là người thường như mọi người vậy thôi. Ngoài giờ làm việc ít có ai nhắc đến công việc của mình. Nếu có nói về văn nghệ thì thường là những giai thoại, những mẩu chuyện vui về một tác phẩm hoặc tác giả nào đó. Nhưng không phải vì vắng bóng chuyện chữ nghĩa mà không khí lại tẻ nhạt. Dĩ nhiên tôi không nghe hết được tất cả những gì mà mọi người trao đổi với

nhau trong một buổi tối, nhưng tôi biết có nhiều chuyện chắc chắn là vui. Bằng chứng là trong bếp – nơi các bạn phái nữ tùm tùm với nhau bên một cái bàn dài – cũng như trong phòng khách, lâu lâu lại nghe nhiều tiếng cười giòn tan...

Ồ... những tối Thứ Bảy vui vẻ... những chiêu Chủ Nhật nhộn nhịp... mới đây mà xa quá rồi. Một vài cái bóng lướt qua trong trí nhớ: Mai Thảo tay ly rượu tay điều thuốc, Lê Trọng Nguyễn với giọng cười sảng khoái của anh, cái im lặng hiền lành của Nghiêm Xuân Hồng, dáng ngồi hầu như

bất động của Trần Đình Quân, ánh mắt nghịch ngợm của Nghiêu Đề ... Bạn bè còn lại nay cũng ít có dịp gặp nhau. Người thì đường đi lại tuổi già thêm nhác, kẻ thì lá lá rơi nằm bệnh mấy tuần mưa. Đã thấy thấp thoáng tên của một đôi người ở trang bìa đôi tập hồi ký, tuyển tập, nghĩa là người ta đã gác bút rồi, quy ẩn rồi. Thành thử, những buổi chung vui với anh chị em văn nghệ nay nhớ đến, quả có quý thật. Nghĩ đến, cứ tiếc mãi!

TC-NGUỒN: DA MÀU

[1] loong-toong là tiếng gọi đùa để chỉ người tùy phái trong một công sở, do chữ *planton* trong tiếng Pháp mà ra.

giữ trẻ ...
share phòng ...
sang tiệm ...
tìm thợ ...

tre

cái gì cũng có, mà sao thiếu món chuột rang muối vậy ta?

PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT...

Mở rộng không gian

Làm thế nào để có thêm không gian mà không cần coi nới xây cất thêm căn nhà hiện có của bạn? Mời bạn tham khảo những mẹo hữu ích từ các nhà thiết kế chuyên nghiệp dưới đây.

■ **Mở rộng không gian nội thất ra ngoài trời.** Chúng ta thường nghĩ nhà của và không gian ngoài trời tách biệt nhau. Thực tế là sân sau nhà bạn có thể giúp ích khi cần thêm không gian mong muốn vào nội thất. Bạn có thể tạo một nhà bếp, phòng ăn hay family room ngoài trời bằng cách mua thêm đồ nội thất hoặc ngoại thất mà không cần phải xây thêm phòng mới. NGUỒN: APARTMENT THERAPY

■ **Lưu trữ, sắp đặt đồ đặc thông minh.** Nguyên nhân khiến căn nhà của bạn trông nhỏ hơn là vì có quá nhiều đồ đặc và sắp đặt sai cách. Đây là lúc bạn cần nghĩ lại về cách lưu trữ và lựa chọn đồ đặc của mình. Có thể tăng thêm không gian bằng cách tận dụng mọi bức tường và khéo léo sắp xếp đồ đặc trong phòng. Đầu tư vào đồ nội thất đa năng giúp phòng ốc được thông thoáng, gọn gàng hơn.

NGUỒN: DESIGN CAFE.

■ **Tận dụng không gian lãng phí.** Hãy xem lại cách bài trí căn nhà của bạn. Có khoảng hành lang hay góc phòng nào hiện bỏ trống không dùng tới. Với một vài thay đổi nhỏ như sơn mới, đặt thêm đèn, ghế hay chậu cây bạn sẽ có một không gian mới để nghỉ ngơi và thư giãn. NGUỒN: ECO CLUB.

■ **Thêm không gian trong vườn.** Một giàn che nắng pergola với màn rèm hay giàn hoa leo trong vườn sẽ là không gian thư giãn ngoài trời lý tưởng, đặc biệt vào những ngày nắng ấm. Ngoài việc nâng cao phẩm chất cuộc sống, một giàn hoa được thiết kế đẹp có thể giúp tăng giá trị căn nhà của bạn. NGUỒN: PINTEREST.

■ **Sử dụng không gian phía trên hoặc dưới căn nhà.** Nếu có tầng hầm hoặc gác xép, bạn có thể biến nơi đây thành bất cứ căn phòng nào mà bạn cần như phòng ngủ cho khách, family room, quầy bar...với chi phí và thời gian ít hơn nhiều so với việc xây mới. NGUỒN: PINTEREST.

■ **Tạo không gian mới với cửa trượt (sliding door).** Cửa trượt và cửa gập rất hữu ích, giúp tạo sự riêng tư, phân chia và tối ưu hóa không gian mà không cần mở rộng về mặt vật lý. Cửa gập có thể nhanh chóng biến tủ quần áo thành một phòng ngủ, phòng làm việc hay phòng đọc sách nhỏ. NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

Robot đa dụng

Robot vẫn tiếp tục phát triển mạnh không chỉ ở Hoa Kỳ mà còn ở nhiều nước khác trên thế giới. Mới đây, công ty 1X ở Na Uy đã giới thiệu một robot mới có tên là Neo Beta có khả năng làm việc trong các hãng xưởng hoặc làm việc trong nhà.

Neo Beta có chiều cao 1.65m (5.41 feet), cân nặng 30 kg (66 pound), có thể nâng vật nặng 20kg (44 pound) khi dọn dẹp nhà cửa hay đi mua sắm. Robot này có thể chạy với tốc độ 12km/giờ (7.5mph), nhưng thường đi với tốc độ 4km/giờ (2.5mph). Mỗi lần sạc điện nó có thể hoạt động khoảng 4 tiếng. Bề ngoài robot trông giống như người thường với khuôn mặt hình bầu dục, mặc quần áo, dáng vẻ mạnh mẽ thể thao, có bàn tay 5 ngón không giống lắm với ngón tay người nhưng có thể cầm nắm đồ vật bình thường. Neo được trang bị trí tuệ nhân tạo và sẽ hiểu biết thêm dần theo thời gian nhờ tự học. Người ta giao tiếp với Neo bằng tiếng nói và nó còn có thể nhận biết môi trường chung quanh vì vậy làm được nhiều việc như người.

Công ty cho biết sẽ sản xuất hàng loạt loại robot này trong thời gian ngắn sắp tới và sẽ bán với giá “không cao hơn giá một chiếc xe hơi”.

Xe đạp điện chở hàng

Ở rất nhiều nước trên thế giới, xe đạp điện đã trở thành phương tiện di chuyển phổ biến. Đặc biệt ở các thành phố lớn ở Âu Châu, số xe đạp điện còn nhiều hơn số xe hơi. Sử dụng xe đạp điện vừa tiết kiệm chi phí, vừa tránh được ô nhiễm.

Hãng Heybike mới đây đã giới thiệu một loại xe đạp điện có tên là Hauler dùng “thay thế” cho xe hơi. Đây là kiểu xe có thùng ở phía sau có thể chứa tới 440 pounds (200 kg). Xe chạy bằng động cơ điện 1400 watts và có thể chạy xa tới 85 miles (136 km) cho mỗi lần sạc. Xe có thể chạy với tốc độ 28mph (45km/h) và hộp số với 7 số để giúp xe hoạt động dễ dàng trong mọi tình huống. Phần sau xe có khung để có thể lắp ghế ngồi chở người, hoặc lắp kệ chở hàng hóa khi cần.

Xe còn có hệ thống nhún thủy lực để giúp xe chạy êm ái trên mặt đường không bằng phẳng. Thang xe dạng đĩa cũng hoạt động bằng thủy lực. Hệ thống đèn trước và sau tự tắt mở tùy theo độ sáng bên ngoài. Đèn sau cũng sáng lên khi đạp thắng.

Xe sẽ được bán vào tháng 10 sắp tới với giá \$1,499.

Đừng khen chê

Khen chê ai cũng được chứ khen hay chê ... vợ bạn có ngày bị đám giỗ sớm. Tin từ trong nước cho hay, vài người bạn tại Quảng Ngãi đang nhậu thì vợ chủ nhà đi làm về. Một người trong bàn buột miệng chê vợ chủ nhà "vừa già vừa xấu". Nổi nóng, chủ nhà xách dao lụi thẳng bạn (vô duyên) một nhát. Vậy là một "em" vào bệnh viện và một "em" vào tù vì cái tật khen chê (bậy bạ).

Không mày đố thầy

Một thầy giáo thể dục kiêm huấn luyện viên football tại Laredo, Texas đi kiếm "em út". "Thầy" đưa "em" tờ \$100, chưa kịp "mần ăn" gì đã bị "em" chạy mất tiêu nên gọi báo cảnh sát chuyện bị quỵ tiền. Không mày đố thầy làm nên (cơm cháo) gì, đã vậy còn bị cảnh sát bắt vì tội mua dâm và bị nhà trường "treo giò".

Thực tập sớm

Một người đàn ông tại Áo bị tai nạn và đưa vào bệnh viện cấp cứu. Bác sĩ giải phẫu chính đã chỉ cho con gái mình mới 13 tuổi khoan hộp sọ trước khi ông bắt đầu việc giải phẫu. Ca mổ thành công tuy nhiên sự việc bị tiết lộ nên vị bác sĩ và cả nhóm phẫu thuật bị bệnh viện cho nghỉ việc. Gì mà nôn nóng dữ vậy không biết, để con vào trường y đã cho thực tập.

Hoàng Hải Thủy sinh 1933 tại Hà Đông và mất ngày 6 tháng 12 năm 2020 tại Hoa Thịnh Đốn.

Bút hiệu: Công Tử Hà Đông, Ngụy Công Tử, Con Trai Bà Cả Đới, Hạ Thu, Hồ Thành Nhân, Văn Kỳ Thanh, Dương Hồng Ngọc, Triều Đông, Người Sài Gòn.

Đã xuất bản: Vũ Nữ Sài Gòn, Tây Đục Tây Cái, Chiếc Hôn Tử Biệt (tái bản với tên Đêm Vĩnh Biệt), Nổ Như Tạc Đạn, Yêu Lắm Cần Đau, Bạn và Vợ, Mối Thắm Nửa Đời, Người Vợ Mất Trí, Định Mệnh Đã An Bài, Kiều Giang (phóng tác từ tác phẩm Jane Eyre của Charlotte Bronte), Gái Trọ, Đỉnh Gió Hú (phóng tác từ Wuthering Heights), Như Chuyện Thần Tiên (Scorpion Reef), Điệp Viên 007 Thấy Nô (phóng tác từ Dr. No), Máu Đen Vàng Đỏ (phóng tác) v.v.

Chả cá Lý Trần Quán

HOÀNG HẢI THỦY

Sài Gòn, Thủ Đô Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa, có đặc điểm là “*không người Việt nào biết cái tên Sài Gòn từ đâu mà ra, tại sao Sài Gòn lại có tên là Sài Gòn, Sài Gòn nghĩa là gì?*” Nhiều người tìm hiểu nguồn gốc cái tên Sài Gòn, nhiều người giải nghĩa cái tên Sài Gòn, nhưng cho đến nay tất cả đều chỉ là giả thuyết — người cho Sài Gòn xuất từ cái tên Sai Pregor: Rừng Gòn của người Miên, người bảo Sài Gòn do tiếng Tây Cống: đất dăng cho Tây, của người Tàu, tiếng Tàu là Đề nại — giả thuyết nào cũng khập khiễng, không có giả thuyết nào đáng tin.

Sau khi Thực dân Pháp đến, nước ta mới có Sài Gòn. Người Pháp lập Thành phố Sài Gòn năm 1865. Chỉ mới 150 năm ta có Sài Gòn, lịch sử Việt đã mờ mờ về cái tên Sài Gòn, nói chi đến vài trăm năm nữa. Nghìn năm sau sẽ không bao giờ người Việt Nam biết Sài Gòn nghĩa là gì, tại sao lại có tên Sài Gòn.

Đặc điểm thứ hai của Sài Gòn là tên những đường phố Sài Gòn, thoát đầu, đều do người Pháp đặt. Trước năm 1956, 1 triệu người Sài Gòn thì 1 triệu 574,890 người không biết những cái tên Charner, Bonard, Galliéni, Paul Blanchy, Colonel Boudonnet, Colonel Grimaud, Général Lizé, Kitchener, Jaureguiberry là ai, từng làm gì ở Sài Gòn, sống chết hồi nào. Tất cả những tên đường phố Sài Gòn — từ ngày có Sài Gòn đến Tháng 3, 1955 — đều là những tên người lạ hoắc.

Ngày 22 Tháng Ba, năm 1955 Chính phủ Ngô Đình Diệm — khi ấy ông Ngô Đình Diệm còn là Thủ Tướng — làm cuộc đổi tên những đường phố Sài Gòn. Một Ủy ban lo việc đổi tên đường được thành lập ở Tòa Đô Chính Sài Gòn, thời ông Đô Trưởng Nguyễn Phú Hải. Tôi không biết thành viên ủy ban ấy là những ai, ai là Chủ tịch, tôi thấy ủy ban làm việc thật hay, lấy tên những danh nhân đặt tên cho những đường phố Sài Gòn thật

đúng, công bằng, gần như không có thiếu sót, không có khuyết điểm nào đáng kể. Sẽ có nhiều trang SÀI GÒN VANG BÓNG viết về những tên đường Sài Gòn Xưa.

Việc đổi tên đường Sài Gòn là việc làm nói lên chuyện Sài Gòn trở thành thành phố của người dân Việt Nam. Trước năm 1956, Sài Gòn, với những tên đường toàn tên người Pháp, là của người Pháp. Nói cách khác, nhẹ hơn, trước năm 1956 người Pháp làm chủ Sài Gòn, từ năm 1956 Sài Gòn là của người Việt, Sài Gòn là thành phố của người Sài Gòn.

Từ Tháng Ba năm 1955, Sài Gòn có những đường *Hai Bà Trưng, Nguyễn Huệ, Lê Lợi, Lê Lai, Lê Thánh Tôn, Trần Hưng Đạo, Phạm Ngũ Lão, Huyền Trân Công Chúa, Nguyễn Du, Tản Đà, Tú Xương, Cao Bá Quát, Nguyễn Khuyến, Nguyễn Bình Khiêm, Trần Cao Vân, Phan Thanh Giản, Phan Đình Phùng, Phan Bội Châu, Cao Thắng, Đinh Công Tráng, Đồ Chiểu, Nguyễn Thái Học, Ký Con, Cô Giang, Cô Bắc, Bùi Thị Xuân, Bà Huyện Thanh Quan, Đoàn Thị Điểm, Hồ Xuân Hương, Sương Nguyệt Anh, Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Nguyễn An Ninh, Huỳnh Thúc Kháng, Tiểu La*. Nhiều nữa, không thể kể hết trong một trang báo. Từ năm 1956 đến năm 1975, ta hỏi 1 triệu người Sài Gòn thì có 999,999 người biết những danh nhân được đặt tên đường đó là ai, từng làm gì cho đất nước, cho dân tộc; dân Sài Gòn quen biết, yêu kính những danh nhân ấy.

Thế rồi bọn Bắc Cộng vào Sài Gòn. Bắt buộc bọn Nga Cộng đổi tên thành phố Saint Peterburg ra Leningrad, bọn Bắc Cộng đổi tên Sài Gòn ra tên Hồ Chí Minh, chúng đưa một lô tên Việt Cộng lên

những bảng tên đường Sài Gòn. Tình trạng người Sài Gòn xa lạ với những tên người-tên đường những năm 1930, 1940, 1950 lại xảy ra sau năm 1975.

Sau năm 1975, nếu ta hỏi 1 triệu người dân Sài Gòn:

– Võ thị Sáu, Mạc thị Bưởi, Nguyễn thị Minh Khai, Lê thị Hồng Gấm, Nơ trang Long. Hoàng văn Thụ, Huỳnh văn Bánh, Nguyễn văn

Đậu là ai?

Sẽ có 1 triệu 999,999 người Sài Gòn trả lời:

– Những thằng cha cà chớn, những con mẹ cà cháo. Tôi đâu có biết chúng là ai! Tôi chỉ biết chúng là bọn Việt Cộng.

Tôi vừa kể 3 đặc điểm của Sài Gòn:

1. Không ai biết tên Sài Gòn từ đâu ra, Sài Gòn nghĩa là gì.

2. Trong 25 năm, hai lần Sài Gòn đổi tên đường: lần 1 năm 1955, lần 2 năm 1975.

3. Hai lần, thời Pháp bảo hộ, và thời Bắc Cộng đàn áp, bóc lột, người Sài Gòn không biết những nhân vật được đặt tên đường là ai, từng làm gì.

Hôm nay tôi chọn trong thành phố Sài Gòn trước 1975 hai đường:

1. Đường Lý Trần Quán, Tân Định, tên Pháp trước năm 1956 là đường Barbier.

2. Đường Lê Quý Đôn, Quận 3, tên Pháp trước năm 1956 là đường Barbé.

Mời quý vị đọc chuyện đời tư của hai nhân vật Lý Trần Quán, Barbé.

Năm xưa, năm xưa...

Chiều nay ở xứ người, nhớ lại, cứ tưởng như chiều hôm qua...

Rời cửa chợ Tân Định, tôi đi trên đường Trần Văn Thạch bên chợ. Bác sĩ Trần Văn Thạch bị Việt Minh, tên trước năm 1960 của bọn Việt Cộng ác ôn, bắn chết ở Sài Gòn năm 1945. Mãi đến năm 2007 ở Hoa Kỳ, nhờ Bác sĩ Trần Ngươn Phiêu kể trong hồi ký của ông, tôi mới biết tên Việt Cộng Trần Văn Giàu là tên giết ông Trần Văn Thạch. Thi sĩ Đinh Hùng ở đường Trần Văn Thạch từ năm 1956 đến sau ngày ông qua đời năm 1968, bà vợ ông dọn nhà sang ở bên Khánh Hội. Trước năm 1955 tên tiếng Pháp của đường Trần Văn Thạch, Tân Định, là đường Vassoigne.

Trên đường Trần Văn Thạch, qua rạp Xi-nê Moderne, tôi đến đường Lý Trần Quán, đường này từ đường Hiền Vương — tên tiếng Pháp là Mayer — đến đường Trần Văn Thạch, tên tiếng Pháp của đường Lý Trần Quán là đường Barbier.

Đây là chuyện về nhân vật Lý

Trần Quán được ghi trong tác phẩm *Hoàng Lê Nhất Thống Chí*.

Năm Bính Ngọ, quân Tây Sơn đánh vào thành Thăng Long. Đoàn Nam Vương Trịnh Khải chạy lên Sơn Tây, bị bắt, dùng dao đâm cổ tự tử. Lý Trần Quán có can dự vào việc chúa Trịnh Khải bị bắt. Trước khi kể chuyện Lý Trần Quán-Trịnh Khải, tôi viết về tiếng “*Chúa*” trong ngôn ngữ Việt ta.

Người Tàu có hai tiếng “*đế*” và “*vương*”, ta theo người Tàu, dùng hai tiếng “*đế, vương*”, nhưng ta chỉ có một tiếng “*vua*” để gọi cả hai tiếng “*đế, vương*”; như đời Trần Vua là Hoàng Đế phong cho ông Trần Quốc Tuấn là Hưng Đạo Vương, đời Nguyễn Vua Tự Đức là Đại Nam Hoàng Đế, phong tước Vương cho các ông Tùng Thiện Vương, Tuy Lý Vương. Tôi chắc tiếng “*Chúa*” có trong ngôn ngữ nước ta từ đời Vua Lê, Chúa Trịnh. Vua Lê phong “*Vương*” cho các ông Tể Tướng họ Trịnh, dân không thể gọi Vua Lê là Vua mà cũng gọi các ông tước Vương họ Trịnh là Vua, nên dân gọi các ông Trịnh Vương là Chúa. “*Chúa*” là tiếng Việt của tiếng “*Chữ*”. “*Thiên Chủ — Chủ Trời — ta gọi là Thiên Chúa, Chủ nhật: Chúa nhật, Chủ Công — nôm na là Ông Chủ — các ông Việt dịch truyện Tam Quốc Chí gọi là “Chúa Công”. Tiếng Chúa có nhiều quyền uy hơn tiếng Chủ. “Văng Chúa nhà, gà mọc đuôi tôm” nguyên là “Văng chủ nhà, gà mọc đuôi tôm”. “Văng Chúa nhà” nghe hay hơn là “Văng Chủ nhà”. Như “Ăn cơm Chúa, múa tối ngày, Bà Chúa đứt tay, ăn mày đổ ruột, Chồng Chúa, vợ tôi, Nợ như Chúa Chôm, Trạng chết Chúa cũng ra ma. Dưa gang đổ đất thì cà đổ trơn.”*

Cùng trường hợp đó, người Tàu có trâu và bò nhưng chỉ có một tiếng

“*ngưu*” để gọi cả trâu và bò. Vì vậy người Tàu có tiếng thanh ngưu, thủy ngưu: ngưu xanh, ngưu nước để gọi trâu, có hoàng ngưu: ngưu vàng để gọi bò, bò lông màu vàng.

Đoàn Nam Vương Trịnh Khải bỏ kinh đô Thăng Long, chạy lên Sơn Tây, Chúa không còn quân đội, chỉ còn một số người theo hầu. Lý Trần Quán đang giữ một chức quan ở Sơn Tây, ra đón Chúa, rồi sai một học trò của ông là Nguyễn Trang bảo vệ Chúa, đưa Chúa đi trốn. Ông không cho Nguyễn Trang biết người ông sai hẳn đưa đi là Đoàn Nam Vương. Trang bắt Chúa Trịnh giao cho quân Tây Sơn.

Hoàng Lê Nhất Thống Chí. Truyện Sử. Ngô Gia Văn Phái viết.

Quán từ biệt Chúa, trở về nhà riêng. Còn Trang thì cùng bọn thủ hạ đi bảo vệ Đoàn Nam Vương, nhưng Trang lại đưa Chúa về nhà riêng của hắn, tra hỏi Chúa:

– Ông là Đoàn Nam Vương thì nói thực đi. Ông giấu tôi, có chuyện gì xảy ra, đừng trách tôi.

Chúa nói:

– Sao anh lại đoán xằng như vậy? Ta là quan Tham Tụng Bùi Huy Bích.

Trang nói:

– Ông đừng nói dối. Cái bộ điệu Chúa tôi nửa kín, nửa hở của các ông tôi thấy rồi. Ông mà không phải là Đoàn Nam Vương thì còn là ai nữa. Chuyện đế vương còn mất là chuyện thường, tôi khuyên ông nên chịu hàng đi, cho đỡ khổ thân, trước sau gì ông cũng bị bắt.

Chúa nổi giận:

– Ta là Đại Nguyên Soái Đoàn Nam Vương. Ta chết là do mệnh trời. Mày muốn làm gì thì làm.

Trang cho người đi báo với quân

Tây Sơn. Tất cả những người đi theo Chúa đều bị bắt giữ.

Quán nghe tin có biến, đến chỗ Chúa bị giam giữ, quỳ lạy, rập đầu xuống đất, nói:

– Làm Chúa đến nỗi này là tội của tôi.

Chúa Trịnh an ủi:

– Khanh nào có tội gì.

Quán lạy rồi lui ra, nói với Trang:

– Chúa là Chúa chung của mọi người. Chúa là Chúa của ta mà cũng là Chúa của anh, ta là thầy học của anh, ta từng dạy anh vua tôi nghĩa lớn, sao anh nỡ phản Chúa?

Trang nói:

– Tại sao ông không cho tôi biết ông ấy là Đao Nam Vương, nếu ông nói, tôi có thể từ chối việc ông bảo tôi làm. Nếu tôi đưa ông ấy trốn thoát, người Tây Sơn biết chuyện, đời nào họ để cho tôi được sống? Khi ấy ông có thể giảng nghĩa vua tôi để cứu tôi khỏi chết không? Sợ Chúa, sợ Thầy không bằng sợ Giặc, yêu Chúa không bằng yêu thân mình. Ông đừng nói lời thôi.

Khi Chúa bị Trang giải đi, Quán quỳ bên đường, lạy, khóc, kêu lớn:

– Trời ơi...! Tôi giết Chúa tôi...!

Chúa đứng lại, nói lời an ủi:

– Lòng trung của khanh “cô” đã biết, khanh đừng tự oán như thế.

Trên đường đi, trời nắng, Chúa Trịnh được cho vào ngồi nghỉ trong một quán nước bên đường. Chúa vớ được con dao của nhà hàng, cầm dao đâm vào cổ. Trang giằng được dao. Vết thương không lớn, Chúa dùng ngón tay móc cho vết thương lớn ra. Một lúc sau, Chúa đòi uống nước lạnh. Trang lấy nước cho Chúa uống. Chúa uống xong là gục xuống chết. Trang khiêng xác

Chúa đến nộp cho quân Tây Sơn. Xác Chúa bị phơi ở cửa Tuyên Vũ thành Thăng Long cho mọi người thấy. Ngày Chúa Trịnh Khải chết là ngày 26 Tháng Sáu năm Bính Ngọ, 1786.

Quán đưa tiễn Chúa đến Hạ Lôi, ông ở lại đó mà không về nhà. Ông nói với ông chủ nhà trọ:

– Bề tôi mà làm hại vua, tội đáng chết. Nếu tôi không chết, không lấy gì tỏ được lòng tôi với Trời Đất. Nhờ ông giúp tôi: mua cho tôi một cỗ quan tài, mười vuông vải trắng, để tôi làm theo cái chí của tôi.

Chủ nhà hết sức can ngăn, Quán nói:

– Tôi đã muốn chết thì không thiếu gì cách chết. Ông nên giúp cho tôi được chết đường hoàng, sạch, đẹp. Tôi chịu ơn ông.

Biết không thể ngăn Quán, chủ nhà đành làm theo lời Quán. Quán nhờ người đào cái huyệt, cho quan tài xuống huyệt, xé vải trắng làm khăn và dây lưng. Quán chít khăn trắng, thắt dây lưng, quỳ hướng về phía Nam, lạy hai lạy, rồi xuống huyệt, nằm vào quan tài, bảo chủ nhà đập nắp lại rồi lấp đất.

Đã nằm trong quan tài, Quán nói lời cuối:

– Tôi có câu này, ông nói giùm với con cháu tôi:

*Tam niên chí hiếu dĩ hoàn.
Thập phần chi trung vị tận.*

Nhờ ông bảo con cháu tôi viết hai câu ấy mà thờ tôi.

Lại nói:

– Đa tạ ông chủ. Vĩnh biệt ông.

Chủ nhà và 5, 6 người nhà cùng sụp lạy Quán trước huyệt, rồi đập nắp áo quan, lấp đất. Hôm ấy là ngày 29 Tháng Sáu năm Bính Ngọ, 1786, sau khi Chúa Trịnh Khải

chết hai ngày.

Lý Trần Quán người làng Văn Canh, huyện Từ Liêm, đỗ tiến sĩ khóa Bính Tuất, 1766, tính nết giản dị, chất phác, rất hiếu thảo. Trong khi chịu tang mẹ, Quán làm lều ở bên mồ 3 năm liền, không ăn thịt cá, thân xác gầy rạc, chỉ còn da bọc xương.

Ông thường nói:

– Những việc ta làm trong đời ta chỉ có 3 năm chịu tang là gần với đạo làm người.

Tam niên chí hiếu dĩ hoàn.

Thập phần chi trung vị tận.

Đạo hiếu 3 năm đã trọn.

Chữ trung mười phần chưa xong.

Đây là chuyện ông Lý Trần Quán, người có tên đường ở khu Tân Định, Sài Gòn. Ông chết vì Chúa Trịnh, ông không chết vì nước. Cái chết của ông có màu sắc Quân Tử Tầu. Qua mấy ngàn năm lịch sử phong kiến Tầu, có nhiều ông Quân Tử Tầu chết những cái chết nếu không lảng nhách thì cũng lảng xẹt. Nhưng vì những cái chết lảng ấy tên tuổi các ông được ghi trong lịch sử. Xong không thấy có ông Quân Tử Tầu nào chết cái chết ly kỳ như ông Quân Tử Việt Lý Trần Quán.

Còn sống, tự vào nằm trong quan tài, cho người lấp đất, chịu ngạt thở cho đến chết. Khó lắm. Ai làm được như thế? Chỉ có ông Việt Nam Lý Trần Quán. Trung với Chúa là trung với Vua, đời xưa trung với vua là trung với nước, trung với dân. Người đời sau kính trọng ông Lý Trần Quán vì lòng trung của ông, lấy tên ông đặt tên đường. Giặc Cộng vào Sài Gòn, bỏ tên đường Lý Trần Quán, thay vào đó là cái tên Mụ Việt Cộng Thạch thị Thanh, người Miền.

Với tôi, đường Lý Trần Quán mãi

mãi là đường Lý Trần Quán, năm 1954 tôi hai mươi tuổi, tôi và người yêu đến đường Barbier ăn Chả Cá Sơn Hải, ăn phở, ăn miến gà Nhà hàng Ngọc Sơn; năm 1970 tôi bốn mươi tuổi, tôi và vợ tôi đến đường Lý Trần Quán ăn Chả Cá Sơn Hải, — Ông chủ tiệm Sơn Hải tôi quên tên, từng làm Steward Air France, Sơn Hải Chả Cá còn có món Ốc Hấp Lá Gừng đặc biệt Bắc Kỳ tuyệt cú mèo, và món Miến Cua, Cháo Cua; Chả Cá chân chính là phải có Cà Cuống, Bà Chủ Sơn Hải tự tay dùng compte-goutte rỏ từng giọt Cà Cuống vào chén mắm tôm ở bàn ăn trước mặt khách, Cà Cuống Chả Cá Sơn Hải là Cà Cuống Chính Cống, Thiên Nhiên, Thiên Tạo, được tính tiền từng giọt — Ngày nào Sài Gòn trở lại là Sài Gòn, người Việt sẽ gỡ bảng tên đường Thạch thị Thanh quảng vào hố rác cùng với bảng tên Thành phố Hồ chí Minh, ngày ấy người Việt lại treo lên bảng tên đường Lý Trần Quán.

Mời quý vị đọc tiểu truyện về Đại Úy Pháp Barbé, người có tên đường ở Sài Gòn; năm 1956 đường Barbé trở thành đường Lê Quý Đôn. Đường Lê Quý Đôn từ đường Hồng Thập Tự sang đường Hiền Vương, chạy sau Trường Nữ Học Marie Curie; Vila số 8 đường Lê Quý Đôn năm 1975 là Nhà USIS — United States Information Service — Sở Thông Tin Hoa Kỳ. Lúc 5 giờ chiều ngày 29 Tháng Tư, 1975, người anh em cùng vợ với tôi là Hoàng Hải Thủy cùng vợ con anh ra khỏi Nhà USIS; anh đưa vợ con anh đến đây chờ người Mỹ đưa đi khỏi Sài Gòn, nhưng, chuyện xưa quá dzồi, đã kể nhiều lần..

Tiểu truyện Đại Úy Barbé là một chuyện tình. Đây có thể là Cuộc Tình Pháp Việt Thứ Nhất trong Lịch Sử Việt Nam. Một chuyện

Tình Bi Thảm — viết hoa 3 chữ T, B, T — Chuyện xảy ra năm 1860, quân Pháp mới chiếm Sài Gòn — khi ấy Sài Gòn chưa có tên là Sài Gòn — vùng này hoang vắng, toàn gò rạch và cây cỏ như rừng. Quân Pháp đóng trong mấy cái chùa của ta ở khu trung tâm về sau là những đường Hồng Thập Tự, Tự Do, Nguyễn Huệ, quân ta đóng ở vùng Kỳ Hòa, tức vùng sau này là Nhà Tù Chí Hòa, chợ Hòa Hưng, Trường Đua Phú Thọ. Đại Úy Barbé đóng quân trong chùa Khải Tường, chùa này năm xưa ấy ở khoảng đầu đường Lê Quý Đôn, gần đường Hồng Thập Tự.

Một hôm dẫn lính đi tuần ở ven sông. Đại Úy Barbé thấy một bè chuối trôi sông, trên bè có một người đàn ông Việt, một thiếu phụ Việt, cả hai cùng bị trói. Bè chuối rạt vào bờ sông, Đại Úy Barbé cho lính mang hai người từ bè chuối lên bờ, người đàn ông đã chết, người thiếu phụ hấp hối. Ông cho lính khiêng thiếu phụ về đồn, tức về chùa Khải Tường, nhờ y sĩ Pháp cứu cấp.

Thiếu phụ bị thả bè chuối trôi sông thoát chết. Chuyện truyền khẩu trong dân gian kể Nàng tên là Thị Ba, có nhan sắc, bị ép làm vợ một ông Lãnh binh Việt Nam. Trước khi làm vợ ông Lãnh binh, nàng có người yêu. Có chồng rồi nàng và người tình vẫn lén gặp nhau, họ bị ông Lãnh binh bắt lúc họ đang tình tự, ông Lãnh trói họ, cho họ lên bè chuối, thả trôi sông cho chết.

Bè chuối trôi sông là một hình phạt ngày xưa: người có tội bị lột quần áo, trói tay chân, nằm trên bè chuối thả trôi trên sông. Bè chuối làm bằng những thân cây chuối. Thường là những cặp nam nữ can tội gian dâm bị trừng phạt bằng cách cho lên bè chuối, thả bè trôi sông, chịu nắng đói, khát mà chết.

Thị Ba được y sĩ Pháp cứu thoát chết, nàng sống trong đồn Khải Tường của quân Pháp. Đại Úy Barbé yêu nàng. Một thời gian sau nàng xin Đại Úy cho nàng về thăm nhà, Đại Úy cho nàng đi. Ông như phát điên khi được tin người ông yêu bị quân Việt Nam bắt. Ông ân hận vì ông đã cho phép nàng ra khỏi đồn. Ông tung người đi tìm xem nàng bị giam ở đâu để đến cứu nàng.

Một chiều gần tối, có người đến đồn báo Thị Ba trốn khỏi nơi giam giữ, đi về đồn Khải Tường nhưng bị quân Việt bắt lại ngay tại một chỗ gần đồn. Được tin, Đại Úy Barbé một mình, một súng, nhảy lên ngựa, phi đến chỗ ông được cho biết là nơi người yêu của ông đang bị giữ. Từ đồn Khải Tường, Đại Úy tới khoảng về sau là Công Trường Dân Chủ, Ngã Sáu Hiền Vương- Yên Đổ — Trần Quốc Toản- Lê Văn Duyệt thì lọt vào ổ phục kích. Quân Việt xông ra dùng giáo, mác đâm ông chết. Sáng hôm sau lính Pháp mới tìm thấy xác ông.

Chuyện dân gian không cho biết về sau số phận người thiếu phụ Việt tên là Thị Ba ra sao, chỉ biết chuyện Đại Úy Barbé bị quân Việt giết chết là chuyện thật. Chính quyền Pháp đặt tên con đường có Chùa Khải Tường-Đồn Lính Pháp là Đường Barbé. Chùa Khải Tường, cùng 2, 3 chùa khác trong vùng, sau đó bị phá.

Năm 1955 đường Barbé đổi thành đường Lê Quý Đôn. Năm 2008, một người Việt Nam tị nạn cộng sản, sống đời biệt xứ ở Hoa Kỳ, viết lại chuyện ông Lý Trần Quán, chuyện tình Pháp Việt Barbé-Thị Ba, trong tập hoài niệm tên là SÀI GÒN VANG BÓNG.

HHT (29 THÁNG 7, 2008)

Vài thắc mắc thường ngày

Tại sao hàn gâ ra tia lửa?

Hàn liên quan đến việc làm nóng hai miếng kim loại hoặc nhựa để chúng nóng chảy và hợp nhất với nhau, tạo ra một mối hàn rất chắc chắn. Điều này đòi hỏi nhiệt độ khoảng 5,500 độ C, thường được tạo ra bằng hồ quang điện (electric arc). Một hồ quang là một sự phóng điện - giống như một tia sét nhỏ. Trong hàn hồ quang, các bộ phận cần hàn được kết nối với một dây nối đất, và một điện cực (electrode) làm bằng kim loại bổ sung (filler metal) được kết nối với nguồn điện. Khi điện cực tiếp xúc với vật liệu hàn rồi được di chuyển ra xa, không khí giữa hai phần sẽ bị ion hóa và các electron nhảy qua khoảng trống. Điều này tạo ra ánh sáng chói và nhiệt độ cực cao. Khi hồ quang di chuyển dọc theo đường nối, cả đầu điện cực và các vật liệu làm việc đều trở thành chất lỏng và hợp nhất với nhau. Ở nhiệt độ cao như vậy, kim loại nóng chảy sẽ sôi lên và phun ra, tạo ra một cơn mưa tia lửa.

Tại sao một số ngôi sao dường như lấp lánh nhiều hơn những ngôi sao khác?

Bầu trời đầy sao là một trong những cảnh đẹp nhất vào một đêm quang đãng. Hầu hết các ngôi sao đều tỏa ra ánh sáng ổn định, nên có vẻ kỳ lạ khi chúng lấp lánh không đều đặn như vậy. Nguyên nhân của sự chuyển động này thực chất là không khí, chứ không phải bản thân ngôi sao. Khi ánh sáng chiếu qua bầu khí quyển đầy biến động của Trái Đất, một phần ánh sáng sẽ bị bẻ cong khỏi tầm nhìn của chúng ta. Khi bạn nhìn vào ánh sáng của một ngôi sao lấp lánh, ánh sáng đó đang đến Trái Đất ở những góc hơi khác nhau, tạo ra ảo giác này. Thông thường, các ngôi sao gần chân trời sẽ lấp lánh nhiều hơn, vì có nhiều khí quyển giữa bạn và ngôi sao đó.

Tại sao nước nóng rửa mỡ dễ hơn nước lạnh?

Việc rửa chén bát trở nên dễ dàng hơn khi sử dụng nước nóng vì nhiệt làm tan chảy chất béo. Làm nóng chất béo khiến các phân tử của nó dao động nhanh hơn, làm suy yếu liên kết giữa chúng để chúng chỉ còn gắn kết lỏng lẻo và hình dạng như một chất lỏng thay vì chất rắn. Chất béo có điểm nóng chảy khá thấp, nên một vòi nước nóng thường đủ để làm chúng trở nên lỏng hơn và có thể bị cuốn trôi. Mỡ thịt xông khói (bacon fat), chẳng hạn, là chất rắn ở nhiệt độ phòng nhưng tan chảy ở khoảng 40 độ C. Thêm một vài giọt nước rửa chén để phân tán mỡ sẽ làm cho tiến trình này còn hiệu quả hơn nữa.

(THEO HOW IT WORKS)

Trên mây...

CỔ NGU

Ngày 11.08, tôi nhận được hai e-mail báo tin không vui về tình trạng sức khỏe của anh Hoàng, một từ Việt Nam của Ban Mai, một của chị NGH đang nghỉ hè tại Pháp. Sau đó là lời kêu gọi viết bài của ban biên tập Da Màu, là những trao đổi qua lại của văn hữu khắp nơi. Tháng Tám thường im ắng thông tin vì mọi người còn đi hè, lo nghỉ, bỗng năm nay đột nhiên nhộn nhịp internet, bàn phím, màn hình, và thêm cả smartphone, SMS, MMS... nữa!

Anh Hoàng. Lần đầu gặp ở Sceaux, ngày chị Quỳnh Dao ra mắt tập truyện «Con Nữ». Lần đầu gặp, nhưng tôi đã có dịp liên lạc bài vở với anh từ trước, cũng đã được nghe kể

nhiều giai thoại về anh. Từ những học trò cũ, những cô em gái nhỏ ngày xưa, nay đã mang danh «nhà văn», lên chức «bà nội, bà ngoại», vẫn long lanh mắt khi nhắc về ông thầy dạy Triết trẻ măng, đẹp người, đẹp tánh. Từ người quen của nhà văn Kiệt Tấn, vẫn còn nhớ từng kiểu áo, màu quần, lối ăn, cách nói của anh từ thời quán Cái Chùa danh tiếng giữa Sài Gòn còn dập dìu văn nhân, tài tử. Anh được đàn bà yêu, quý, được đàn ông mến, trọng. Nhưng tôi không nhìn anh từ những hồi quang của quá khứ, chỉ thấy ngay sự say mê của một người cả đời nặng lòng với chữ nghĩa. Lần gặp đó và những lần sau nữa, vẫn ở quanh Paris, anh sôi nổi nhắc về chủ đề những số báo Văn

sắp được ấn hành, về những quyển sách của văn hữu sắp được xuất bản, về cái tên Viet Mercury của tờ nhật báo sắp được chào đời, về cả những truyện ngắn, truyện dài đã có ý từ lâu mà mãi không thành hình được vì công việc của người chủ báo, báo ngày và báo tháng, đã chiếm hầu hết thời gian, tâm trí và sức lực của anh, bên cạnh trách nhiệm và những «việc không tên» của người chủ gia đình nhỏ. Cho đến lần gặp cuối, anh ngã bất tỉnh trong khi hai anh em đang đứng xem sách ở Virgin La Défense. Có lẽ cái lo xoắn ruột của đứa em út khi thấy người anh lớn nằm mê man trên giường bệnh viện cũng chỉ đến mức ấy là cùng. Mọi việc rồi cũng qua, con gái đến đón anh về. Bác sĩ ở Mỹ sau đó cho biết anh bị nứt xương sườn vì cú ngã sắp ấy. Bệnh này kéo theo tật nọ, nhưng trong vài căn bệnh đeo đẳng bên anh từ nhiều năm nay mà tôi được biết, không có tên những chứng hiểm nghèo. Chẳng ngờ...

Nguyễn Xuân, tự cu Chồi, con trai lớn của chúng tôi năm nay vừa tròn một giáp. Nó không tài nào nhớ được khi còn bé tẹo, đã được bác Hoàng bác Vy ôm ấp, nựng nịu lần ghé thăm nhà. Những ngày ấy thật vui. Chúng tôi có bao nhiêu chuyện để nói với nhau, về văn chương nước mình, văn chương nước người. Chúng tôi có bao nhiêu điều để bình, luận, bàn, tán với nhau trong lần đánh xe dạo quanh Paris hay lang thang cà phê vỉa hè thủ đô nước Pháp. Nhận xét của chị Vy thật đúng: «Paris của em đẹp lắm, nhưng thứ gì cũng mắc!» Tôi thấy có ánh cười trong tia nhìn

âu yếm của anh dành cho chị. Những lần sau, sang Pháp một mình, có đôi khi anh nhắc về căn bệnh dữ của chị, về phương pháp trị liệu, về nỗi lo lắng của anh trong thời gian sắp tới. Vậy mà...

Những ngày tháng Tám năm nay, vợ tôi gọi điện thoại cho chị, tôi gửi e-mail thăm và mời anh, với mong ước chân thành, lời mời này sẽ được thực hiện: ghé thăm căn nhà mới của chúng tôi, để thấy Chồi đã lớn như thế nào sau từng ấy năm, để gặp tận mặt bé Tim, mà anh chỉ được xem vài tấm hình gửi qua mạng, để cùng ngồi uống cà phê ngoài vườn và nhắc, nhớ về vài lần đã ngày đêm liên tục trao đổi e-mail để kịp việc gọi bài, chọn bài, hiệu đính, dàn trang, ấn hành cho vài số báo Văn đặc biệt. Đặc biệt đối với tôi, vì đôi lần trong đời, đã được phép cùng làm việc với anh.

CN

PARIS-MONTPELLIER 08.2013

Vợ chồng nhà văn Nguyễn Xuân Hoàng-Trương Gia Vy-Paris-200110

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

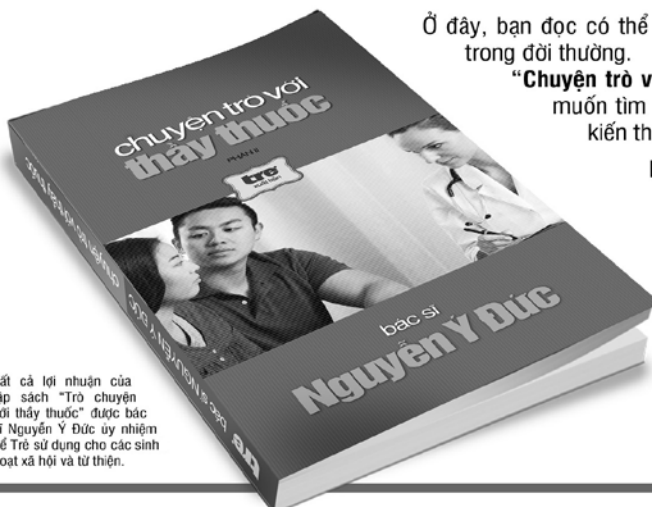
CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “Chuyện trò với thầy thuốc” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“Chuyện trò với thầy thuốc” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Trò chuyện với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC

TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENWS.NET

MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044

GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$ 15 (CỘNG CƯỚC PHÍ)

MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

HỒ ĐẮC VŨ

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Trình sát

T háng 10, năm 2009.

Dưới chân dãy núi trọc, phía Tây Bắc thị trấn Kamdesh ở tỉnh Nuristan, miền Đông Afghanistan.

Đi trước toán trình sát, thuộc bộ phận tác chiến, sư đoàn Sơn Cước 10. Là Jacko, quân khuyển trình sát đã có 2 năm phục vụ tại đơn vị. Sau khi tốt nghiệp tại Trung Tâm Huấn Luyện, Jacko đã được chuyển giao cho trung úy Josh. Từ ngày đó, Jacko trở thành một “Chiến Sĩ”, một người bạn của toán trình sát.

Jacko bỗng nằm mọp xuống, tín hiệu báo động bíp bíp trong tai nghe của trung úy Josh. Anh đưa tay ra dấu, cả toán 6 người, lăn vô những bụi gai rừng thấp sát đất. Josh bò tới nằm sát Jacko. Đưa ống kính quan sát. 3 chiếc xe tải Toyota loại nhỏ đang chạy trên đường mòn

Quân khuyển “Jacko”

dưới chân núi về hướng thị trấn Kamdesh. Phía sau chất đầy hàng, phủ tấm nhựa xanh ràng chặt, mỗi xe có 2 chiến binh Taliban ngồi 2 bên hộ tống.

- Hello ông già!

- Ông già nghe rõ!

- 3 xe tải nhỏ, đang chuyển hàng về hướng Kamdesh! Có khả năng vận chuyển đạn dược, vũ khí, chuẩn bị cho trò chơi lớn.

Phòng chỉ huy tác chiến của Lữ đoàn bộ binh số 3, thuộc Sư đoàn Sơn Cước số 10.

Đại tá chỉ huy trưởng, John W. Nicholson Jr. khoanh tay, ngả lưng ra sau, chiếc ghế sắt kêu cái két.

- Jimmy! Gọi Máy Bay Không Người Lái Điều Hâu, xin không thám xác nhận. Gởi lệnh phòng thủ “Khẩn cấp” Cho tiền đồn Keating của Liên Quân. Bắt đầu ngay giờ này cho đến 2 tuần sau.

- Hello ông già! Hello ông già! ...

- Ông già nghe rõ!

- 3 xe tải nhỏ, chỉ 6 con chuột và 3 tài xế đã quẹo vô dãy núi đá ngổn ngang ... Xin ông già cho tụi con áp sát, thu thêm dữ kiện và nhân tiện ... Hốt ổ tụi nó luôn!

- Thu thập tin trước, sau đó sẽ cho lệnh hốt ổ, nếu cần thiết.

3 chiếc xe tải Toyota đậu

chắn ngang hang núi quay đầu ra ngoài. 3 tay tài xế đang ngồi nhai bánh mì đẹp, mùi phô mai dê, ngợp mũi

- Hello ông già! Tụi chuột đang chuyển đạn vô hang.

Đại tá John nói với 3 sĩ quan chỉ huy.

- Dấu hiệu cho thấy tụi Taliban đang chuẩn bị nguồn đạn và vũ khí cho một trận tấn công lớn, gần khu vực hang chứa đạn ... Có thể là tiền đồn Liên Quân ở Keating, Kamdesh. Taliban không có đơn vị vận chuyển tiếp liệu vũ khí, đạn dược, lương thực, nên thường chứa vũ khí, đạn, lương thực gần khu vực giao tranh và vận chuyển tiếp liệu bằng xe tải nhỏ ...

- Hello Josh! Có thể tấn công chớp nhoáng, phá hủy hang chứa và rút về ngay trong ngày vì cần lực lượng tiếp ứng cho tiền đồn Liên Quân ở Keating

- Hello Ông già ... Copy!

Josh ra dấu, 5 đồng đội tụt lại, con quân khuyển Jacko theo hướng chỉ tay của Josh, bò lên phía trước, nằm mọp xuống cạnh chừng.

- Nick đặt cây đại liên XM 250 ở mỏm đá trước hang bắn yểm trợ, Tom và Jack, 2 phóng lựu M203, 2 bên miệng hang, nã chéo góc vô trong hang, nơi tình nghi chứa đạn ... Tao,

Dough, Denis, mở màn bằng 3 trái M72, sau đó chơi liên tục M16 theo tác chiến gần. 3 bao C4, được gài ngòi nổ tự động, Tao sẽ tự tay ném vô trong hang để phá hủy, M72 là lệnh tấn công! Tất cả mọi chuyện chỉ trong 3-5 phút, nếu vì lý do gì, mình không nổ được kho, thì đại liên XM 250 sẽ bắn yểm trợ, chúng ta dzọt lẹ về trại để tiếp ứng cho tiền đồn Keating ... Rõ?

- Ok!

Josh bò tới bên con quân khuyển.

- Jacko! Mày nằm bảo vệ Nick trên mỏm đá. Con chó đưa chân cào vô tay Josh, biểu hiện tuân lệnh, rồi bò tới, nằm sau lưng Nick.

Cơ năng trưa thiêu đốt ở vùng hang đá, thối cái nóng khô khốc vô mặt, vô lưng những người lính trình sát của sư đoàn tác chiến Sơn Cước số 10 đang bò vô vị trí tác chiến.

Josh nhòm dậy, kê đầu M-72 vô tảng đá.

- Âm! Âm! Âm!

3 chiếc xe tải tung lên trong vùng sáng màu cam. Không phải chỉ có 6 con chuột Taliban, mà tới 10 đứa từ trong hang cầm AK, B40 chạy ra, bắn loạn xạ. Khẩu đại liên của Nick nổ từng tràng dài, 2 khẩu phóng lựu của Tom và Jack bắn xéo sâu vô hang. Đám Taliban rút 4 đứa,

6 anh còn lại nã từng tràng AK. anh chàng trùm khăn đen đưa khẩu B-40, nhắm vô vị trí đại liên, nhưng.

- Tung! Tung! Tung!

3 trái phóng lựu đã đưa anh châu Ala, khẩu B-40, tịt ngòi, bay xẹt, đụng mỏm đá, xì hơi rút xuống đất.

Sâu trong hang, những tràng AK chống cự nổ tạch tạch, yếu ớt.

- Nick! Bắn che cho tao.

Josh trườn nhanh tới hang đá, anh kéo ngòi nổ tự động của 3 bao C-4. Ném thật sâu vô trong. Rồi chồm dậy.

- Nick! Bắn.

Josh chạy ra ngoài, trước khi 3 tiếng nổ lớn của C-4.

- Dzọt!

5 người lính chạy về hướng mỏm đá, Nick rải những tràng đại liên yểm trợ cuộc rút lui, anh là người chạy sau cùng với con quân khuyển Jacko.

Josh đưa tay ra hiệu ngừng.

Những loạt súng cối 60 ly nổ liên tục từ phía xa.

Anh gọi phòng hành quân.

- Hello! Ông già! Xong trò...! Cả toán đang rút về.

Xâm nhập đồn Keating

- Josh! Không về! Chuyển qua yểm trợ cho tiền đồn Keating của

Liên Quân đang bị 300 quân Taliban đánh phủ đầu, tấn công rất mạnh ... Có nguy cơ tràn ngập. Ban Chỉ Huy đã di tản. Đưa toán Trinh sát xâm nhập vô tiền đồn, phá hủy kho đạn, kho vũ khí ... Tụi bay chơi đẹp rồi về đây với tao... Trinh sát Sư đoàn Sơn Cước số 10 ... Huraaaaahhh!

“Trận Kamdesh bùng nổ vào ngày 3 tháng 10 năm 2009, khi một lực lượng gồm 300 quân Taliban, trang bị nặng, tấn công tiền đồn Keating, gần thị trấn Kamdesh ở Tỉnh Nuristan, miền đông Afghanistan. Cuộc tấn công này là trận chiến đẫm máu nhất đối với lực lượng Hoa Kỳ. Hậu quả là Tiền Đồn Keating bị tràn ngập và gần như bị phá hủy. Các lực lượng Liên quân đã rút khỏi căn cứ ngay sau trận chiến xảy ra. Quân Mỹ “Tuyên bố đóng cửa tiền đồn và rút đi quá nhanh đến nỗi bỏ lại hết đạn dược và nguồn dự trữ. Kho đạn của tiền đồn đã nhanh chóng bị quân nổi dậy cướp bóc...” (Wikipedia).

- Hello! Ông già! Toán đã tới vòng ngoài Keating. Chuẩn bị xâm nhập.

- Tụi con làm gọn, rút lệ, F-16 đã lên đường, sẽ san bằng Keating! Ok?

- Ok!

Bên trong đồn Keating, đám Taliban đã phá được cửa hầm của kho đạn, 1 nhóm khiêng

các thùng đạn, nhóm kia lấy vũ khí, chất lên những chiếc xe tải nhỏ. Tại Trung Tâm Chỉ Huy một nhóm khác đang tháo gỡ các dàn máy radar, máy truyền tin, GPS, bỏ lên những chiếc Humvee của quân đội Mỹ bỏ lại. Đồng nhất là kho dự trữ lương thực, những tảng bò đông lạnh, những thùng gà được kéo từ kho ra, chất đầy 4 chiếc GMC cỡ lớn, một số Taliban ném các thùng nho, táo, cam tươi, bia, thịt gà, qua hàng rào phòng thủ cho thân nhân đang đợi ở ngoài

Cả khu vực Keating mới 5 giờ chiều đã tối vì các ngọn núi chung quanh che hết ánh nắng.

Điều kiện này thuận tiện cho 6 người lính trinh sát Sơn Cước và con Jacko quân khuyến, bò xuyên qua rừng cỏ thấp, xâm nhập khu vực kho đạn.

Phá hủy

Josh đưa tay, 6 cái đầu chụm lại, Jacko bò tới trước, nằm sát đất, canh chừng.

- Đây là cú then chốt... Tụi bay tiến lệ về phía cổng, tấn công gây rối nhằm đánh lạc hướng, rồi rút nhanh khỏi hàng rào phòng thủ. Điểm hẹn cuối cùng của toán là khu rừng thấp, ngay tháp phòng thủ B, bên hông, Josh đưa tay chỉ.

- Kia!

Tao mang 2 bao C-4 bỏ vô gầm nhà kho, Jacko kéo theo dây điện kích nổ. Nick sẽ bắn yểm trợ, khi xong tao và Jacko bò ra, gắn dây vô hộp... Nổ! Tao, Nick và Jacko cùng rút tới điểm hẹn, dzọt về nhà!

6 bàn tay chụm lấy nhau.

- Ok!

Đám Taliban vẫn còn hơi của ngoài kia, họ đang giành nhau những thùng thuốc lá, một nhóm khác kéo lê các két coca và thùng gỗ đầy những chai rượu Whiskey, chạy tới vòng rào phòng thủ, ném ra ngoài cho thân nhân.

Josh nằm sát đất, trườn thật chậm, cố che mình trong cỏ khô, con quân khuyến Jacko khôn ngoan nằm nghiêng người, ngậm sợi dây điện kích nổ, lết tới sau lưng anh. Cả hai rất có thể bị nhìn thấy, do đám thân nhân đang đợi hơi của ngay hàng rào phòng thủ. Phải tốn cả 10 phút để Josh chui tới gầm kho đạn, Josh đẩy 2 bao C-4 vô góc cột, gắn dây, quay đầu trườn ra thật nhanh, con Jacko ngậm sợi dây điện bò phía sau, đúng lúc đó.

- Tách! Tách! Tách!

Tất cả đèn của tiền đồn Keating cùng sáng lên. Bọn Taliban đã sửa được máy điện. Những cây đèn pha dọc tường kho đạn, rọi sáng rực vô vạt cỏ khô nơi Josh và con Jacko đang bò. Cả

hai như diễn viên đóng phim, sáng trưng trên đám cỏ. Nhóm Taliban đang khiêng các thùng rượu ném qua hàng rào cho đám thân nhân đợi bên ngoài, cùng quay lại, la lên.

- Mỹ! Mỹ!

Bắn.

- Tạch! Tạch! Tạch!

Mấy tràng AK bắn vô Josh và Jacko.

- Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch!

Khẩu đại liên của Nick xả 3 loạt đạn vô đám Taliban, tụi nó trúng đòn, chỉ còn vài tiếng AK ròi rạc. Josh chạy tới Nick, anh quỳ xuống gần sợi dây điện vô hộp kích nổ.

Chiếc xe Humvee tác chiến, sơn màu nguy trang, từ phòng chỉ huy chạy tới, thẳng gấp ngay kho đạn, nã 2 trái phóng lựu tự động vô vị trí Nick.

- Ấm! Ấm!

Anh co rúm, bật ra sau, chết tại chỗ. Josh văng lên cùng với đám cỏ khô rực lửa.

Tay Taliban mặc quân phục đen đứng lên, chĩa khẩu đại liên M-60 từ mũi trần của chiếc Humvee, la tiếng Mỹ.

- Thành Mỹ! Đưa tay lên!

Josh định đưa 2 tay lên. Nhưng trong tích tắc! Josh bỗng nhớ lại lời của

Đại tá Chỉ Huy Trưởng, ngày anh vừa tới trại.

“Không bao giờ đầu hàng! Mẹ! Đưa tay là tụi nó nổ liền!”

Nên. Josh phóng tới, chụp cây đại liên của Nick, anh bóp cò.

- Tạch Tạch Tạch!... Click! Click!

Chúa đã phủi tay với Josh! Khẩu đại liên hết đạn.

Gã Taliban cười.

- Khắc! Khắc! Khắc! Vậy là mây có Thông Hành đi gặp Ala!

Gã bắn

- Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch!

Josh chạy nhanh tới, lăn vô chiếc Humvee. Tròng đại liên tung lửa rất rạt trên lưng anh. Chiếc xe chạy lùì thật nhanh, gã Taliban xoay một vòng, hy vọng sẽ nghiền nát Josh. Anh chồm dậy, chạy về phía Nick đang nằm, chụp chiếc hộp kích nổ.

- Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch! Tạch Tạch Tạch!

Loạt đạn đại liên của gã Taliban trên chiếc Humvee đã dồn ngã Josh. Anh lăn tròn trên đám cỏ khô, co người, phun ra những bụm máu.

Jacko

Con Jacko nãy giờ núp sau khẩu đại liên của Nick, nó chạy tới, phóng

vô cửa xe Humvee, cắn chặt cổ gã Taliban.

- Ahhhhh! Ahhhh!

Gã Taliban rú lên, chiếc Humvee mất lái, xoay vòng. Cửa xe tung ra, gã té xuống đất, tay ôm cổ, vòi máu xẹt qua mấy ngón tay. Người gã cong lên, giựt mạnh, té xuống, chết ngất.

Đám Taliban, hôi của chạy tới, bắn từng tràng AK về phía Jacko. Nó lăn tròn, tránh đạn, bò nhanh về phía Josh.

Josh mở cặp mắt đầy máu, lấy hết hơi trườn tới ... Tay anh dài ra, chụp hộp kích nổ. Bấm!

- Âm! Âm!

Kho đạn nổ tung, những màn lửa đỏ bùng lên như ngày tận thế.

Con Jacko đang phóng về hướng Josh.

- Âm! Âm! Âm!

3 trái bom đầu tiên của F-16 đã rớt xuống, san bằng kho đạn ...

Nhưng một trái định mệnh, rớt đúng đường chạy của con Jacko.

Trong hơi thở đứt quãng, Josh cố mở đôi mắt đầy máu của mình.

Hình ảnh mờ ảo cuối cùng của Jacko là chiếc áo giáp đen, với phù hiệu của sư đoàn Sơn Cước 10 tung lên trời trong màn lửa màu cam đỏ.

Josh ngất đi.

HĐV

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí

- Trợ cấp người già

- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP).

Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Du hành **khỏa thân!!!**

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM, NSW

“Chủ nghĩa khỏa thân là từ bỏ sự phán xét. Một người không mặc quần áo, bạn không thể đoán ngay được tình hình kinh tế của anh ấy hoặc anh ấy đang, hay sẽ bỏ phiếu cho ai trong cuộc bầu cử. Bạn cần nói chuyện với anh ấy để biết anh ấy là ai. Khách của chúng tôi gắn kết tình bạn sâu sắc mà tôi không nghĩ sẽ dễ dàng thực hiện trên một chuyến du ngoạn bắt buộc phải mặc quần áo,” Phó Giám đốc kinh doanh Kat Whitmire giải thích.

Du hành khỏa thân đang phát triển mạnh nhờ sức hấp dẫn đặc biệt của nó. Một loại hình du lịch, nghỉ mát cần được giải mã.

Bạn sẽ bị cuốn hút bởi du hành biển khỏa thân? Trong một thị trường đang bùng nổ, 31.7 triệu hành khách

vào năm 2023 và dự kiến lên đến 40 triệu hành khách vào năm 2027, các hãng tàu du lịch đang nỗ lực thu hút ngày càng nhiều khách hàng và các chuyến du lịch “theo chủ đề” đang phát triển.

Công ty Bare Necessities của Mỹ hiện đang có ý tưởng lớn với “The Big Nude Boat”. Dự kiến khởi hành từ Miami vào ngày 3 tháng 2 năm 2025, trên tàu Norwegian Pearl của hãng Norwegian Cruise Line. Trong chương trình “cuộc phiêu lưu kéo dài 11 ngày khám phá khoả thân” dưới ánh nắng vùng biển đảo Caribbean.

Tuy nhiên, 2,300 hành khách sẽ phải tôn trọng một số quy tắc nhất định. “Khoả thân bơi lội là tuyệt vời. Đi dạo trong bộ y phục Adam và Eva trên một số bãi biển đẹp nhất thế giới thật tuyệt diệu. Hầu hết những người thử nghiệm chủ nghĩa khoả thân đều thích nó”. Điều này được một người đàn ông 67 tuổi xác nhận trên nền tảng Reddit, sau khi tham gia chuyến du ngoạn khoả thân vào năm ngoái trên vùng nước màu ngọc lam của Vịnh Mexico.

Du khách không khoả thân khi lên tàu. Ông giải thích: “Khi tàu tách bến khoảng 30 phút,

thuyền trưởng thông báo khi nào họ có thể cởi bỏ quần áo”. Ông nói thêm: “Mọi người tận dụng cơ hội để cởi quần áo vì đó là mục đích của chuyến đi”.

Sau đó, hành khách phải trải khăn tắm trước khi khoả thân ngồi trong cabin, trên sàn hồ bơi và những nơi khác trên tàu. “Luôn luôn. Đó không phải là một khái niệm khó khăn. Những người theo chủ nghĩa khoả thân chú ý đến vấn đề vệ sinh của mình nhiều hơn, nếu không muốn nói là hơn những người bình thường”, đại diện hãng du thuyền nhấn mạnh. Trong các nhà hàng và phòng ăn,

việc mặc quần áo là bắt buộc, đặc biệt là nhằm tránh bị phông.

Đừng nhầm lẫn chủ nghĩa khoả thân và “đong đưa”

Trên tàu, việc chụp ảnh bị nghiêm cấm. “Ở đây tôi ít lo lắng hơn nhiều so với khi đến những bãi biển khoả thân. Hầu như không ai mang theo điện thoại ra bên ngoài cabin của họ. Có rất nhiều bảng báo và nhiều nhân viên có nhiệm vụ thực thi lệnh cấm,” người đàn ông 67 tuổi giải thích.

Vì chủ nghĩa khoả thân không phải là lối sống phổ biến trong giới trẻ

Khỏa thân trên biển

nên: “Hầu hết họ đều ở độ tuổi từ 50 đến 70 và không có vẻ ngoài đặc biệt hấp dẫn”, người đàn ông này xác nhận rằng anh chủ yếu đi du lịch cùng những người lớn tuổi.

Nhiều người dùng nền tảng này đặt câu hỏi với anh về nơi nào có thể quan hệ tình dục trên tàu. “Không có quan hệ tình dục ở nơi công cộng. Việc cưỡng bức sẽ bị coi là thiếu tôn trọng trong môi trường này,” ông giải thích. Công ty này cũng nhắc nhở rằng các chuyến du ngoạn trên biển của họ không phải là nơi để “đong đưa” và “ảnh khỏa thân xã hội không phải là một hoạt động tình dục”. Ngoài ra, “đồ lót, quần áo tôn sùng và đồ trang sức bộ phận sinh dục quá mức” đều bị cấm trên tàu.

“Và nếu hành khách bắt đầu cảm thấy có gì đó ngớ ngậy phía dưới bụng, chúng tôi sẽ nói với họ rằng họ cần phải nhảy xuống nước lạnh hoặc nghĩ đến bóng chày,” Kat Whitmire, người đã làm việc 25 năm cho Bare Necessities, trả lời The Business Insider.

“Loại hình du lịch khỏa thân không dành cho tất cả mọi người”

Phó giám đốc kinh doanh Kat Whitmire tin rằng những chuyến

Trò chơi khỏa thân trên bãi biển

du ngoạn này phản ánh một triết lý sống. “Chủ nghĩa khỏa thân là từ bỏ sự phán xét. Một người không mặc quần áo, bạn không thể đoán ngay được tình hình kinh tế của anh ấy hoặc anh ấy đang, hay sẽ bỏ phiếu cho ai trong cuộc bầu cử. Bạn cần nói chuyện với anh ấy để biết anh ấy là ai. Khách của chúng tôi gắn kết tình bạn sâu sắc mà tôi không nghĩ sẽ dễ

dàng thực hiện trên một chuyến du ngoạn bắt buộc phải mặc quần áo,” Kat Whitmire giải thích. “Loại hình du lịch của chúng tôi không dành cho tất cả mọi người. Tuy nhiên, không phải ai cũng hiểu chủ nghĩa khỏa thân là gì và chúng ta có thể thông hiểu điều đó”, cô thừa nhận.

Trên tàu, thủy thủ đoàn không khỏa thân. Kat Whitmire nói: “Ngày

đầu tiên trên du thuyền luôn là một cú sốc đối với thủy thủ đoàn, nhưng sau đó mọi người đều cảm thấy vui vẻ”.

Chuyến du hành khỏa thân có lẽ thú vị, nhưng cái giá phải trả cho một chuyến đi thì không thấp chút nào: tối thiểu là 1,820 euro mỗi người trong cabin đôi và lên đến hơn 30,000 euro cho suite lớn nhất.

Bài và hình ĐDH

Cá cơm

Hồi còn nhỏ, vào độ tuổi thích quan sát sự vật, mỗi khi má đi chợ về tôi thường xuống bếp ngồi cạnh nhìn bà bỏ từng món đồ ra trên một cái trảng. Trút túm cá cơm gói bằng giấy báo hay lá chuối ra rồi má tôi hay nói: “No lòng phỉ dạ là con cá cơm/Không ướp mà thơm là con cá ngát/Liêng bay thoăn thoắt là con cá chim/Hụt căng chết chìm là con cá đuối”... Bà giảng giải, đó chỉ là cách chơi chữ của người xưa về tên các loài cá mà thôi.

ĐÀO THỊ THANH TUYẾN
SÀI GÒN, VN

Bà ngâm nga: “*Con cá cơm ngon hơn con cá bẹ/ Bồi mẹ nước mắm Hòn em bỏ mẹ theo anh*” rồi giải thích Hòn Rái ở đây là một đảo ở Kiên Giang, có nước mắm Hòn nổi tiếng. Cá bẹ có họ hàng gần với cá trích, mỗi loại một vẻ, tuy nhiên khó thể so sánh cá cơm với cá bẹ khi mà cá cơm là nguyên liệu chính làm nên chén nước mắm không thể thiếu trong mâm cơm Việt của bất cứ gia đình nào. Tiếp đó, trong cái quan điểm bảo vệ món ăn hồn quê xứ, má tôi khẳng định, là ca dao tục ngữ nói vậy chớ má thấy chỉ có nước mắm Nha Trang mình mới ngon!

Má tôi cho rằng, cá cơm “hiền” nhất trong các loài cá, nhiều calci, đậm cao, lành cho người ốm, phụ nữ mới sinh. Chế biến thành nhiều món ăn quanh năm không chán.

Còn bây giờ, khi mà cá nuôi phát triển mạnh, tôi hay nói đùa, chỉ có hai loại cá quen thuộc trong bữa cơm hàng ngày chắc chắn không phải cá nuôi là cá cơm và cá nục.

Về tên cá cơm, một câu chuyện mang tính truyền khẩu, không xác định thực hư, thời chúa Nguyễn Ánh bôn tẩu bị Tây Sơn truy đuổi, sức cùng, lương thực cạn kiệt, tàu lênh đênh, quân lính đói lả. Nguyễn

Ánh cầu xin Trời cứu. Bỗng xuất hiện từng đàn cá trắng nhỏ, dày đặc. Mọi người vớt lên, chế biến sơ, ăn thay cơm, qua cơn đói. Nên gọi cá này là cơm.

Cá cơm sống thành đàn, có khi tới hàng triệu con. Các nhà chuyên môn cho rằng, thịt động vật càng nhỏ càng dễ tiêu hóa, hấp thụ. Cá cơm là động vật nhỏ, vòng đời ngắn, không thể nuôi nên ít độc tố và gần như không bị phơi nhiễm các hóa chất.

Cá cơm có nhiều loại. Con cá bé tí, thịt trong, màu trắng bạc gọi là cá cơm mồm. Lớn hơn có cá cơm sần, cơm trắng, cơm sọc, cơm trổng, cơm than ...

Ở Nha Trang quê tôi, chợ có cá cơm quanh năm. Vào mùa, không chỉ thấy bán đầy chợ mà còn nhiều điểm ven đường từ thành phố về thôn quê... có giá khá mềm.

Cá cơm chế biến những món gì? Theo tôi, một món rất quen thuộc của người Khánh Hòa là nấu canh chua. Có người thích ăn cá cơm để nguyên đầu vì theo họ, đầu cá cơm mới có vị béo, ngon. Tuy nhiên có người bỏ đầu vì cho là ăn “xả miệng”. Nấu nổi canh chua cá cơm rất đơn giản như nấu với các loại cá khác: cà chua, bạc hà, thơm, me, hành nêm... Tuy nhiên, canh chua cá cơm có vị thanh tao, nhẹ nhàng, dễ chịu. Cá cơm nấu chua chỉ với khế thôi, cũng ngon!

Ăn canh chua cá cơm không tận hưởng được vẻ ung dung, nhàn tản khi gắp con cá bỏ ra đĩa nước mắm nguyên chất giảm ớt xiêm rồi vẽ cá mà chỉ là gắp con cá rồi chấm mắm. Có nhiều người chỉ thích ăn nước canh chua với rau mà không đụng đến cá vì họ cho rằng không ngon bằng các loại cá khác. Tuy nhiên, có người lại thích vì họ quan niệm ăn như thế mới tận hưởng được hết vị ngon của loại cá bé nhỏ hiền lành này.

Bằng chứng cho việc thích ăn cá cơm nấu theo

Cá cơm kéo lên

kiểu canh là bạn có thể gắp xong nước cá cơm nấu mặn tại các hàng bánh căn ở Cửa Bể (Nha Trang) mà không phải là nấu với cá thu ngừ, bò, chù, chấm... Lần đầu

tiên nhìn thấy, tôi cũng lấy làm lạ, nhưng bởi đây là làng chài xưa giờ, họ biết cách chế biến cá nào hợp với món nào nên bảo đảm làm nên sự khác biệt thú vị.

Tuy nhiên, có người cả đời chưa hề biết món cá cơm nấu canh chua, cũng như tôi chưa bao giờ ăn cá cơm nấu ngọt với thơm cà mà những vùng khác ở miền Trung là món được ưa chuộng.

Vậy nên tôi nghĩ, với đa phần người Việt Nam, cá cơm ngon và cách nấu thông thường nhất là kho. Mùa nào ăn cũng ngon. Dân Nha Trang thường kho cá cơm sắn, ăn ngon hơn các loại cá cơm khác. Cá mua về rửa sạch, để ráo, lật đầu hay không tùy theo mỗi gia đình. Sau đó ướp với hành củ giã nhuyễn, tiêu, đường, muối, ít nước mắm... Kho cá cơm cho keo là cả một bí quyết và nhiều kinh nghiệm, con cá sắn cong, lấm chấm hạt tiêu xay, nhìn thấy thèm. Có người thích kho có nước, con cá mềm, lại có nước chấm rau.

Cá cơm kho keo ăn với

cơm, đặc biệt với xôi rất ngon. Món xôi cá cơm cũng là một “đặc sản” nổi tiếng ở Nha Trang. Hồi các con tôi học cấp ba có những giờ học thêm vào buổi chiều, tôi thường mua cho cháu một hộp xôi cá ăn dần bụng, “cầm cự” đến bữa cơm tối ở nhà. Cá cơm kho keo còn ăn với cháo trắng hay cháo đậu xanh nấu đặc cũng ngon không kém.

Nhiều người thích ăn cá cơm kho bỏ vào bánh mì. Kiểu này là kho có nước và thêm tóp mỡ hay thịt ba chỉ mới ngon.

Còn có món gỏi nước lèo được chế biến từ cá cơm trổng, thịt trong, giống như cá mai.

Cá cơm chiên giòn cũng là món ngon, dễ làm khi có sự hỗ trợ của bột chiên làm nên từng con cá bọc lớp bột mỏng, ăn chấm với tương ớt hay

Cá cơm khô rim

mắm ớt tỏi chua ngọt.

Với tôi, cá cơm chỉ hai món là canh chua và kho cũng đủ thêm quá trời rồi!

Vào mùa cá cơm mồm, nhà tôi có ngay món tẩm bột chiên. Cá mua về rửa sạch để thật ráo, sau đó trộn hỗn hợp bột chiên giòn, trứng và gia vị. Đây là món dễ làm, ăn không biết chán, có

thể ăn chơi không vào bữa cơm chính.

Trong siêu thị ở Sài Gòn tôi ít thấy cá cơm sẵn mà thường là cá cơm trắng, con lớn, thịt trong, xương cứng hơn cá cơm bình thường. Cá cơm còn được chế biến thành món cá khô như cá cơm sấy giòn, rim tỏi ớt, tẩm gia vị... Cá cơm khô rim là món mà

nhiều người thích nhất là trộn với xoài bằm, cá cơm khô kho với thịt ba chỉ cũng là món ngon, ăn rất cuốn.

Thỉnh thoảng ngang qua một tiệm bán cá cơm khô rim đủ các kiểu: rim chua ngọt, rim đậu phộng, rim mặn ngọt... Dù không thích ăn cá khô, tôi cũng đứng lại nhìn rồi thòm thèm mua một hũ.

Mùa Sài Gòn hay mưa vào buổi chiều khiến tôi thèm món xôi cá Nha Trang quá đổi. Tôi không tìm đâu ra cá cơm sẵn như ở Nha Trang. Mà có thấy, tôi chắc, cũng với cách chế biến theo công thức thường làm nhưng nổi cá cơm Sài Gòn không thể sánh bằng nổi cá cơm mang “hồn cốt” quê nhà được. Đó chỉ là suy nghĩ của riêng tôi thôi!

ĐTTT

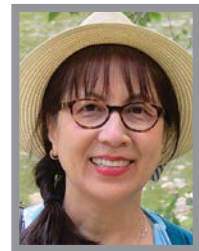

Phơi cá cơm

LỜI NGƯỜI DỊCH: Phobia được trích từ tiếng Hy Lạp Phobos có nghĩa là Fear or Morbid fear - Sự sợ hãi hay một nỗi sợ hãi bệnh hoạn. Một người mắc hội chứng Phobia - ám ảnh của nỗi sợ hãi - thường bị rối loạn lo âu, bị hoảng loạn cao độ, khi gặp phải căn nguyên gây ra nỗi sợ hãi thì phản ứng vượt quá mức kiểm soát. Nỗi sợ hãi có thể gây ra từ một địa điểm, một tình huống hay một đối tượng, chẳng hạn như: độ cao, sấm sét, nước, lửa, rắn, chuột, kim chích, ma quỷ, nghĩa địa ...

Nhiều người chưa bao giờ thấy ma, nhưng rất sợ ma, trong số đó có tôi. Tôi xin kể câu chuyện về Ivan, một người mắc hội chứng sợ ma, Phasmophobia or Fear of ghosts.

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Đường vào bãi tha ma

Ivan là một người nhỏ thó, hiền lành và nhút nhát đến nỗi dân làng thường trêu chọc gọi là “thỏ đế” hay còn nhạo báng phong cho chức “Bạo chúa Ivan” ⁽¹⁾. Mỗi tối Ivan thường la cà đến quán rượu ở cạnh bên nghĩa địa của làng. Sống lẻ loi một mình trong căn lều nhỏ nằm chờ vợ bên kia đường, dù đêm tối hay ban trưa nắng sáng, Ivan không bao giờ dám đi

đường tắt băng qua bãi tha ma để về nhà vì sợ ma...!

Vào một đêm đông bão tuyết lạnh lùng, đám bọm nhậu trong quán quay ra chọc ghẹo Ivan.

- Ê Ivan, Mẹ của mày lúc mang thai sợ con chim én⁽²⁾ sao mà sinh ra mày nhát cáy thế?

- Ivan không thể là bạo chúa ác khủng khiếp được, mày chỉ có sợ hãi khủng khiếp thôi, đúng là thỏ để chết nhất!...

Sự rụt rè, e sợ của Ivan khiến bọn họ càng trêu chọc và chế nhạo một cách tàn nhẫn, cho đến khi viên trung úy (thuộc đội quân Cossack) lên tiếng:

- Thỏ để Ivan ơi, đêm nay giông bão thế mà sợ không dám băng qua nghĩa địa cho gần à?

Ivan thì thầm:

- Tôi không hề sợ đâu trung úy, bãi tha ma cũng chỉ là một bãi đất trống như bao bãi đất khác thôi mà.

Viên Trung úy gào lên:

- Vậy, tao thách mày tối nay dám băng qua nghĩa địa, tao sẽ cho 5 đồng tiền vàng⁽³⁾, có dám đi không?

Bị men rượu Vodka làm chệnh choáng hay cảm thấy hăng máu vì 5 đồng tiền vàng béo bở, Ivan liếm môi, quả quyết:

- Được, trung úy, tôi sẽ băng ngang qua nghĩa địa đêm nay.

Đám dân nhậu lại nhao nhao lên không tin vào những gì vừa nghe, nhưng viên trung úy đã nháy mắt ra hiệu cho họ im lặng, rồi tháo thanh kiếm đeo bên hông ra đưa cho Ivan:

- Đây, cầm lấy thanh kiếm này, đến ngôi mộ lớn nhất trong nghĩa trang cắm xuống. Sáng mai bọn tao đến, nếu thấy cây kiếm này ở đó, mày sẽ được 5 đồng tiền vàng.

Ivan cầm lấy thanh kiếm. Đám bọm nhậu nói cười hả hê và nâng ly “Chúc bạo chúa Ivan thành công!”

Ivan bước ra khỏi quán rượu, gió buốt thổi rít lên từng cơn như muốn cắt da cửa thịt. Ivan vội cài áo choàng rồi băng qua con đường đất, tai còn nghe văng vẳng tiếng gào với theo của viên trung úy:

- Thỏ để! Có 5 đồng tiền vàng nếu mày còn sống sót!”

Ivan đẩy mạnh cánh cổng nghĩa trang, chân bước thật nhanh, miệng lẩm bẩm: “Đất, chỉ là đất ... là mảnh đất trống thôi mà!”... Bóng tối bao trùm nỗi sợ hãi, nhưng Ivan tự trấn an “Sợ gì chứ... Có đến 5 đồng tiền vàng!”. Con gió độc ác cứ hú lên từng hồi và thanh kiếm

trong tay lạnh tựa tảng băng. Ivan rùng mình run rẩy dưới lớp áo choàng vừa dài vừa rộng và cầm đầu cầm cổ chạy vào bãi tha ma ... Nhận ra ngôi mộ lớn nhất, Ivan bật khóc nức nở nhưng tiếng gió hú đã át đi tiếng khóc, hấn quỳ xuống bên mộ, tê cóng vì lạnh và sợ hãi, hấn dùng hết sức cắm mạnh thanh kiếm xuống mặt đất. Xong hết rồi! ... bãi tha ma ... lời thách thức ... 5 đồng tiền vàng.

Ivan đứng bật dậy, nhưng sao không nhúc nhích, cựa quậy được vậy?!?... Có bàn tay ma quái ôm chặt lấy Ivan, ghì xuống ... cố sức kéo mạnh lên, vùng vẫy, lảo đảo, thở hổn hển trong hoảng loạn, run rẩy bởi một nỗi sợ hãi khủng khiếp... Ivan hét lên kinh hoàng, thảm thiết trong bóng đêm lạnh lẽo ... sau cùng chỉ còn là những tiếng thều thào vô nghĩa...!

Sáng sớm hôm sau, người ta thấy Ivan chết cứng trước ngôi mộ lớn nhất ở trung tâm nghĩa địa. Trên gương mặt còn in nét kinh hoàng của một nỗi sợ hãi không tên. Chẳng có hồn ma nào ôm bắt hay níu kéo ... thanh kiếm của viên trung úy đâm xuyên qua vạt áo choàng của Ivan, cắm sâu xuống mặt đất lạnh cứng!

GVV phỏng dịch

TỪ “CEMETERY PATH” CỦA LEONARD Q. ROSS

⁽¹⁾ - Nga Hoàng Ivan Grozny IV là một ông vua rất tàn ác, có biệt danh là “Ivan The Terrible - Bạo chúa Ivan”.

⁽²⁾ - Trong văn hóa Nga, họ nói: “Nhát như chim”. Nhưng người Việt thường nói: “Nhát như thỏ”.

⁽³⁾ - 5 đồng tiền Gold Rubles của nước Nga.

Đầu lân được bán khắp đường

Bâng khuâng Trung Thu... xưa!

Trung thu thời chúng tôi, tức cái thời vừa bước qua khỏi biến cố lịch sử 1975, mọi nhà phía Nam vĩ tuyến 17 sống một đời sống khác, kinh tế tập thể, hợp tác xã, không ai có tivi, mà nếu có cũng không biết mở cái gì vì không có sóng tivi, con nít chủ yếu chơi các trò đồng dao, người lớn thì ốm nheo ốm nhách, lặn lội ngoài đồng, trưa về lặn theo con tép con tôm mà “cải thiện” bữa, lúa gạo làm xong lại chở về hợp tác xã và chờ tới cuối vụ, hợp tác xã gọi lên nhận theo công điểm do ông Đội trưởng đội sản xuất chấm. Nhưng Trung thu thời đó vui và nhớ lắm!

PHI HÙNG

Trung thu thời đó, cái thời nghèo khổ ấy, ông Đội trưởng Đội sản xuất làm quản trò (bây giờ gọi là MC), con nít trong đội ngồi thành vòng tròn, ông đứng giữa dẫn chuyện, rồi bày trò chơi “xì điện”. Trò chơi này, trước tiên con nít tự giới thiệu tên với nhau, đứa nào thuộc được nhiều tên nhất là thắng. Tức là ông chỉ một đứa ngẫu nhiên đứng lên hát, sau đó đứa hát đó sẽ chỉ một đứa

bất kỳ, đứa bất kỳ kia sẽ chỉ một đứa khác, cứ như vậy chỉ loạn xạ ngẫu lên cho đến đứa nào đổ người ra (mà rất dễ đổ vì mỗi đứa chỉ được chỉ đứa khác đứng một lần, nếu lần sau, đứa khác chỉ trúng mình mà mình chỉ đứng đứa cũ là bị phạt thụt đầu, tức đứng lên ngồi xuống trong tư thế hai tay chéo nhau nắm vào hai tai, thụt xong thì hát, đến lượt đứa sau không được hát bài đứa trước đã hát). Hồi đó

bài hát hiếm lắm, đứa nào giỏi lắm thì thuộc chừng 5 bài là cùng, nên kỹ năng chỉ và nhớ tên tức thì rất giỏi.

Chơi xong một vòng xì điện thì chuyển sang xem múa lân, hồi đó làm gì có trống da trâu hay da bò, thường thì cái đầu lân tự dán, mấy miếng vải bằng bao tải cắt ra làm đuôi lân và cái thùng thiếc gánh nước uống bằng nhôm máy bay (Mỹ) sót lại sau chiến tranh được tháo cái thanh ngang bằng gỗ, bịt

miếng vải dù (cũng của Mỹ) vào, buộc dây thun thật chặt, sau đó kéo các mép vải cho căng, vậy là có cái trống múa lân. Cái trống này tuy nhỏ nhưng khi đánh phải có tới hai người, một người đánh, một người liên tục kéo các mí vải cho căng sau mỗi đợt dùi gõ. Nghèo mà vui!

Vui bởi cái nghèo hồi đó còn trong veo trong nỗi khốn khổ của kẻ thất thời, thất thế. Vui bởi thời đó chẳng ai nghĩ đến chuyện cơ hội, và cũng chẳng có cơ hội gì mấy để mà nghĩ, nên hầu như người lớn chân chất, mộc mạc, còn con nít thì trong veo, mọi thứ diễn ra thật tự nhiên, như thể đất với nước, với cỏ cây, mây trời vậy.

Thế rồi cái thời ấy cũng chấm dứt trong một buổi chiều, tôi nhớ năm 1986, năm đổi mới kinh tế, với những người dân nói chung, xem như đây là cuộc mở trời, nhưng với dân làm ăn, đây là cơ hội, mà có gì đáng sợ hơn thứ cơ hội của cái thời nửa nạc nửa mỡ này. Kết quả thì bây giờ đã thấy rõ rồi, những con cá mập cổ đỏ đã nuốt chửng mọi thứ, không chừa một thứ gì... Tôi nhớ đó là buổi chiều cuối cùng tôi được nhận quà Trung Thu, thay vì được gọi lên sân đội để nhận thì sân đội lúc này đã bỏ, vì đội sản xuất đã giải tán. Những người trong hội Phụ nữ mang đến nhà tôi một cái gói

Hầu như ít thấy đèn ông sao tự dán

giấy, bắt mẹ tôi ký nhận, mẹ tôi lác đầu, thỏ dài. Bên trong gói giấy là một ổ bánh mì dài, làm khá là vụng về, bên trong ổ bánh mì là một lát thịt heo mỡ không hiểu người ta xắt kiểu gì mà nó dài khủng khiếp và mỏng dính, có rải một ít ớt bột.

Thời đó hiếm bánh mì lắm, phải con nhà thành phố hoặc nhà ở quê khấm khá mới có ổ bánh mì để mà ăn cho biết vị. Với đứa bé quê

nghèo như tôi, ổ bánh mì lạ lẫm lắm, thế nhưng không hiểu sao chiều hôm đó, tôi thấy ổ bánh mì nhạt và dở không thể chịu được. Tôi nhai được nửa ổ thì chịu, đành bỏ. Và cái ổ bánh mì ấy ám ảnh tôi cho đến khi tôi đã là sinh viên năm thứ hai đại học vẫn còn thấy sợ bánh mì, cho đến khi đứa bạn thân tặng cho một ổ bánh ổ ký túc xá khuya, tôi mới vỡ lẽ là bánh mì ngon vậy mà

Bánh trung thu trở thành mặt hàng phổ biến

lâu nay mình sợ.

Và cũng sau cái mốc ấy, dường như con người cơ hội nổi lên hơi nhiều, mọi thứ đều kỹ nghệ hóa, mọi thứ đều màu mè, chẳng còn cái ý vị thời tuổi thơ của tôi, và cũng chẳng thể ý vị như thời tuổi thơ của cha mẹ tôi, bởi thời ấy, qua lời kể của cha mẹ, tôi thấy quá thần tiên, quá thơ mộng. Cái thời ấy qua rồi. Còn với trẻ nhỏ bây giờ, làm gì có chuyện thêm những chiếc bánh ú gói bằng nếp hoặc thêm những cây kẹo ú, kẹo mè như thời chúng tôi. Bây giờ, nhiều đứa trẻ chỉ thích ba mẹ tặng cho tiền hoặc loại bánh thật sang chảnh, thậm chí bánh có dát vàng càng hay. Và mọi thứ đã thành kỹ nghệ, không gian đồng dao với ánh trăng bằng bạc, dịu mát đã nhường chỗ cho không gian thương mại với ánh đèn điện sáng chói lóa và nóng nực. Tâm thức trẻ thơ trong trẻo, thơm tho hương đồng đất rạ đã được thay thế bằng những thứ mùi thơm chứa đầy hóa chất và đầu đó trong sâu thẳm, tiếng gọi của một thứ gì đó không còn là trẻ nít nữa, không còn trong trẻo nữa, nghe có gì đó đầy tham vọng đang dần trỗi dậy trong tiếng trống lân thị trường. Nghĩ mà buồn, mà tiếc, nhưng thời gian vốn rất vô tình, thậm chí vô tâm!

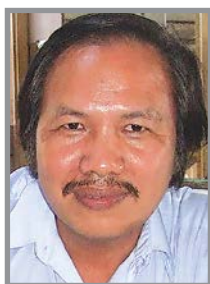
PH

Hơn 2,500 năm trước, khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni còn tại thế, Ngài đã dự ngôn rằng thời Mạt pháp sẽ sớm xuất hiện với nhiều điều dị thường xảy ra, con người không còn tâm Pháp để câu thúc đạo đức. Ở thời Mạt pháp, Phật pháp mà Ngài từng trao truyền sẽ bị phá hư, thậm chí diệt vong. Nhiều tăng nhân giả danh thiện tri thức đưa đẩy chúng sinh vào con đường tăm tối...

Sư sãi thời... mạt pháp

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SAIGON - VN

Phật pháp thời ... mạt pháp

Sách trắng Việt Nam công bố thông tin về thực trạng tôn giáo cho biết nước này hiện có 27.8 triệu tín đồ các tôn giáo (chiếm 28.4% dân số) với gần 200,000 vị chức sắc, chức việc cùng hơn 29,000 cơ sở thờ tự. Tính đến giữa năm 2023, Phật giáo có số người theo đông nhất với gần 15 triệu Phật tử, hơn 53,000 vị tăng ni và gần 19,000 cơ sở thờ tự. Kế đến là Công giáo với gần 8 triệu tín đồ và gần 8,000 cơ sở thờ tự. Lần lượt xếp theo sau là Tin Lành và Cao Đài.

Từ điển Phật học Hán – Việt của Kim Cương Tử định nghĩa: “Vị chủ Tăng ở một ngôi chùa Phật gọi là trụ trì. Trong một ý nghĩa khác, trụ trì là “trụ Pháp Vương gia, trì Như Lai tạng”, được xem như người thay thế Đức Phật hóa độ chúng sanh. Vì vậy, để xứng danh trụ trì, người này cần am hiểu rõ giáo lý Phật dạy cũng như phải hành trì giới luật rất đỗi thanh tịnh.

Tuy nhiên thời gian gần đây ở một số chùa chiền VN, đã xuất hiện nhiều ông/bà sư sãi, thậm chí trụ trì các chùa có đông Phật tử nhưng cách ăn nói, giảng giải kinh kệ

bậy bạ, hàm hồ hoặc những hành vi, lối sống, phong cách ... hoàn toàn trái đạo đã gây nhiều phản ứng trái chiều, làm tổn hại niềm tin và sự tín ngưỡng của công chúng vào Phật pháp.

Trên các trang mạng xã hội (và ngoài đời) gần đây có những tranh cãi dữ dội liên quan tới một số nội dung thuyết giảng của người tự xưng Thượng tọa – Tiến sĩ Thích Chân Quang, trụ trì chùa Phật Quang (Vũng Tàu). Ông này nghe đâu từng xuất bản hơn 2,000 bài thuyết giảng bằng CD, VCD, DVD được phụ đề với nhiều ngôn ngữ, song

cũng ông ta còn có những nội dung thuyết giảng trái chiều về các lý giải “nhân quả”. Chẳng hạn, Chân Quang nói: “cái võng là cái tiêu diệt hết công đức của chúng sinh”, rồi ông giải thích: “do lúc nằm võng, nhất là nằm gần mặt đường, tất cả mọi người đi qua trên đường thời điểm đó bị ta đập bàn chân vô mặt hết, vì vậy bao nhiêu phước báu của mình xem như đổ sông đổ biển!” Hoặc với những người ưa hát karaoke, theo Chân Quang: “có nguy cơ sau khi họ chết sẽ trở thành con ma câm” (?).

Một người khác tên Đại đức Thích Nhuận Đức, trụ trì Tổ đình Hộ Pháp (Vũng Tàu) cũng nổi tiếng với những phát ngôn gây tranh cãi. Trong một buổi giảng đạo, ông nói: “Mấy cô niệm Phật đẹp quá nên khi thấy mấy cô ngồi trước mặt, tôi cũng thèm muốn chảy nước miếng”. Cũng lời ông này: “Khi cúng dường, ta không cúng thì thôi mà đã cúng thì nên cúng đồ ngon. Thầy chùa chẳng lẽ không biết ăn ngon?”. Rồi một đoạn video clip lan truyền khác cho thấy Nhuận Đức vừa cười toé toét vừa nói trước đông đảo Phật tử về chuyện có một nhóm người Khmer đến tìm gặp mình và ông ta mô tả họ là “bọn Miên đen,” “lũ Cambodia” và “đám

“Sư” Thích Chân Quang chưa học hết cấp 3 đã có bằng... Tiến sĩ

“Sư” Thích... Vertu

người Cơ-ho, cơ-hú gì đó”. Những lời lẽ này của Nhuận Đức khiến cộng đồng người Khmer dậy sóng. Rõ ràng những phát ngôn và thuyết giảng của các sư sãi nêu trên đã làm suy giảm mạnh niềm tin của xã hội đối với Phật giáo kể cả cái tổ chức có tên gọi Giáo hội Phật giáo VN ...

Không chỉ những người trên, cách nay ít lâu, Đại đức Thích Thanh Toàn (chùa Nga Hoàng (Vĩnh Phúc) bất ngờ xin xả giới nhưng yêu cầu muốn giữ lại số tài sản khoảng gần 300 tỷ VNĐ làm của riêng. Trường hợp sư Thích Pháp Định (chùa Gia Hưng, Bến Tre) với màn “khóa môi” một nam ca sĩ nổi tiếng và ông này cũng bị nhiều người “tố” có

lối sống “nhập thế” khá kinh hoàng như hay lên mạng chat tìm bạn tình. Chuyện “sư” Thích Trúc Thái Minh (chùa Ba Vàng, Quảng Ninh) tạo sự kiện “xả lợi tóc Phật... giả” lôi kéo nhiều người mê tín cúng dường...

Căn nguyên?

Trong khi những vụ việc vi phạm giới luật của các sư kiểu này đang khiến dư luận bất bình thì nhiều dự án tâm linh, những cuộc đại hội tôn giáo, công trình đức tượng Phật, in kinh sách, thỉnh vong báo oán, nhiều ngôi chùa hứa hẹn sắp tạo ra nhiều cái “khủng”, cái “nhất” khi tiến hành xây dựng thêm các điểm thờ tự mới. Điều này khiến cửa Phật bị nhìn khác đi, biến các ngôi chùa trở thành các tụ điểm “móc ví” của văn khách nhiều hơn là nơi cúng bái, hành lễ, cầu sự an yên cho mọi người.

Thực chất ở VN, việc các sư “hòa mình” quá sâu vào đời sống xã hội, tham gia nhiều thú vui, ăn chơi, vi phạm luật giới không hiếm.

Hòm công đức ở các chùa do Phật tử đóng góp nhưng ít ai biết nó được chi dùng vào những mục đích nào

Nhiều người không còn thấy lạ khi nhìn thấy các sư thầy lái xe sang, xài iPhone đời mới, đeo đồng hồ “hàng hiệu” hay nhiều nhà sư thản nhiên tham gia các buổi chiêu đãi, tiệc tùng của giới quan quyền, chức sắc hoặc “dân xã hội”... Tất nhiên ít người cho đó là điều bình thường. Nhưng hầu hết người ta đều chỉ “ô” lên một cách

ngạc nhiên hoặc lắc đầu ngán ngẩm, chứ ít ai tìm hiểu căn nguyên từ đâu?

Đến nay cũng chưa có một điều tra, nghiên cứu nào được công bố về những tác động, ảnh hưởng của các thông tin, hiện tượng tiêu cực liên quan đến sư sãi, tăng ni, chùa chiền. Song chừng như nó cũng đã và đang làm thay đổi tình cảm,

cái nhìn của số đông Phật tử về Phật pháp thời ... mạt pháp. Vấn đề này cũng chưa thấy được đặt ra một cách nghiêm túc, dù vẫn có rất nhiều cuộc hội thảo do các đơn vị mang tên Giáo hội Phật giáo VN hàng ngày được tổ chức ở nhiều nơi trong cả nước ...

NS

giữ trẻ ...

share phòng ...

sang tiệm ...

tìm thợ ...

cái gì cũng có, mà sao thiếu món chuột rang muối vậy ta?

PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT....

BIÊN HỌA

Giáo sư Hoàng Tuệ (cố Viện trưởng Viện Ngôn ngữ học (Việt Nam) từng nói: "Không phải nền giáo dục của ta tụt hậu đâu. Lạc hậu thì ráng đuổi theo may ra còn kịp. Nó lạc hướng!"

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!! **Good news! Mua 10 lbs, tặng 1 lb !**

“kỹ thuật” nấu với tôm khô

MY ANN HA : Mẹ em rất thích chú Don, lần nào cũng dặn mua cho chú Don. Mấy năm nay rằng Mẹ yếu nên dặn em ngâm tôm và xay bằng máy xay sinh tố. Em làm biếng không ngâm, bỏ vô xay thì nó lều keng keng như xay cục gạch. Món này nấu canh rau dền rất thơm, nhưng không rõ lần nào em nấu cũng bị mặn, anh Don chỉ em bí quyết đi...

Mở tin nhắn ra thấy “Mẹ em rất thích chú Don...” làm anh giật mình :) Nấu ăn ngon thì không thể “làm biếng” được em gái à. Phải nghe lời Mẹ dặn. Em cần phải ngâm tôm trong nước ấm chừng vài phút, khi xay rất nhẹ nhàng, không kêu “keng keng” nữa, lý do tôm đã sấy rất khô. Chỉ xay vài giây là tôm sẽ tươi thành sợi ngay, nấu gì cũng ngon, nhất là bún riêu.

Anh Don không có bí quyết gì, nhưng em nhớ tôm khô Louisiana là tôm thiên nhiên, thịt sẽ ngọt hơn và có vị mặn của biển, do vậy khi nêm cần giảm muối. Nên nếm thử trước khi thêm các gia vị khác.

HỒNG PHƯƠNG : Hôm Tết cháu mua cho cả nhà, mỗi người 4 lbs tôm khô của chú Don. Nhưng giờ cuối cả nhà đổi ý, rủ nhau về Việt Nam ăn Tết, hôm nay tôm khô vẫn còn, ăn củ kiệu hoài cũng ngán. Chú Don có biết nấu được món gì nữa không?

Không rõ sao dạo này anh Don lên giá, ai cũng hỏi về bí quyết nấu nướng là sao? Tôm khô làm được vô số món chứ đâu phải chỉ trộn củ kiệu đâu hả cháu? Nấu tất cả các loại canh đều ngon, như: rau dền, mồng tơi, khổ qua, bí, mướp v.v... Tuyệt vời nhất là bún riêu, và các món ăn chơi, ngoài ra cháu có thể làm Muối tôm, Tôm khô rim nước mắm, Sa tế tôm khô, Tôm khô kho quẹt, Tôm khô rang muối, Bắp xào tôm khô, Tôm khô xào, Tôm khô sốt cà chua, Bánh quy tôm khô, Cơm ngũ sắc tôm khô, Thịt rim tôm khô, Tôm khô sả ớt, Gỏi rau càng cua tôm khô, Gỏi tôm khô dưa leo, Gỏi xoài tôm khô v.v... và còn nữa mà anh Don chưa biết. Chúc cả nhà ngon miệng!

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về
tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

HIỆN CHỈ CÒN 2 LOẠI: VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

MADE IN LA, USA

**SỨC KHỎE
LÀ VÀNG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 7**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

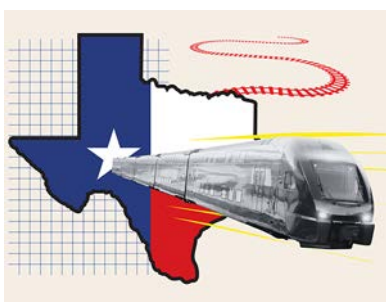
BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

63.9

triệu đô la là số tiền hãng xe lửa Amtrak đã nhận từ chính phủ để tiếp tục dự án xây dựng hệ thống xe điện cao tốc nối liền Dallas và Houston dài 240 dặm tại Texas đã có kế hoạch và bị đình trệ từ vài năm qua.

91%

nhà tại Nhật có gắn máy lạnh, theo sau là Mỹ với 90% và Nam Hàn là 86%, theo EAI. Tại Châu Âu chỉ có 10% nhà có máy lạnh và Phi Châu là 6%.

3.7

tỉ đô la là trị giá hệ thống bán lẻ áo quần thời trang cao cấp Nordstrom mà gia đình tập đoàn này, nắm khoảng một phần ba cổ phiếu đã đề nghị mua lại toàn bộ cổ phiếu từ các cổ đông để trở thành công ty sở hữu tư nhân.

1.5

tỉ đô la là số tiền mà khoảng 50 tỉ phú đã ủng hộ vào quỹ tranh cử của cả hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ trong mùa bầu cử 2024 cho đến nay. Theo ước tính từ Emarketer, tổng chi phí tiêu tốn cho cuộc bầu cử năm nay là 12.3 tỉ đô la, tăng khoảng 30% so với năm 2020.

15,115

tiệm tại Mỹ và Canada, với giá cổ phiếu của hệ thống chuỗi tiệm hàng giá rẻ Dollar Tree tiếp tục sụt giảm vì giảm sút thương vụ, chịu sự cạnh tranh nặng nề khi khách hàng chuyển sang Walmart và Target nhiều hơn

30

cán bộ Bắc Hàn đã bị Kim Jong Un xử bắn sau khi xảy ra một trận lụt lớn, làm thiệt hại hàng ngàn căn nhà tại Bắc Hàn, theo tin từ Nam Hàn. Theo Thông Tấn Xã Bắc Hàn, Kim Jong Un ra lệnh xử nghiêm khắc các cán bộ tại tỉnh này đã thiếu trách nhiệm trong việc phòng chống lụt.

20

cần nhà trồng hàng ngàn cây cần sa trong một đường dây trồng cần ca quy mô của người Việt vừa bị cảnh sát Tân Tây Lan triệt phá. Việc trồng cần sa trong thế giới tội phạm người Việt được xem là phổ biến tại Úc và Tân Tây Lan.

14,000

tấn dầu tây đã được Trung Quốc xuất cảng trong năm 2023 vừa qua. Theo phóng sự từ các cơ quan truyền thông Trung Quốc, các nhà vườn đã nhúng dầu tây vào chất lưu huỳnh công nghiệp để dầu có màu đỏ và đẹp hơn.

25

chàng trai đã tham gia cuộc thi chọn chồng trong sô truyền hình sống thực The Bachelorette với nhân vật chính là cô gái gốc Việt Jenn Trần. Sau khi loại hết 24 người để chọn vị hôn phu của mình, mối tình TV của họ nhanh chóng tan biến sau hai tháng đính hôn.

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Lê Hữu Minh Tuấn

Sinh năm 1989

Án tù: 11 năm.

Nguyễn Quốc Tiến

Sinh năm 1980

Bị bắt: 9-1-2020

Án tù: 13 năm.

Nguyễn Văn Quân

Sinh năm 1988

Bị bắt: 9-1-2020

Án tù: 5 năm.

Bà Nguyễn Thị Năm (1906-1953), tên thường gọi là bà Cát Hanh Long. Tấm gương về sự vô ơn của chế độ CSVN (ẢNH: HOIHPN.ORG.VN)

Ve hút máu

Ngoài bộ máy hành chính rườm rà, thuế của dân bị đảng viên và những người tay sai của chế độ hút cạn thì phần lớn ngân sách chảy vào danh sách ưu đãi cho "người có công với cách mạng", "người nhiễm chất độc màu da cam".

Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội CSVN cho biết, tính đến hết năm 2023, qua thanh tra, kiểm tra, có ít nhất 24,590 người hưởng sai chế độ ưu đãi người có công, Bộ này đã thu hồi hơn 2,400 tỷ VND tiền "trợ cấp nhầm". Con số chính xác là vô số kể, vì danh sách của những thành phần này luôn luôn không trung thực, có nhiều đường dây mua bán giấy chứng nhận thuộc chế độ có công với cách mạng giả, chứng nhận nhiễm độc da cam giả. Ngoài ra, ở Việt Nam thì "nhất quan hệ, nhì tiền tệ", ai có tiền, ai có quen biết thì được "hưởng chế độ" - không cần biết có công trạng hay không (Đơn cử, ở khắp đất nước VN, có hàng ngàn bà mẹ Việt Nam Anh Hùng từng xây hầm giấu cán bộ bị cướp đất. Công ơn đâu không thấy đền đáp, được chút tiền hỗ trợ thì bị xâu xé đến xu cuối cùng.)

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ NGUYỄN NGUYỄN: *Chuyện khó nghe lọt tai nhưng dễ hiểu và không có gì bất ngờ.*

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ BÙI QUANG THẮNG: *Thương binh đều ở Hà Nội cả đông đấy, chúng phá làng phá xóm hư tay cụt chân xong làm cái giấy chứng nhận, xong nhận trợ cấp hằng tháng xong làm cái xe 3 bánh đi đòi nợ thuê gây mất trật tự xã hội.*

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ KENNY VU: *Phố tôi có một thằng sinh 1957, tháng 2-75 nó đi lính nhưng chưa vào Nam, không biết thế nào mà nó khai bị chất độc da cam và thành thương binh, ăn trợ cấp.*

Quan ngại...

Từ tháng 10-2024, Thời báo Nữ Ước (The New York Times) sẽ khai trương Văn phòng thường trú tại Việt Nam. Ký giả Damien Cave sẽ là trưởng đại diện văn phòng thường trú báo New York Times tại Việt Nam.

Tờ báo nổi tiếng thế giới này ra đời tại Nữ Ước vào tháng 9-1851 và là tờ báo có lượng ký giả nhận giải thưởng báo chí danh giá Pulitzer nhiều nhất. Khi về Việt Nam, nhiều người lo rằng tờ báo này sẽ có nhiều ký giả đi... tù nhất và nhiều bài báo bị gỡ nhất, thậm chí, cứ đăng tin tự do thì có ngày lại bị đình bản, đầu tở!

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ PHỤ BẾP: *Việc đầu tiên The New York Times cần làm là lập chi bộ đảng, nhớ đấy.*

Thử trưởng Bộ Ngoại giao CSVN - Lê Thị Thu Hằng và ông Damien Cave - trưởng đại diện văn phòng thường trú báo New York Times tại Việt Nam (ẢNH: BAOQUOCTE.VN)

“Tù.. tù.. tù...”

Ngày thường, việc xúc đất, gõ búa, vắn ốc là việc của người công nhân. Nhưng khi có lễ lạt (khởi công, khánh thành)... thì mấy ông lãnh đạo CSVN lại thò tay vào.

Ngày thường, trồng cây, chăm cây là việc của nông dân, nhưng ông lãnh đạo CSVN thò tay vào xúc 1 xẻng đất, tưới 1 bình nước... thì trở thành cây của lãnh đạo trồng.

Ngày thường, đánh trống trường là việc của bác bảo vệ. Nhưng trong lễ khai giảng thì việc đánh trống CSVN lại giao cho 1 vị có chức sắc lớn làm, mà đa số quan chức lớn ở Việt Nam đều phạm tội công khai hoặc âm thầm. Tính đến nay, các sếp lớn từng đánh trống trường lúc khai giảng đều đã vướng lao lý hoặc mất chức vì tham nhũng và những "đồng chí" của họ cho đó là "huông", bởi vậy việc "đánh trống khai trường" năm học mới ở nhiều tỉnh, thành phố ở Việt Nam năm nay đã được "giảm lược". Ví dụ như Chủ tịch tỉnh Quảng Ngãi ra hẩn công văn giao cho Sở Giáo dục và các ủy ban huyện thị nhấn mạnh việc lãnh đạo tỉnh đến tham dự lễ khai giảng bất cứ trường lớn nhỏ nào, cũng không phát biểu và không được đánh trống khai trường...

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ CHƯƠNG LÊ: *Nay mấy nhóc Khai giảng năm học không có tiếng trống từ Tân chủ tịch nước. Thoáng buồn nhẹ khi chúng kiến một nét "Văn hóa Tâm linh" đang dần bị mai một.*

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ TUAN NGO: *Tuy là bọn vô thần nhưng rất mê tín dị đoan, nên Tô Lâm nhường lại cho kẻ khác đánh trống.*

Hầu hết các lãnh đạo đánh trống khai giảng đầu các năm học đều vào tù hoặc mất chức (ẢNH: VIETNAMTHOIBAO.ORG)

Cáo mượn oai hùm

Khi siêu bão Yagi tới miền Bắc - Việt Nam, không hẹn mà rất nhiều cư dân mạng trong nước lại đồng loạt gọi tên một nhân vật không liên quan: cựu nhà báo trong nước Trần Thị Sánh. Cư dân mạng nói rằng nguyên dang người này cho thần bão để đổi lấy bình yên cho dân thường, bởi các phát ngôn của bà Sánh hầu hết đều nhắm tới những người có tiếng nói thẳng thắn về hiện tình đất nước. Nhiều người còn bắt bình bởi màn đấu tố nặng nề của bà dành cho cậu sinh viên Chu Ngọc Quang Vinh, khi cậu bé cho rằng bản thân không tin vào các nội dung được giảng dạy trong nhà trường; không thích đảng CSVN. Bà Sánh còn nhiều lần khoe bản thân từng học chung với cố Tổng bí thư CSVN Nguyễn Phú Trọng, chồng bà là Phạm Thanh Tuyền - anh trai của Thủ tướng CSVN Phạm Minh Chính.

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ TRẦN LÊ THÊ: Nhìn phát ngôn của bà thì hiểu phần nào "tâm" của bạn học và phu quân của bà.

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ TRUYỀN ĐỐ: Đọc bài của bà Trần thị Sánh thật là xấu hổ và hèn hạ, già khú đế mà lại đi công kích một đứa bé chưa đủ 18 tuổi, chưa kể bà ta còn kêu gọi dân VN phải biết ơn Nga ngổ, vì bà ta ái mộ Putin vô tận.

Trần Thị Sánh
25 thg 7, 2023 · 🌐

Có người bảo mình không chống nên mới dỗi hơi viết phản biện, viết Facebook nhiều thế. Rồi lại rất hay đi, rất xông xáo và năng động với váy áo xanh đỏ tím vàng ...

Trình làng, chồng đây ạ. Chồng đầu tiên và cũng là chồng cuối cùng. Ông ấy là anh trai Thủ tướng Phạm Minh Chính...
Cả nhà thấy anh em họ có giống nhau không ạ?

(ẢNH: FACEBOOK TRẦN THỊ SÁNH)

Án oan nổi tiếp

Tử tù Hồ Duy Hải và gia đình đã kêu oan vụ án giết người suốt từ năm 2008 tới nay. Đây là vụ án nổi tiếng ở Việt Nam và đã được nhiều luật sư và cả đại biểu Quốc hội CSVN lên tiếng can thiệp vì những chứng cứ điều tra không thuyết phục. Chính chánh án tối cao của nhà nước CSVN cũng nói các chứng cứ của vụ án này được mua ở chợ, nhưng ông không công nhận đây là án oan. Trong quá trình giúp đỡ gia đình Hồ Duy Hải, nhiều người vô tội đã đi tù vì "kêu oan phụ".

Gần nhất là bà Phan Ngọc Dung và luật sư Bùi Văn Khang (thuộc Đoàn Luật sư Nam Định) đã cùng bị tuyên án tù theo Điều 331 Bộ Luật hình sự. Trong đó, ông Khang (75 tuổi) bị tòa tuyên án 2 năm tù, bà Dung (69 tuổi) bị tòa tuyên 3 năm tù vì họ có những video tư vấn pháp luật cho người dân miễn phí, đồng thời đã nhiều lần lên tiếng thắc mắc, kêu oan cho Hồ Duy Hải. Luật sư Bùi Văn Khang đã cùng 40 luật sư từng viết đơn gửi Ủy ban tư vấn quốc hội CSVN và Viện kiểm sát trung ương CSVN yêu cầu xem xét lại vụ án oan trên.

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ NGUYỄN THẾ CÔNG: Việt Nam có cả rừng luật nhưng chỉ xài luật rừng.

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ DÂN NGUYỄN VĂN: Thằng mua dao thớt ở chợ về làm vật chứng thì được cả hệ thống pháp lý bảo vệ, còn người đấu tranh đi đòi công lý thì bị vào tù.

Bà Nguyễn Thị Loan tán gia bại sản, hao tổn sức khỏe vì đi khắp Việt Nam và nước ngoài kêu oan cho con trai Hồ Duy Hải
(ẢNH: THỊNH NGUYỄN)

Cháy nhà lòì mặt chuột

Siêu bão Yagi khi tới miền Bắc - Việt Nam đã gây ra thiệt hại to lớn về tài sản và người. Tuy nhiên, cơn bão này cũng có công đưa một số thứ ra ánh sáng, ví dụ như những tai nạn sau đây vẫn xảy ra nếu không có ... bão!

Khi bão đi qua, hàng chục hàng vạn cây xanh bị bật gốc, gãy ngang... khiến nhiều người bị thương, tử vong, tài sản bị hư hại. Điều kinh khủng nhất là hầu như các cây bật gốc đều còn giữ nguyên bầu đất được bọc bằng ni-lông hoặc bao tải, cột chặt dây, đây là những thành phần không thể tự tiêu, làm giảm sự phát triển của bộ rễ. Hơn thế, việc cây xanh bật gốc còn nguyên bầu đất thể hiện sự thiếu hiểu biết, không giám sát, theo dõi, chăm sóc cây xanh của nhà hữu trách.

Ngoài cây xanh, nhiều cây cột điện cũng gãy ngang, khiến nhiều nơi bị mất hoàn toàn liên lạc với thế giới. Điều được bàn cãi là thân của các cây cột điện bị gãy đổ ở nhiều vị trí khác nhau nhưng đều để lộ lõi thép rất nhỏ (đường kính khoảng 6mm, thường gọi là sắt 6) và khá thưa. Có nhiều cột điện không có sắt bên trong.

Và sau một ngày cơn bão mới đi qua, bà con miền Bắc đang đau đớn mò tìm tài sản trong nước lũ thì Tập đoàn Điện lực Việt Nam (EVN) cho biết: lưu lượng nước về các hồ thủy điện tăng nhanh nên có 8 thủy điện đang mở tổng cộng 29 cửa xả lũ.

Sơn cờ đỏ lên nóc nhà, bão vẫn bay tòn (ẢNH: FACEBOOK)

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ PHU BAU: *Phát huy sự tài tình của lãnh đạo tặng cờ để ngư dân bám biển, dân ngoài Bắc đã sơn cờ lên mái nhà để đuổi bão. Con Yagi "chạy có cờ" luôn, tức là nó chạy qua nó mang theo mái nhà có cờ, xong nhà chỉ còn cái nền thôi!*

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ NGUYỄN LÂN: *Mời ông trời thẩm định công trình của ĐCSVN là chắc cú nhất! Tới cái cây nó cũng cảm thán: "kiếp này coi như bỏ, mình đã tạo nghiệp gì mà phải sinh ra ở Ziệt Nôm".*

BÌNH LUẬN CỦA ĐỘC GIẢ TRAN NGOC: *Cột điện vuông hồi xưa có lõi thép bên trong đường kính phải từ 20mm trở lên, bão bùng tới có cây bong hết lớp bê tông bên ngoài chỉ còn lõi thép vẫn không bị sao. Bây giờ công nghệ hiện đại mà cột điện mới trải qua 1 trận bão đã đổ gãy như cây chuối.*

Thân cột điện gần như không có lõi thép (ẢNH: DANTRI.COM.VN)

Cây lớn ngã ngang vì gốc còn trong bọc (ẢNH: FACEBOOK)

Bút Phá & Đột Phá

TUỞNG NĂNG TIẾN

Khi còn tại chức, không ít lần, T.T. Nguyễn Xuân Phúc đã khiến cho dân tình hoang mang hay bối rối khi nghe những câu chữ rất lạ kỳ : “Quảng Ninh là đầu tàu kinh tế của cả nước”, ‘Vĩnh Phúc sẽ vươn lên trở thành đầu tàu kinh tế của cả nước’, ‘Long An phải trở thành đầu tàu kinh tế của cả nước’, ‘Hải Phòng là đầu tàu quan trọng của cả nước’, ‘Bình Dương phải là đầu tàu phát triển kinh tế mạnh nhất của cả nước ...”

Ông Phúc, may thay, đã rời khỏi chính trường. Điều không may là vị thủ tướng

đương nhiệm cũng đang làm cho nhiều người bất an (không ít) vì những câu phát ngôn cũng ly kỳ không kém:

- **THỦ TƯỚNG PHẠM MINH CHÍNH:** *Đột phá vượt lên, phát triển kinh tế số ngang tầm khu vực và quốc tế*

- **THỦ TƯỚNG:** *Thực hiện 3 đảm bảo, 3 đột phá, 3 tăng cường để doanh nghiệp phát triển*

- **Thủ tướng yêu cầu sớm có giải pháp đột phá để giảm chi phí cho doanh nghiệp**

- **THỦ TƯỚNG:** *Lấy phát triển đột phá để ổn định và lấy ổn định để thúc đẩy quá*

trình đổi mới

- Thủ tướng nêu 6 **đột phá** về hợp tác với Quảng Tây

- Thủ tướng **đột phá** thách thức lưu vực Mekong

- Thủ tướng đề xuất 3 **đột phá** và 3 **tăng cường** cho quan hệ ASEAN-Australia thời gian tới

- Thủ tướng tạo động lực phát triển **bút phá** trong năm 2024

Blogger TRẦN VĂN (VOA) nhận xét:

“Nếu ông Nguyễn Xuân Phúc – tiền nhiệm của ông Chính – thường xuyên khuyến khích các ngành, các địa phương trở thành... ‘đầu tàu’ ... ông Chính – nhân vật kế nhiệm – lại rất yêu... ‘đột phá’. Không chỉ động viên các ngành, các địa phương... ‘đột phá’, ông Chính còn khuyến các doanh nghiệp ngoại quốc đầu tư vào Việt Nam (FDI) tham gia ‘đột phá’ nếu muốn phát triển. Thậm chí ông Chính còn đề nghị những quốc gia khác nên cùng Việt Nam ... ‘đột phá’!”

Tôi e là tác giả đoạn văn

“Nếu ông Phúc thường xuyên khuyến khích các ngành các địa phương trở thành... đầu tàu, ông Chính - nhân vật kế nhiệm - lại rất yêu đột phá” Trần Văn (VOA-09/07/24)

“Quanh đi quẩn lại, toàn nghĩ ra những mưu hèn kế bẩn” Nguyễn Tiến Dân

thượng dẫn có hơi quá lời khi khẳng định rằng Phạm Minh Chính “rất yêu đột phá”! Nói nào ngay, cả nước (tất cả mọi địa phương, ngành nghề, ban bộ, đoàn thể, tổ chức, quan chức ...) đều *bứt phá rầm rầm* và *đột phá lia chia* chứ đâu có riêng chi ông thủ tướng.

Coi:

- Quảng Ninh tạo đột phá từ dám nghĩ, dám làm
- An Giang hiện thực hóa 3 khâu đột phá
- Bắc Kạn thực hiện 2 trọng tâm, 5 đột phá trong công tác cán bộ
- Đột phá xây dựng Huế trở thành thành phố trực thuộc Trung ương
- Thể thao Việt Nam cần giải pháp trọng điểm và đột phá
- Tạo đột phá trong đổi

mới giáo dục và đào tạo

- Những đột phá trong phát triển công nghiệp quốc phòng
- Công nghệ tạo thế bứt phá cho doanh nghiệp
- TP.HCM bứt phá từ Nghị quyết 98

Tuy thường xuyên “bứt phá” và “đột phá” nhưng nước Việt nhất định không nhúc nhích, hay nói cho chính xác hơn là “không chịu phát” – theo như cách nói mỉa mai và giễu cợt của những chuyên gia Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế (IMF): “Trên thế giới chia ra gồm nước phát triển, nước đang phát triển, nước chậm phát triển nhưng Việt Nam có lẽ là mô hình đặc biệt nhất. Đó là nước ... không chịu phát triển”!

FB Nhân Thế Hoàng bàn thêm:

“Nguyên nhân chính được đưa ra cho tình trạng ‘không chịu phát triển’ này là do tham nhũng, theo điều tra thì để kiếm 1 đồng lợi nhuận, doanh nghiệp cần phải bỏ 1.02 đồng tiền bôi trơn. Hiếu nôm na là bạn còng lưng thức khuya, dậy sớm để nấu tô bún bán chẳng hạn, bạn muốn lời 5,000 đồng/1 tô thì bạn phải nộp hơn 5,000 đồng cho cha dân phòng nằm vắt dái ngủ khi không làm gì cả, nó chỉ có cái quyền duy nhất là quản lý cái vỉa hè bạn đang bán bún mà thôi.

Đây cũng là lý do mà quy mô doanh nghiệp Việt Nam ngày càng nhỏ, so với 10 năm trước đây thì quy mô của doanh nghiệp Việt Nam hiện tại đã giảm chỉ còn một nửa. Đó, làm kinh tế kiểu ngược đời như vậy

thì bảo sao Việt Nam không mãi nghèo nàn, lạc hậu, ăn rồi xách cái bát lân lê các nước để ăn xin cho được”

Thảo nào mà không ít lời ta thán:

ĐOÀN BẢO CHÂU: “Các tập đoàn nhà nước thua lỗ bao nhiêu nghìn tỷ đồng, thay vì thành những nắm đấm thép thì biến thành những móng thép cào cào vào ngân sách. Về những công nghệ cả thế giới đang đua nhau làm chủ như máy tính lượng tử, trí tuệ nhân tạo, công nghệ sinh học ... thì mù tịt nhưng cứ thích ba hoa kiểu bà cán bộ nói sẽ áp dụng AI vào loa phùng.

Về chủ quyền, rõ ràng mình đang khai thác dầu trong vùng đặc quyền kinh tế của mình, thẳng hàng xóm nó ho

một cái, lập tức phải co vồi, dừng hoạt động, đền bù cho đối tác nước ngoài.

Về những giá trị phổ quát của nhân loại như tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, nhân quyền thì lẹt đẹt cuối bảng. Hiến lành như những nhà hoạt động môi trường mà còn bị bắt tới 6 người, giờ không còn tổ chức dân sự nào để giám sát cam kết của Việt Nam về chuyển đổi năng lượng với quốc tế...”

- NGUYỄN VĂN LỤC: “Trên trời không còn tiếng chim bay, cá dưới nước không có chỗ lội. Thú rừng cạn kiệt. Rừng môi sinh bị khai

phá, hủy diệt. Con người Việt Nam hôm nay ra sao. Đó là một cuộc cạnh tranh sinh tồn như thời nguyên sơ để sống còn”.

- SONG PHAN: “Chưa có giai đoạn lịch sử nào của Việt Nam mà người dân phải đi làm muốn khắp nơi trên thế giới, thậm chí phải trốn chui, trốn nhủi trong container ngột ngạt, lạnh giá để có chỗ làm muốn ở nước ngoài; gái VN phải chịu nhục trần truồng để người nước ngoài lựa làm vợ...”

Đã đến non nước này rồi nên T.S Mạc Văn Trang đành chơi bài ngửa, khỏi xa gần/úp mở gì nữa ráo: “Quên mẹ nó mấy cái Mác Lê, đuôi XHCN đi,

không lương vướng vào mấy cái đó sẽ tư duy thực tiễn, bứt phá được”. Đúng thế. Cứ chui đầu vào cái rọ cộng sản rồi lại loay hoay hết “bứt phá” đến “đột phá” thì có khác chi là “múa tay trong bị”.

Vấn đề, tuy thế, rất không giản dị vì VN là một quốc gia Đảng trị mà lòng dân và ý Đảng lại hoàn toàn trái ngược.

FB VÕ XUÂN SƠN cay đắng:

“Chúng tôi, người dân Việt Nam, đâu có ai muốn cái mô hình ‘đặc biệt nhất thế giới’, mô hình không chịu phát triển. Nhưng họ, những kẻ không muốn đất nước này phát triển, những

kẻ chỉ muốn trục lợi cá nhân, làm giàu cho cá nhân mình, cho gia đình mình bằng cách ăn cắp tiền của dân, đục khoét ngân sách, vắt cạn kiệt tài nguyên thiên nhiên, làm mất khả năng phát triển của cả nền kinh tế nước nhà, chỉ có những kẻ đó là muốn duy trì cái mô hình quái gở như vậy mà thôi”.

Vậy thì đâu còn lựa chọn nào khác là phải lật đổ “họ” thôi. Nếu không thì cả dân tộc này có thể sẽ có nguy cơ bị diệt vong, chờ mong chỉ đến chuyện phát triển mà nói chuyện “bứt phá” (hay “đột phá”) làm chi – cho má nó khi!

TNT

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

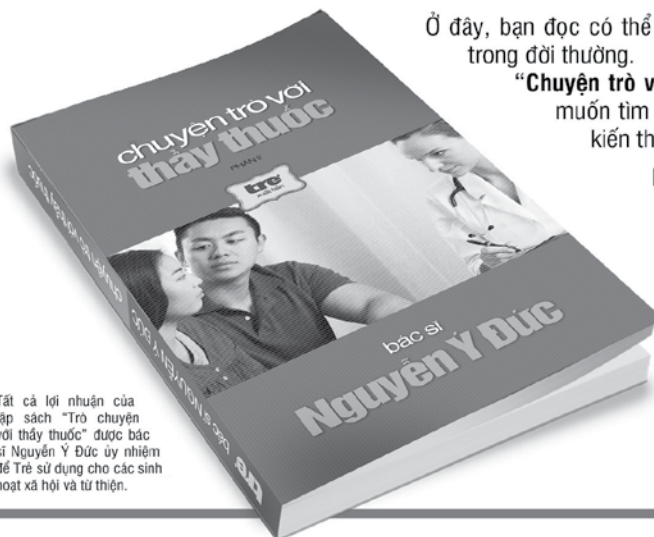
CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “Chuyện trò với thầy thuốc” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“Chuyện trò với thầy thuốc” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Trò chuyện với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC

TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENWS.NET

MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044

GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$15 (CỘNG CƯỚC PHÓ)

MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

TPB NGUYỄN VĂN QUAN

Sinh năm 1956.

Số quân 76/129.212. Hạ sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội 1, TĐ 2/57, SD 3/BB. Bị thương cắt 2 đùi, mù mắt phải ngày 25/3/1975 tại Đại Lộc Quảng Nam.

HOÀN CẢNH: bán vé số, vợ trước đây làm thuê mướn, nay bị bệnh tim không còn khả năng lao động, cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Nguyễn Văn Quan

ĐỊA CHỈ: Nhà trọ: **158/13 Phạm Văn Chiêu, tổ 35, khu phố 5, phường 9 quận Gò Vấp, Saigon.**

ĐIỆN THOẠI: **0933 733 569**

TPB TRẦN VĂN ĐỊNH

Sinh năm 1953.

Số quân 73/124.814. Binh 2.

ĐƠN VỊ: Tiểu đoàn 73 Quân Y. Bị thương cắt chân trái, gãy chân phải ngày 19/5/1972 tại Bình Chánh, Gia Định.

HOÀN CẢNH: Bị ung thư thanh quản, vợ chết sống với con gái làm công nhân. Hoàn cảnh rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Trần Văn Định

ĐỊA CHỈ: **91/3B Đường 626, ấp Mũi Cồn Đại, xã Phước Hiệp, huyện Củ Chi, Saigon.**

ĐIỆN THOẠI: **039 417 0925**

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quà phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SD: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SD23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BDQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

hao

Tại một khu làng ở Afghanistan, nơi Taliban đang làm chủ, cậu bé JalalUdin đi học về, mẹ hỏi:

- Hôm nay con học môn gì?
- Đánh bom tự sát, mẹ ạ.
- Thế mai?
- Chưa biết mẹ ạ. Còn chờ trường tìm thầy mới đã.

DUNG DINH (email)

BẢO HUÂN

tranh không lời

quên

Hai người đang cà phê sáng, bỗng một người vỗ trán:

- Thôi chết. Hôm nay tôi lại quên đi tập thể dục!
- Bao lâu rồi bạn chưa đi?
- 7 năm.

KHƯƠNG DỪNG (Oklahoma City, lượm lặt)